ZALECONA PRZEZ RADĘ PEDAGOGICZNĄ WARSZAWSKIEGO INSTYTUTU MUZYCZNEGO.

a, b, c!

a, b, c!

A, B, C.

(najnowsza)

ELEMENTARNA SZKOŁA

na fortepian

napisał

Aleksander Różycki.

Profesor Warszawskiego Instytutu muzycznego
(Konserwatorjum.)

3cie wydanie.

OP. 50.

GEBETHNER i WOLFF
w WARSZAWIE
Filja w Lublinie.

KRAKÓW
S. A. Krzyżanowski.
A. Piwarski i Ska

POZNAŃ
J. Leitgeber i Ska
M. Niemierkiewicz.

WILNO
J. Zawadzki,
W. Makowski.

LWÓW
Gubrynowicz i Syn.

KIJÓW
L. Idzikowski.

Spis rzeczy.

1

Przedmowa.

Zauważyłem, iż najsłabszą stroną początkujących uczni jest brak objęcia umysłem rytmu; zdolniejsi chwytają go najczęściej tylko słuchem (co znów w trudniejszych kombinacjach rytmicznych przedstawia pewne trudności). Z tej przyczyny starałem się ten ważny dział muzyczny rozwinąć systematycznie, ażeby ułatwić młodym pianistom przyswojenie rytmu.

Rozpoczynam więc naukę w mojej szkole w następujący sposób: od większych wartości (całych i półnut), następnie wprowadzam ćwierciowe, potem ósemki i dochodzę do szesnastek.

Długoletnia praktyka przekonała mnie, że wykonanie utworów 4ro ręcznych z nauczycielem bardzo korzystnie wpływa na praktyczne rozwinięcie rytmu, a zarazem umuzykalnia ucznia i rozwija zamiłowanie do muzyki. Dlatego też tego rodzaju utworów umieściłem bardzo wiele w mojej szkole.

Przytem, chcąc ułatwić zrozumienie i odczucie rytmiki, wprowadziłem melodje ludu polskiego, których dźwięki, jak gdyby mowa ojczysta, najlepiej przemówią do serc młodych uczni.

Piesni nasze są bogate w różnorodny rytm i wyraz, a odpowiednio przeze mnie zharmonizowane i ułożone pedagogicznie, nadają się do początków nauki.

Unikałem nadmiaru ćwiczeń technicznych, które swym brakiem melodyjności zniechęcają ucznia do nauki, a zbyt przeciągłem graniem osłabiają ręce i umysł. Umieściłem ich więc w tej ilości, ile konieczność wymaga w elementarnej nauce muzyki.

A więc powtarzam raz jeszcze: wyrobienie rytmu jest podstawą elementarnej nauki, a na wyrobienie techniki będzie dość czasu w dalszych studjach.

Wydając moją nową pracę, mam nadzieję, że znajdzie również, jak i poprzednie szerokie zastosowanie w nauce muzyki.

Przy końcu niniejszej szkoły załączam repertuar rozmaitych kompozycji, podzielonych na stopnie, z których nauczyciel będzie mógł wybierać stosownie do zdolności i postępów ucznia.

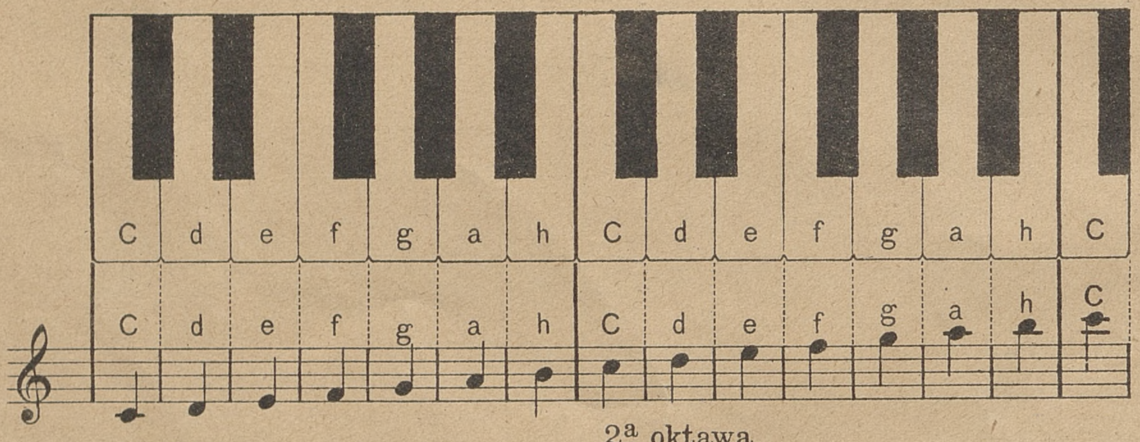
Aleksander Różycki.
profesor Konserwatorjum.
Warszawa, 1908^go^ roku.

Wiadomości elementarne teorji muzyki.

1. Nazwa dźwięków.

Muzyka posiada siedem **dźwięków**, czyli **tonów**:
C, D, E, F, G, A, H, nazwane głównemi.
po włosku (Do, Re, Mi, Fa, Sol, La, Si).
Rząd tych dźwięków od C do następnego C nazywa się **oktawą**.

2. Klawiatura o 2ch oktawach.

Uwaga. Klawiatura fortepianu składa się z 7u oktaw.

3. Obznajmienie się z klawiaturą i głównemi jej dźwiękami.

1) Uczeń powinien odnaleźć dźwięki C, następnie D, E, F, G, A, H pierwszej oktawy, potem powyżej wymienione dźwięki drugiej oktawy.

2) Uderzać dźwięki raz pierwszej, raz drugiej oktawy w następnym porządku: C (pierwszej oktawy), C (drugiej oktawy), D (pierwszej oktawy), D (drugiej oktawy), E (pierwszej oktawy), E (drugiej oktawy) i. t. d

3) Uderzać na wyrywki w pierwszej oktawie: C, E, D, F, E, G, F, A, G, H. To samo powtórzyć w drugiej oktawie.

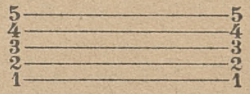
4) Uderzać na wyrywki dźwięki raz pierwszej, raz drugiej oktawy w następujący sposób: C (pierwszej oktawy), C (drugiej oktawy), E (pierwszej oktawy), E (drugiej oktawy), D (pierwszej oktawy), D (drugiej oktawy), F (pierwszej oktawy), F (drugiej oktawy) i. t. d. (E, E,–G, G,–F, F,–A, A,–G, G,–H, H,–C, C).

4. O nutach.

Dla wyrażenia dźwięków w pisowni muzycznej używają się znaki, zwane **nutami.**

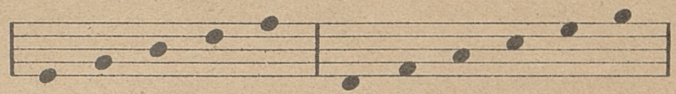
Ażeby oznaczyć niższe i wyższe dźwięki stosuje się **system nutowy, złożony** z 5^{ciu} linji.

Pierwsza linja czyta się od dołu. n. p.

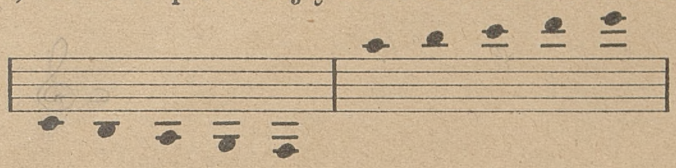
Nuty mieszczą się na linjach i pomiędzy linjami.

n. p.

Dla nut niższych i wyższych od powyżej wymienionych na pięciolinji stosują się **dodane dolne** i **dodane górne,** oznaczone pod, lub nad pieciolinją małemi **dodatkowemi linjami.**

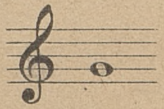
n. p.

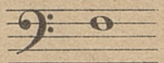

Ponieważ na jednem pięciolinju i dodanych nie zmieściłyby się wszystkie dźwięki, jakie zawiera klawiatura, zastosowano dwa znaki, określające nazwy i miejsca nut.

Znaki te nazywają się **kluczami.**

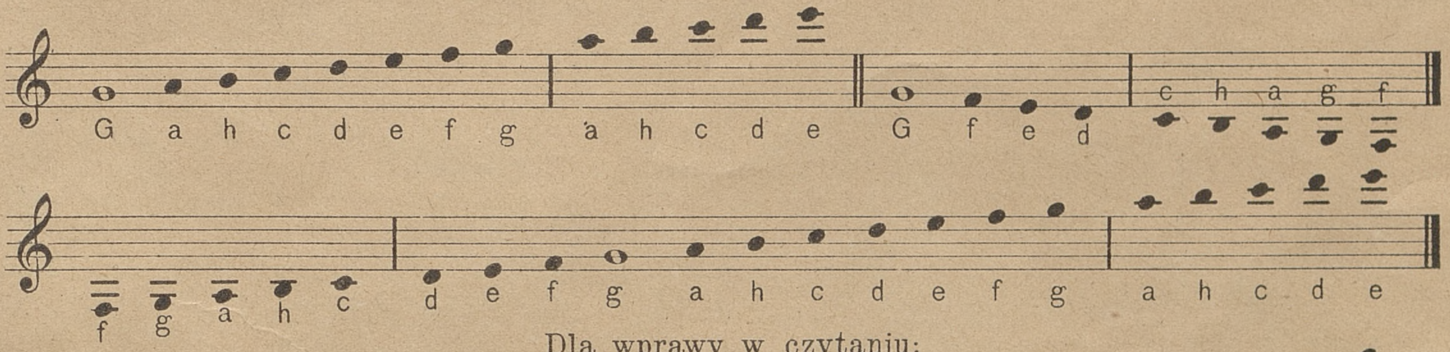
Są ich dwa rodzaje: **klucz wiolinowy** i **klucz basowy. Klucz wiolinowy** używa się dla wyższych tonów (z prawej strony klawiatury), a **klucz basowy** używa się dla niższych tonów (z lewej strony klawiatury).

Klucz wiolinowy, czyli **klucz G** (mieści się na linji drugiej).

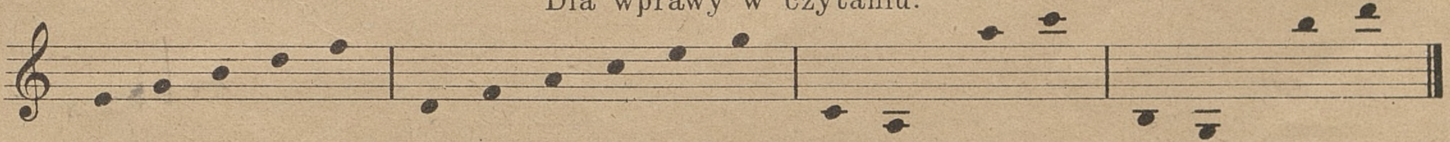
Klucz basowy, czyli **klucz F** (mieści się na linji czwartej).

Uwaga. Nuty klucza wiolinowego należy nauczyć się najsamprzód, gdyż pierwsze ćwiczenia i melodje napisane są w tym kluczu.

a) Nuty klucza wiolinowego:

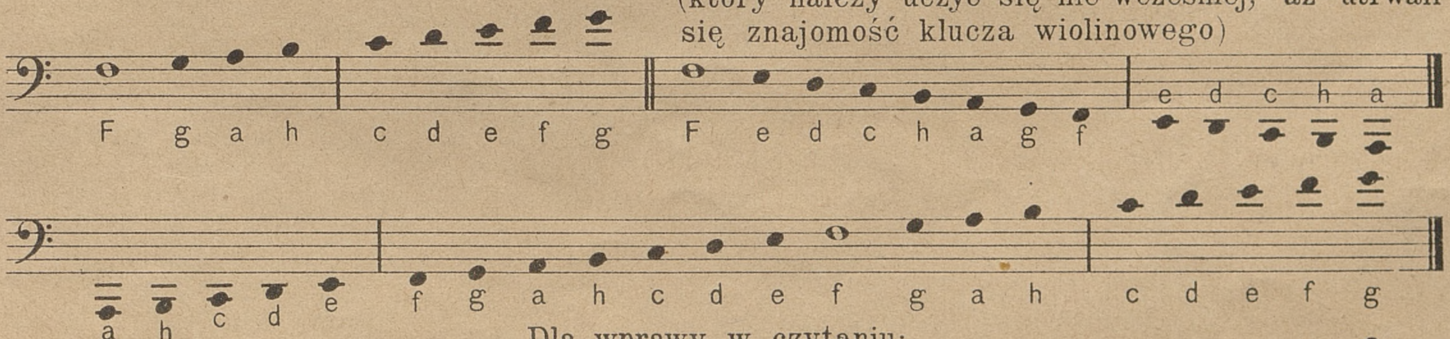

Dla wprawy w czytaniu:

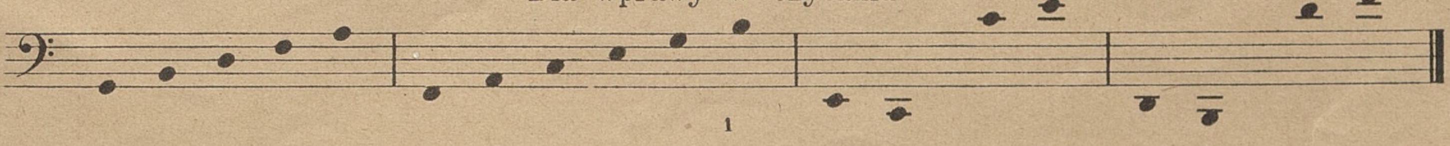

b) Nuty klucza basowego:

(który należy uczyć się nie wcześniej, aż utrwali się znajomość klucza wiolinowego)

Dla wprawy w czytaniu:

5. Wartość. czyli trwanie nut.

Dla określenia dłuższego, lub krótszego trwania brzmienia dźwięków, odpowiednio zmienia się w pisowni muzycznej forma nut.

1 Cała nuta:

½ pół-nuta:

¼ ćwierć-nuta:

⅛ ósemka (czyli raz wiązana): , ósemek kilka rzędem:

1/16 szesnastka (czyli dwa razy wiązana): , szesnastek kilka rzędem:

a) Tablica wartości nut:

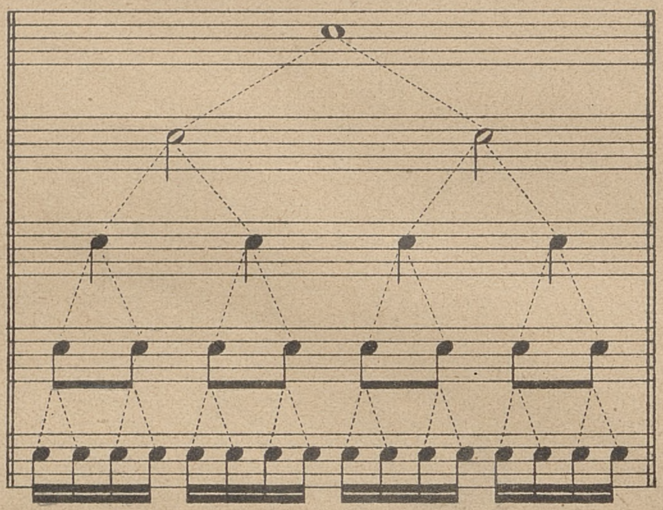
Cała nuta zawiera w sobie:

pół-nut 2,

ćwierć-nut 4,

ósemek 8,

szesnastek 16.

b) Poglądowa tablica wartości nut:

1ª Cała nuta:

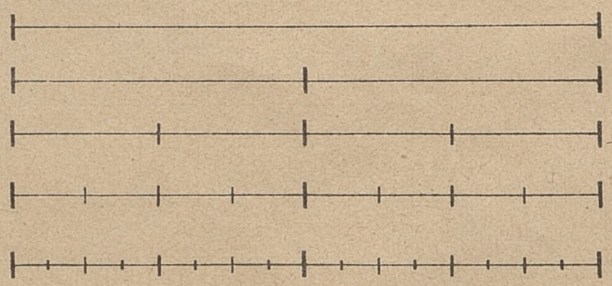
2 pół-nuty:

4 ćwierciowe:

8 ósemek:

16 szesnastek:

6. Pauzy, czyli znaki przerwy w brzmieniu dźwięków.

Pauzą nazywamy znak muzyczny, którym określamy przerwę brzmienia dźwięku. Dla każdej wartości wyżej wymienionych nut jest odpowiednia ilość pauz.

a) Tablica wartości pauz:

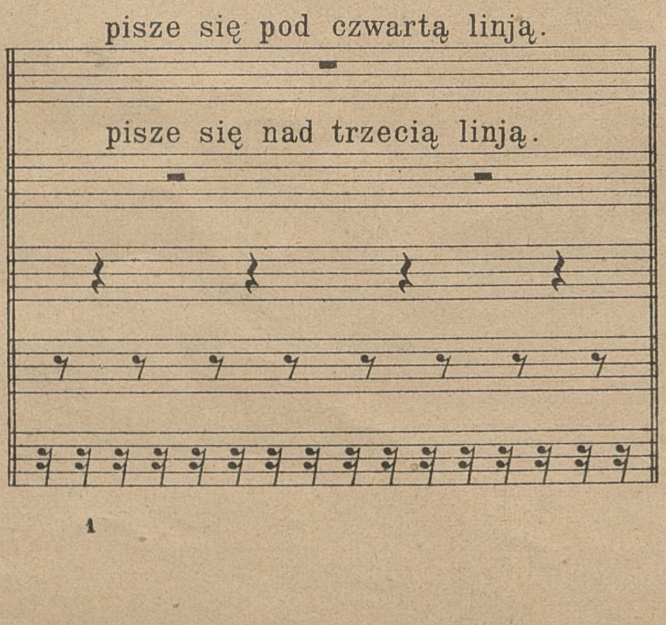
Cała pauza zawiera w sobie:

pół-pauz 2,

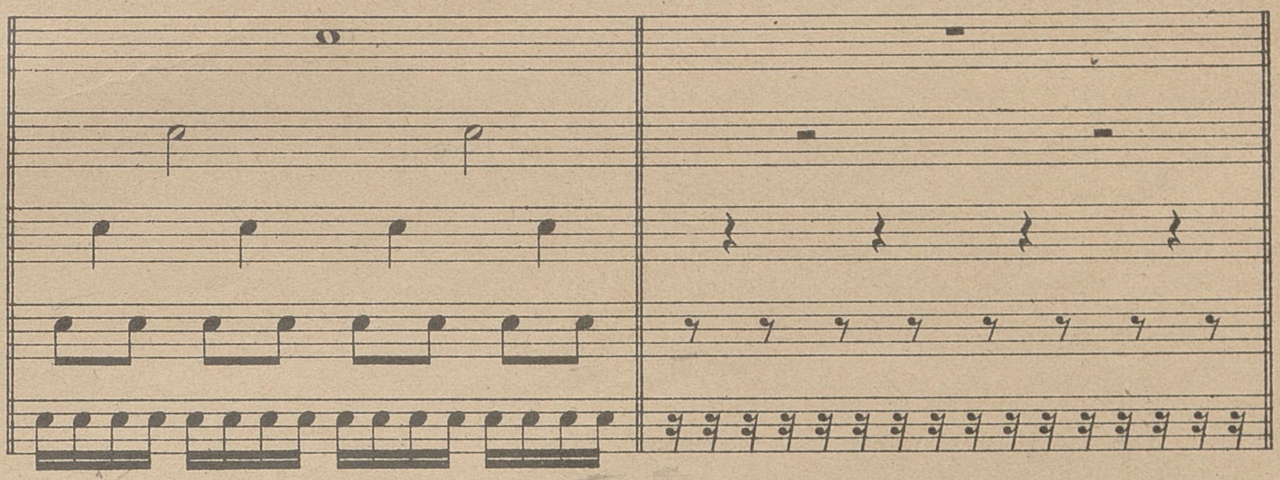
ćwierć-pauz 4,

ósemkowych pauz 8,

szesnastkowych pauz 16.

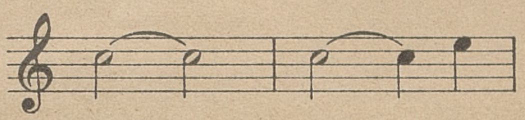
b) Porównawcza tablica wartości nut i pauz:

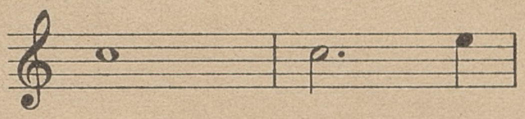
7. Legatura.

Legatura, czyli **łącznik** ⌒ służy do połączenia 2ch jednakobrzmiących nut w ten sposób, że druga nie uderza się, lecz jest wytrzymaną stosownie do swej wartości. n. p.

pisze się:

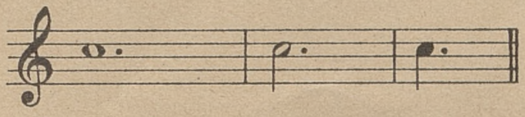
wykonywa się:

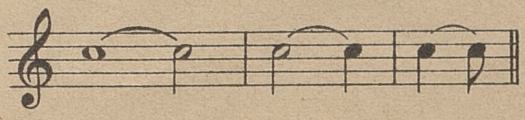
8. O punkcie.

Punkt przy nucie przedłuża jej wartość, czyli brzmienie o połowę jej wartości.

pisze się:

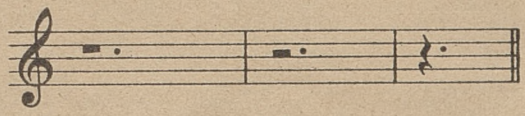

wykonywa się:

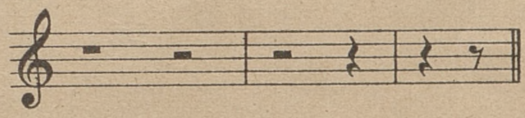

Punkt, umieszczony przy pauzie, przedłuża przerwę o połowę wartości pauzy. n.p.

pisze się:

wykonywa się:

9. Fermata. 𝄐

Fermata, umieszczona nad nutą, lub pauzą, przedłuża jej wartość stosownie do woli wykonawcy.

n. p.

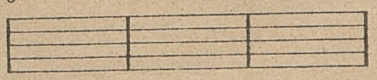

10. O Takcie.

Taktem nazywamy ujęcie brzmienia dźwięków pod pewien porządek, co do ich wartości i trwania, tak aby te wartości powtarzały się symetrycznie.

Każdy utwór muzyczny rozdziela się **na takty** za pomocą **taktowych kresek**, idących przez pięciolinją.

n.p.

Tablica najbardziej używanych taktów:

Takt na 2/𝅗𝅥, 2/2, ¢, zapełniają nuty następującej wartości:

„ „ 4/♩, 4/4, C, „ „ „

„ „ 2/♩, 2/4, 4/8, „ „ „

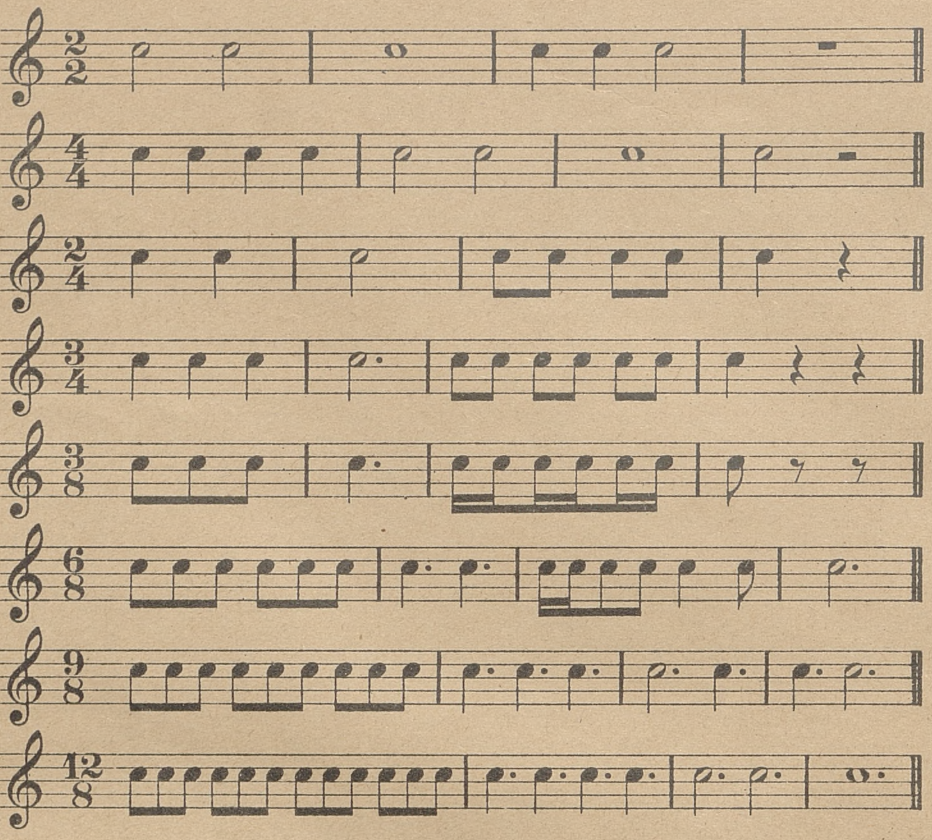
„ „ 3/♩, 3/4, „ „ „

„ „ 3/♪, 3/8, „ „ „

„ „ 6/♪, 6/8, „ „ „

„ „ 9/♪, 9/8, „ „ „

„ „ 12/♪, 12/8, „ „ „

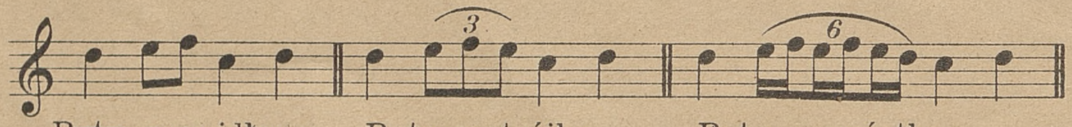
11. Trójka i szóstka.

Trójka tworzy się, jeśli dzielimy nutę nie na dwie drobniejsze, lecz na trzy części.

Szóstka tworzy się przez rozbicie każdej nuty trójki na dwie nuty drobniejszego gatunku.

Uwaga. Nad grupą trójkową umieszcza się liczba 3, która pisze się ukośnie nad, lub pod środkową nutą,— zaś nad grupą szóstkową pisze się liczba 6 również ukośnie nad, lub pod środkową nutą.

n. p.

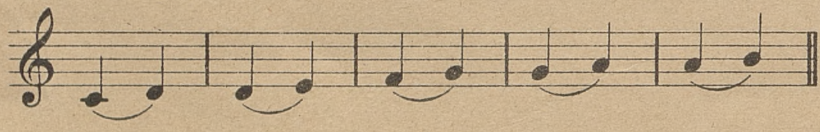

Rytm prawidłowy. Rytm z trójką. Rytm z szóstką.

12. O całych tonach i półtonach.

Całym tonem nazywamy odległość między dwoma klawiszami, przedzielonymi trzecim.

n. p.

Półtonem nazywamy dwie nuty sąsiednie, między któremi niema miejsca dla innej.

n. p.

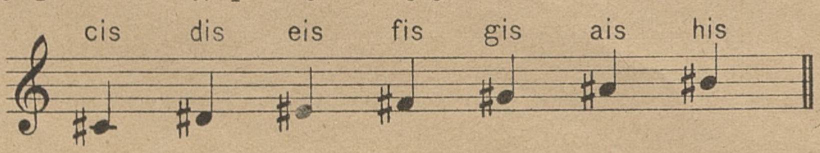

Uwaga. Chcąc utworzyć inne półtony, posługujemy się tak zwanemi znakami chromatycznymi: **krzyżykiem, bemolem i kasownikiem.**

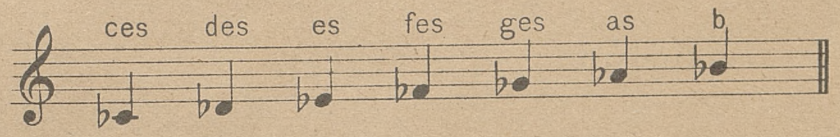
13. O krzyżyku ♯, bemolu ♭ i kasowniku ♮.

Krzyżyk ♯, umieszczony przed nutą, podwyższa jej brzmienie o półtonu.

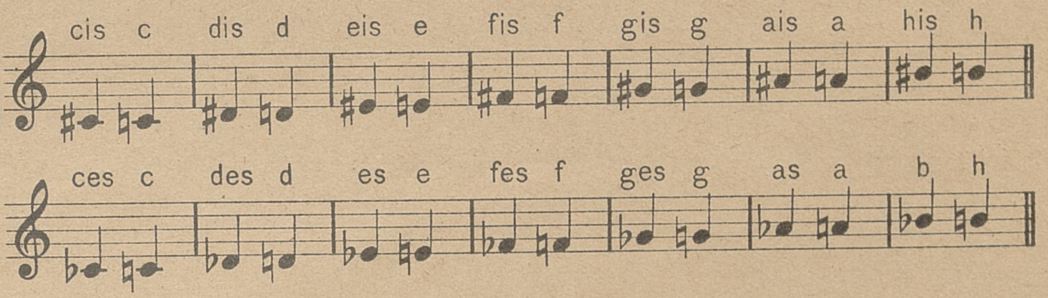
n. p.

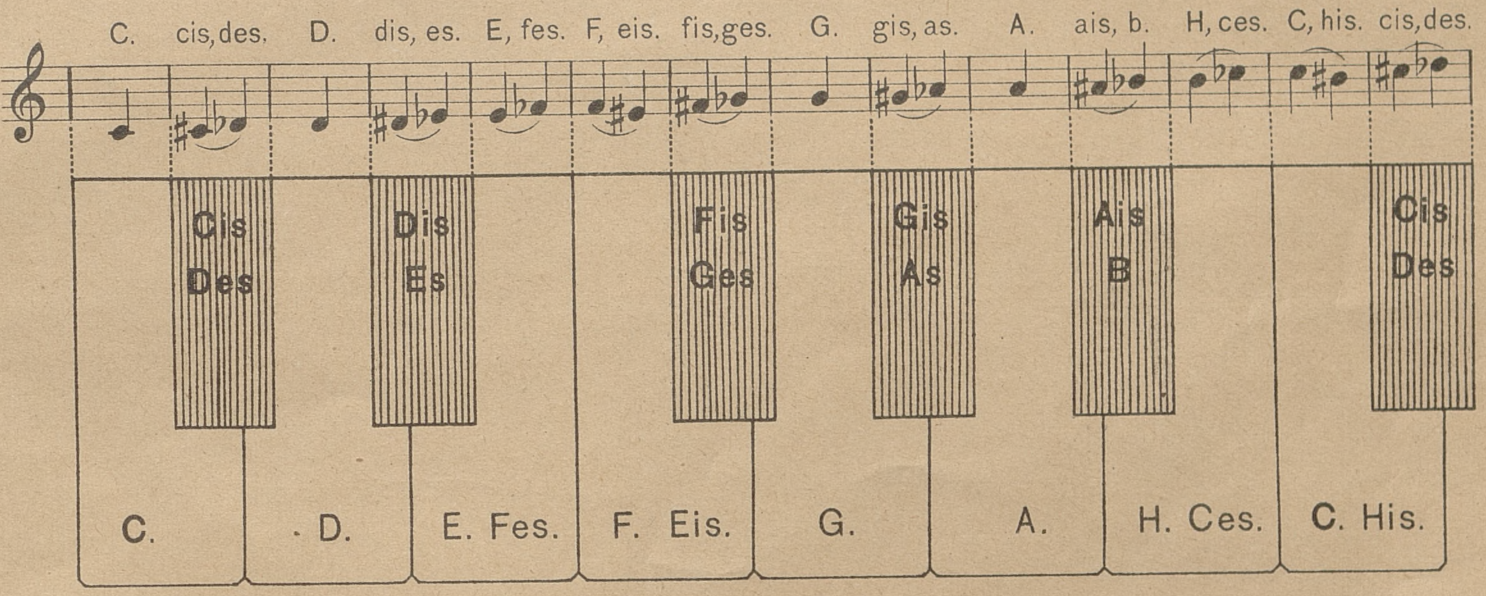
Bemol ♭, umieszczony przed nutą, obniża jej brzmienie o półtonu.

n. p.

Kasownik ♮, umieszczony przed nutą, podwyższoną krzyżykiem, lub zniżoną bemolem, wraca jej pierwotne brzmienie.

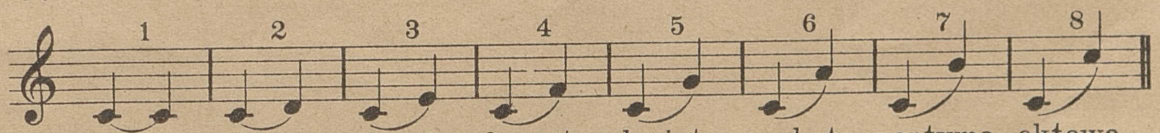
n. p.

14. Klawiatura o jednej oktawie z wymienieniem nazw wszystkich dźwięków.

15. Interwale.

Interwalem nazywamy odległość jednego dźwięku od drugiego.
Interwale mają rozmaite nazwy, stosownie do ich odległości.

n. p.

pryma, jednodźwięk, unisson. sekunda, tercja, kwarta, kwinta, seksta, septyma, oktawa.

16 Gamy.

Gamą nazywamy szereg dźwięków następujących po sobie w porządku alfabetu muzycznego. n. p. C. D. E. F. G. A. H. C.
Rozróżniamy trzy rodzaje gam: **majorową** (dur), **minorową** (mol) i **chromatyczną**.

przykład gamy **majorowej**: (dur) C.

Wyżej wymieniona gama C dur ma półtony pomiędzy 3^im^, a 4^ym^ dźwiękiem i pomiędzy 7^ym^, a 8^ym^.

Przykład gamy **minorowej:** (mol) a

Wyżej wymieniona gama ma półtony między 2^{im}, a 3^{im} dźwiękiem i między 7^{ym}, a 8^{ym}.

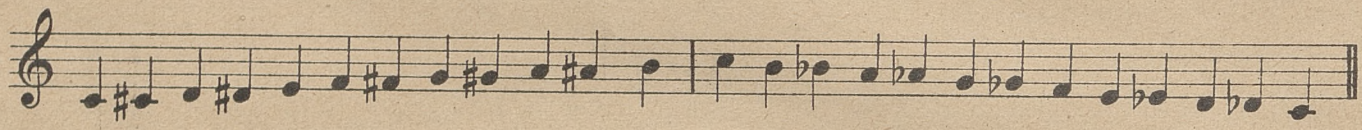
Uwaga. **Gama majorowa** (dur) ma charakter pogodny, **gama minorowa** (mol) smętny.
Z każdego dźwięku można utworzyć gamę majorową i minorową.
Dla utrzymania tych samych odległości musimy je podwyższać, lub zniżać za pomocą znaków chromatycznych: (♯, ♭, ♮).
Powyższe znaki umieszczają się przy kluczu i przy nutach.

n. p. G major (dur)

Uwaga. W powyższej gamie zamiast każdego f, uderzać fis.

Przykład gamy **chromatycznej:**

Uwaga. Wyżej wymieniona **gama chromatyczna** składa się z samych półtonów.

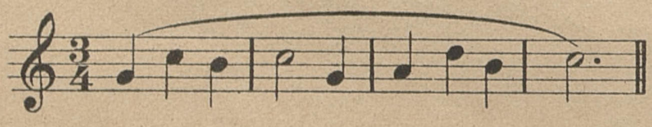
17. Znaki służące do cieniowania, czyli do wskazania siły dźwięków.

Fortissimo	(w skróceniu	*ff*)	bardzo mocno.
Forte	(„ „	*f*)	mocno.
Mezzo forte	(„ „	*mf*)	umiarkowanie mocno.
Piano	(„ „	*p*)	cicho.
Pianissimo	(„ „	*pp*)	bardzo cicho.
Crescendo	(„ „	*cresc.*)	coraz silniej.
Decrescendo	(„ „	*decresc.*)	coraz słabiej.
Diminuendo	(„ „	*dim.*)	
Sforzando	(„ „	*sfz*)	mocniej odznaczać.
Forte piano	(„ „	*fp*)	uderzenie pierwszej nuty mocno, a następnej słabo.
Accento	(„ „	>, ∧.)	odznaczenie pojedyńczej nuty.
Marcato	(„ „	*marc.*)	odznaczając.

18. Tenuto, Legato i Staccato.

Tenuto, w skróceniu (ten.), oznacza scisłe wytrzymywanie nut.
Legato oznacza łączenie następujących po sobie dźwięków. Oznacza się: ⁀
Staccato oznacza odrywanie dźwięków. Oznacza się: . . . . . .

n.p. legato:

staccato:

19. O Tempie.

Tempo, czyli oznaczenie szybkości, z jaką szereg taktów ma byc wykonauy.

Grave .... oznacza ... ciężko, poważnie.
Largo .... „ .... bardzo wolno.
Larghetto .... „ .... mniej wolno.
Adagio .... „ .... wolno i spokojnie.
Lento .... „ .... powoli.
Maestoso .... „ .... uroczyście.
Andante .... „ .... spokojnie, dość wolno.
Andantino .... „ .... umiarkowanie wolno.
Moderato .... „ .... umiarkowanie.
Allegretto .... „ .... umiarkowanie żywo i przyjemnie.
Allegro .... „ .... wesoło i żywo.
Vivace .... „ .... żwawo.
Presto .... „ .... bardzo szybko.
Con moto .... „ .... ruchliwie.
Tempo di Marcia .... „ .... w rytmie marsza.
A tempo lub *Tempo primo* „ .... w poprzednim tempie.

Znaki, wyrażające charakter utworu, lub szeregu taktów.

Agitato .... oznacza ... burzliwie.
Tranquillo .... „ .... spokojnie.
Dolce .... „ .... przyjemnie.
Simplice .... „ .... prosto, naturalnie.
Accelerando lub *Stringendo* „ .... przyśpieszając.
Rallentando lub *Ritardando* „ .... stopniowo zwalniając.
Ritenuto .... „ .... zwalniając.
Espressivo .... „ .... z uczuciem.
Scherzando .... „ .... żartobliwie.
Mosso .... „ .... żywo.
Un poco .... „ .... trochę.
Meno .... „ .... mniej.
Assai .... „ .... bardzo.
Sempre .... „ .... ciągle.

20. Jeszcze o niektórych umówionych znakach.

Da Capo *(D. C.)* .... oznacza od początku powtórzyć.
Fine .... „ .... koniec.
Da Capo al Fine *(D. C. al Fine)* .... „ .... od początku powtórzyć, aż do miejsca, gdzie umieszczony wyraz fine.
Dal Segno *(D. S.)* 𝄋 .... „ .... powtórzyć od miejsca, gdzie umieszczony powyższy znak.
Znak powtórzenia „ .... powtórzenie po raz drugi.

Jeżeli przy końcu jakiej części kompozycji znajduje się znak z napisem:

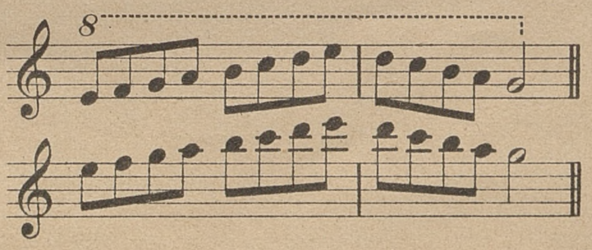

wtedy za pierwszym razem zagrać 1ª volta, a za drugim opuścić 1ª volta, a grać 2ª volta.

Łańcuszek z *8*........ nad nutami oznacza wykonanie o oktawę wyżej, zaś pod nutami o oktawę niżej.

n. p.

pisze się: / wykonywa się:

pisze się: / wykonywa się:

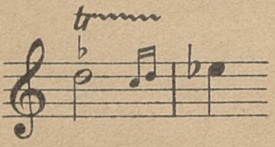

21. Ozdobniki.

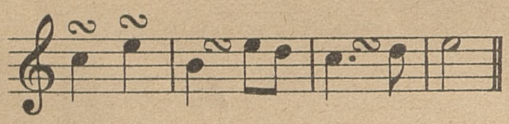
Mała nutka, napisana przed główną, pisze się jak razwiązana przekreślona (𝅘𝅥𝅮), spada szybko na główną nutę.
Mordento (𝆗) oznacza szybkie następstwo trzech nut: głównej, sąsiedniej wyższej i znów głównej.

n. p. pisze się: wykonywa się:

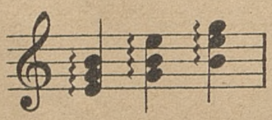
Tryl (*tr*~~~) oznacza szybkie następstwo dwóch sąsiednich powtarzających się dźwięków.

n. p. pisze się: wykonywa się:

Grupetto ∾ składa się z 5$^{\underline{ciu}}$ nut, wykonywanych jedna po drugiej, w następującym porządku: główna, sąsiednia wyższa, główna, sąsiednia niższa i główna.

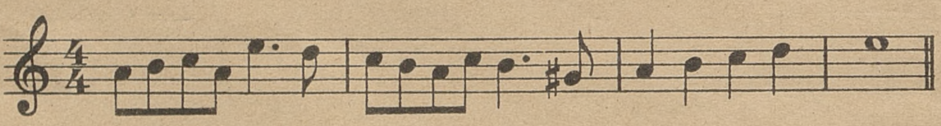
n. p. pisze się: wykonywa się:

Arpeggio ⌇ umieszczone przed kilkodźwiękiem oznacza, że nuty należące do kilkodźwięku nie uderzają się jednocześnie, lecz kolejno i szybko od dołu do góry.

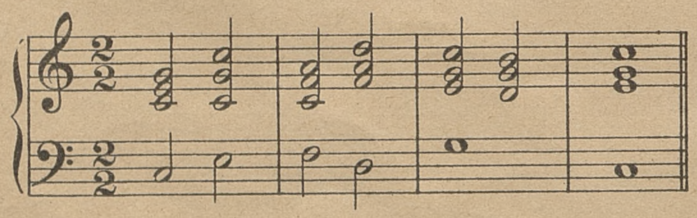
n. p. pisze się: wykonywa się:

22. Melodja i harmonja.

Melodją nazywamy myśl muzyczną, ułożoną z pojedyńczych dźwięków.

n. p.

Harmonją nazywamy kombinacją kilku jednocześnie brzmiących dźwięków.

n. p.

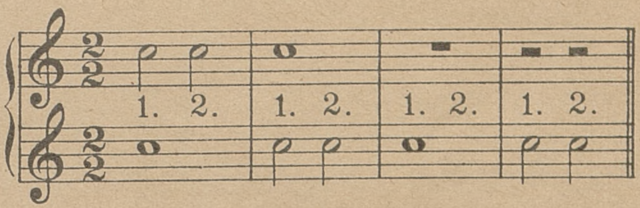
Serja 1ª

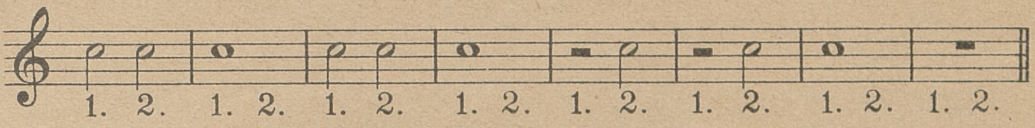
I. Takt na dwie pół-nuty.

oznacza się przy kluczu: (2/𝅗𝅥, 2/2 i ₵).

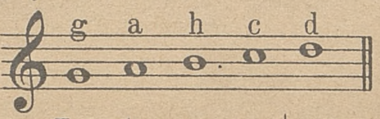
Zapełniają następujące wartości:

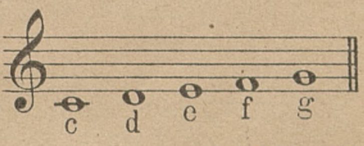
Dla obeznania się z rytmiką uderzać w jeden klawisz lub stół, licząc głośno, szereg następnych nut:

Następne ćwiczenia zalecam grać wolno, łącznie *(legato)*, umiarkowanie silnie *(mf)* i początkowo każdą ręką oddzielnie.

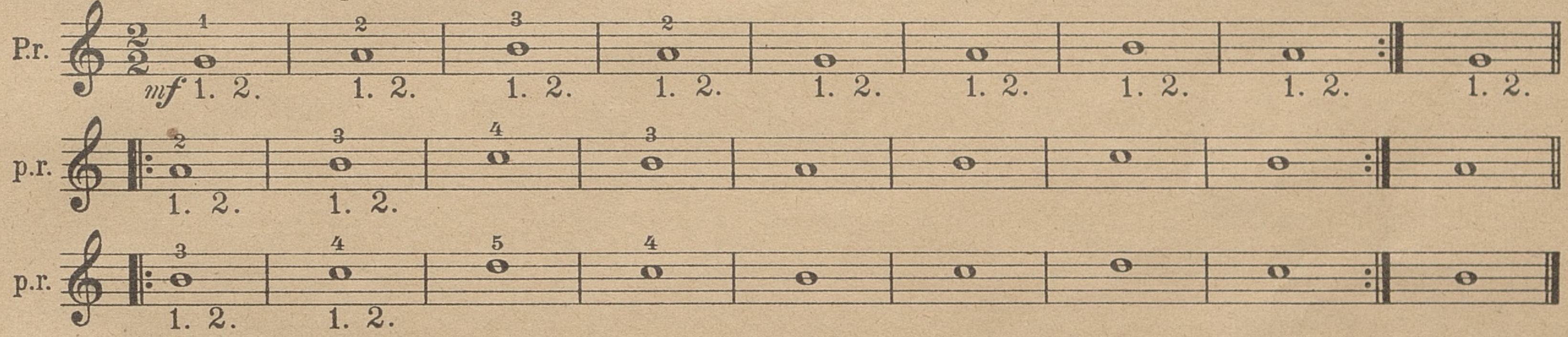

1. Ćwiczenia dla prawej ręki. (p.r.)

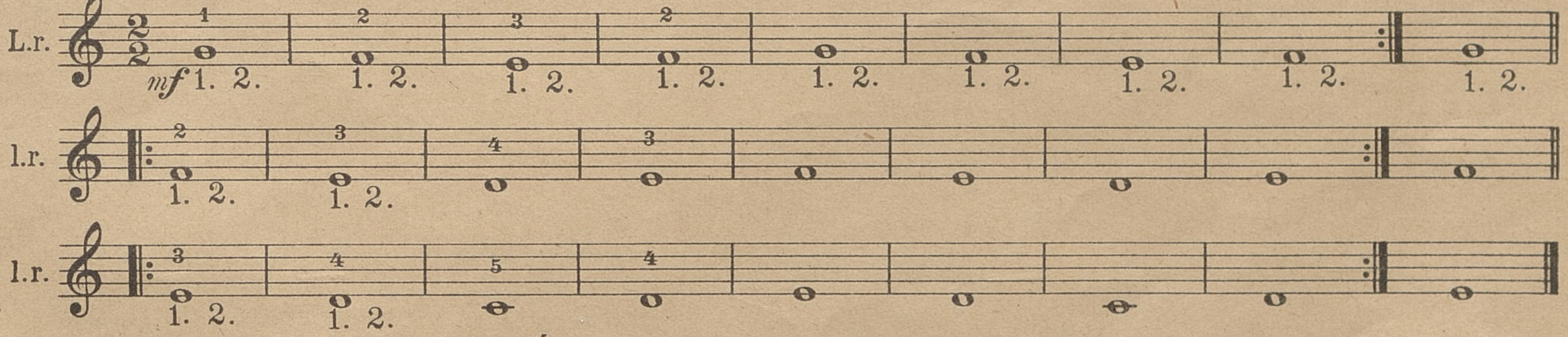
Lento. (M.M. 𝅗𝅥 = 54, 58, 66, 76.)
(Wolno) (liczyć głośno na dwa).

A. Różycki.

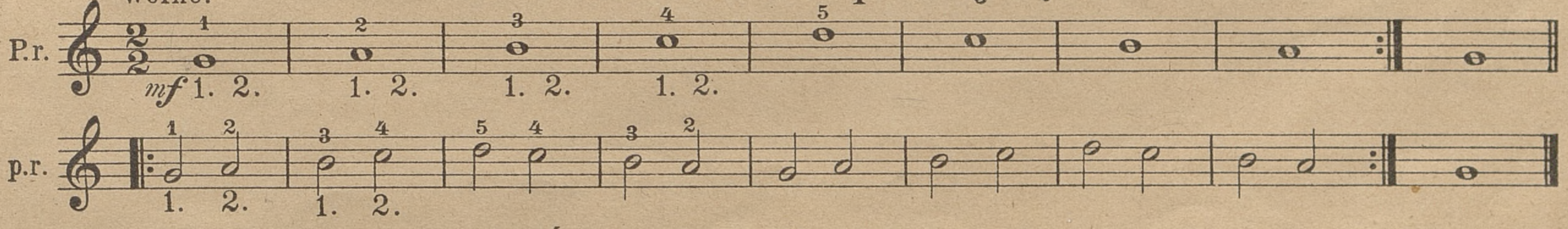
2. Ćwiczenia dla lewej ręki. (l.r.)

Wolno.

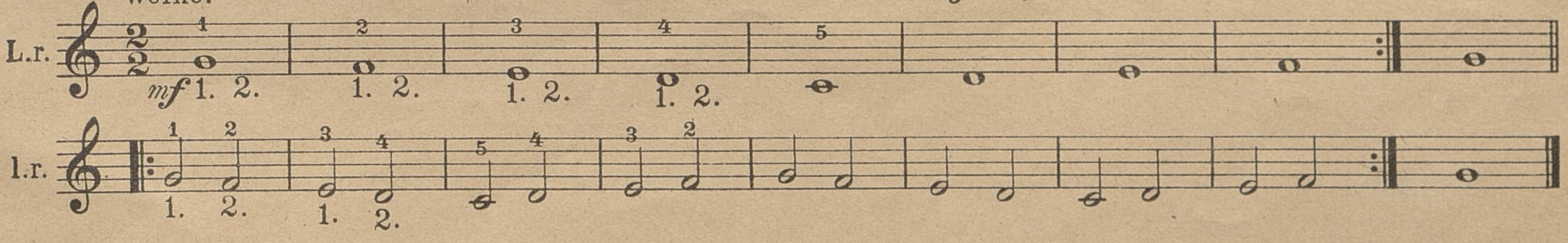
3. Ćwiczenia dla prawej ręki.

Wolno.

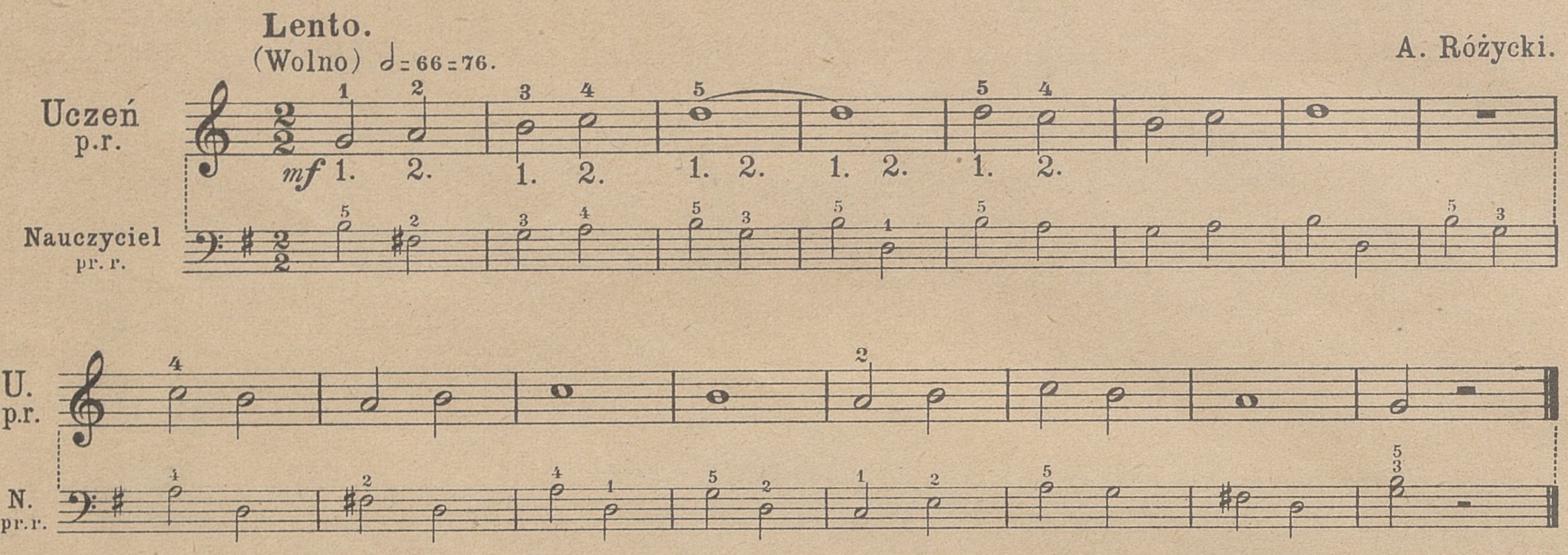
4. Ćwiczenia dla lewej ręki.

Wolno.

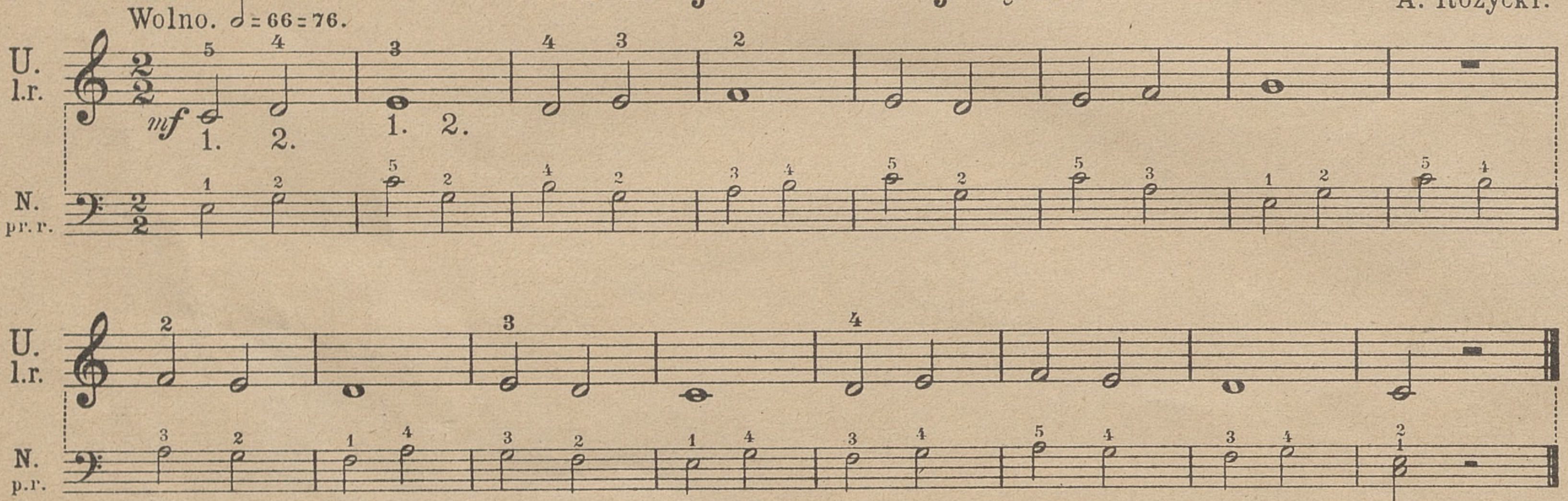
5. Melodja dla prawej ręki.

A. Różycki.

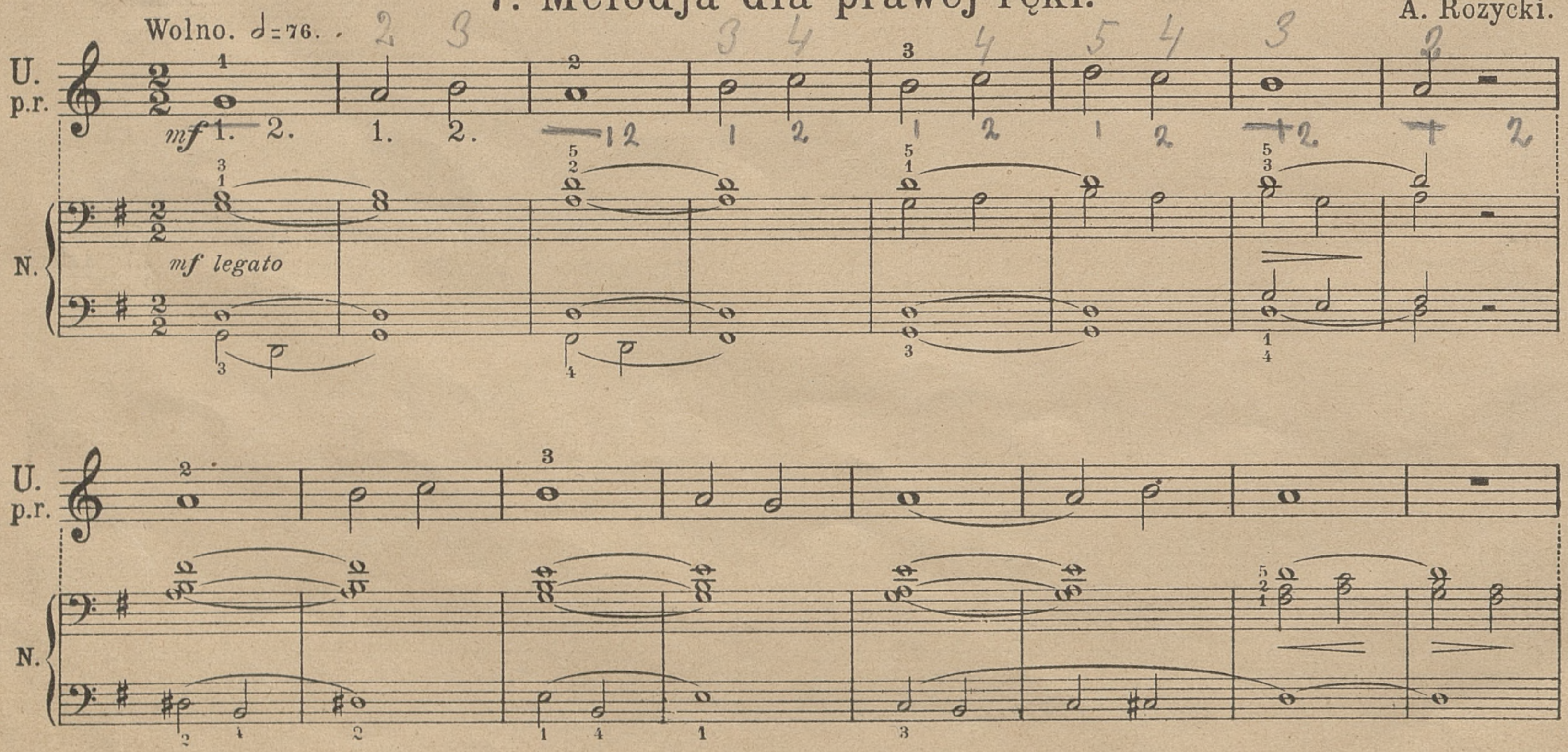
6. Melodja dla lewej ręki.

A. Różycki.

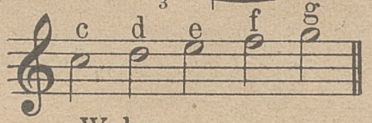

7. Melodja dla prawej ręki.

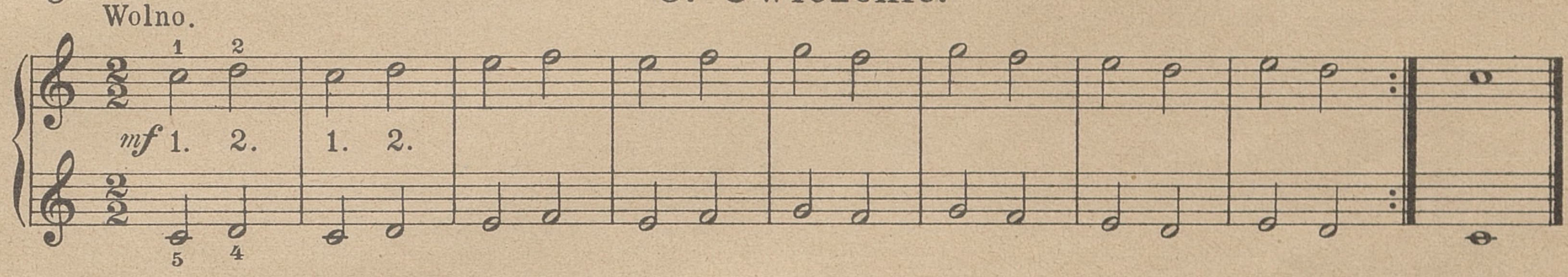
A. Różycki.

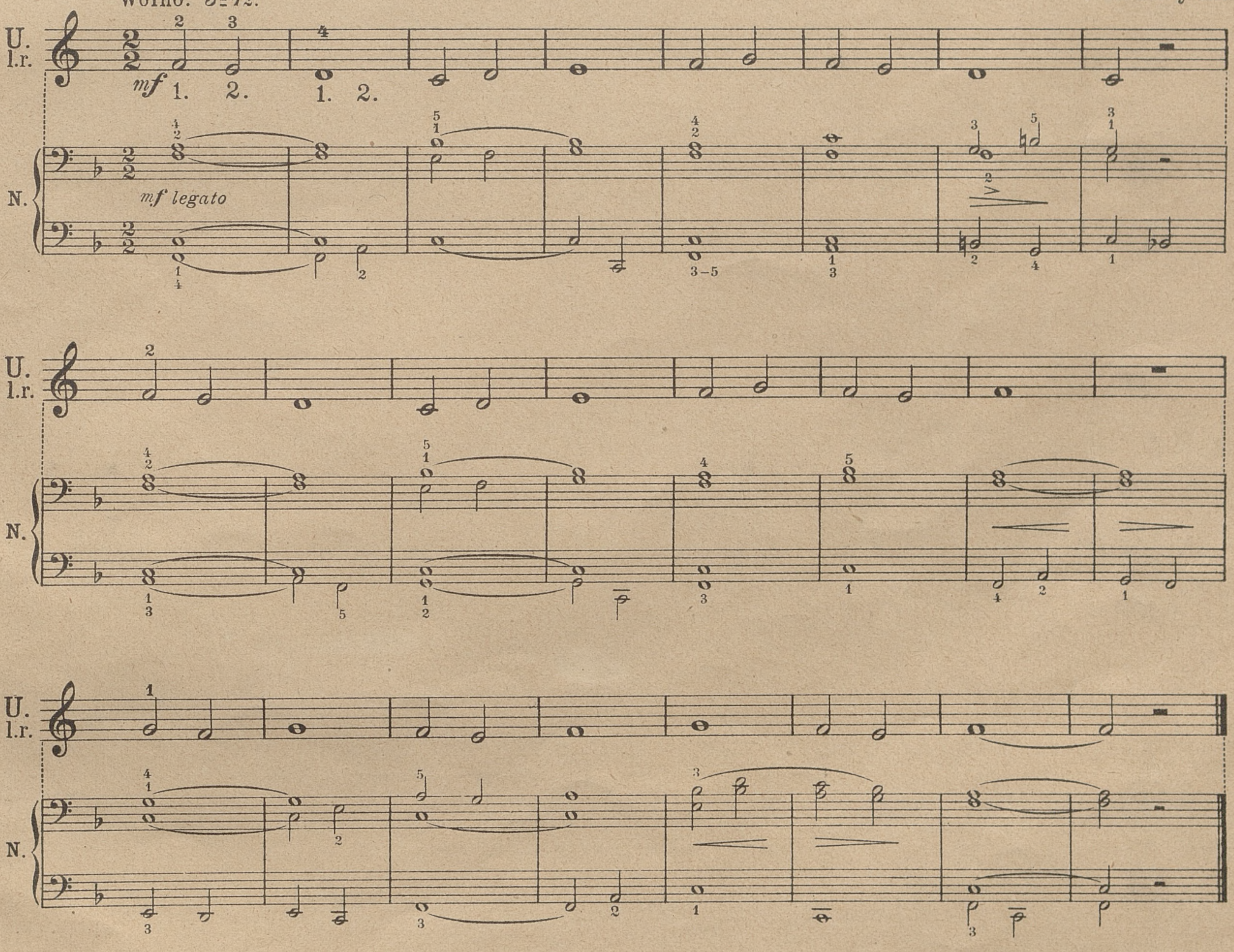

8. Ćwiczenie.

9. Melodja dla lewej ręki.

A. Różycki.

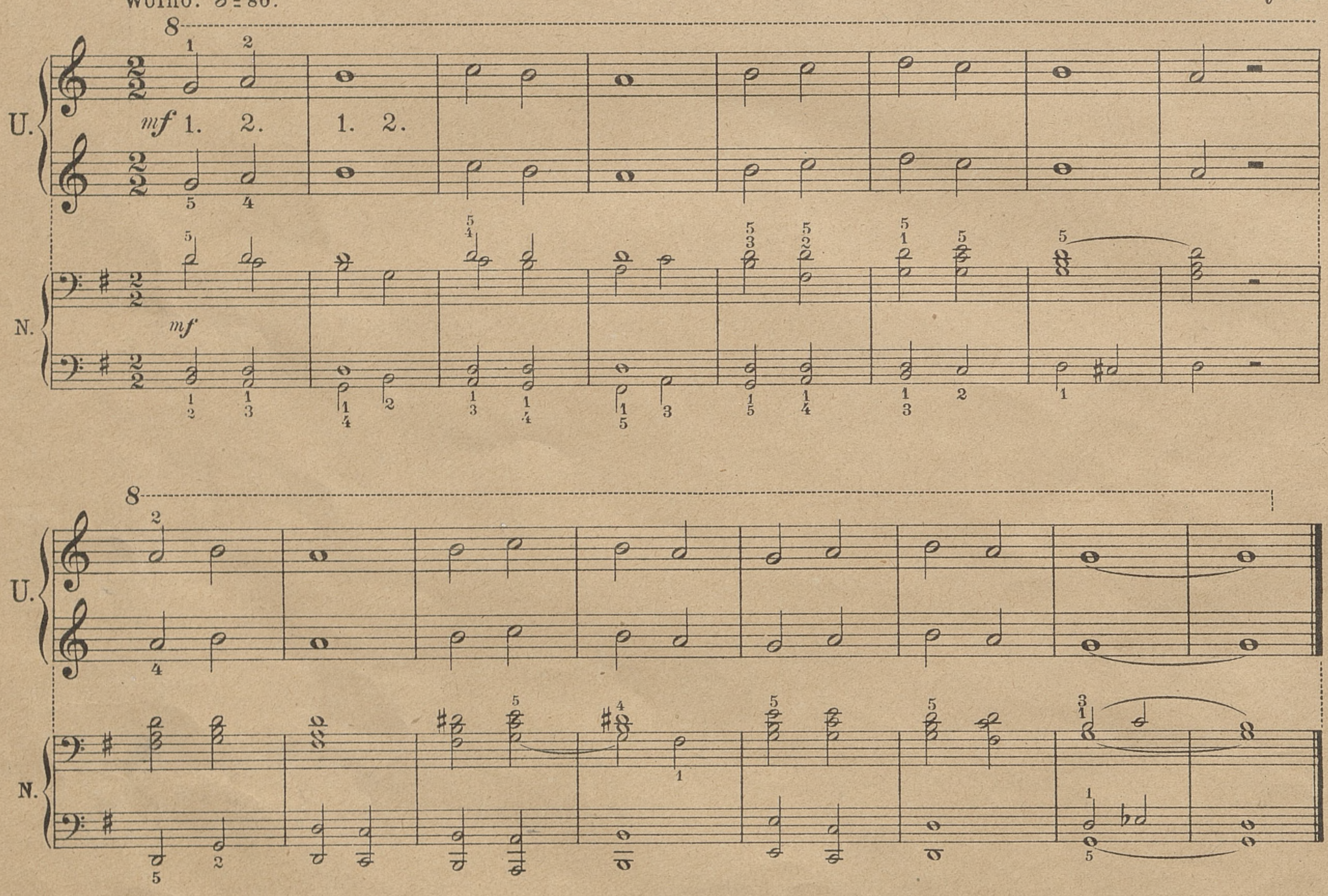
10. Ćwiczenie (na 4 ręce).

A. Różycki.

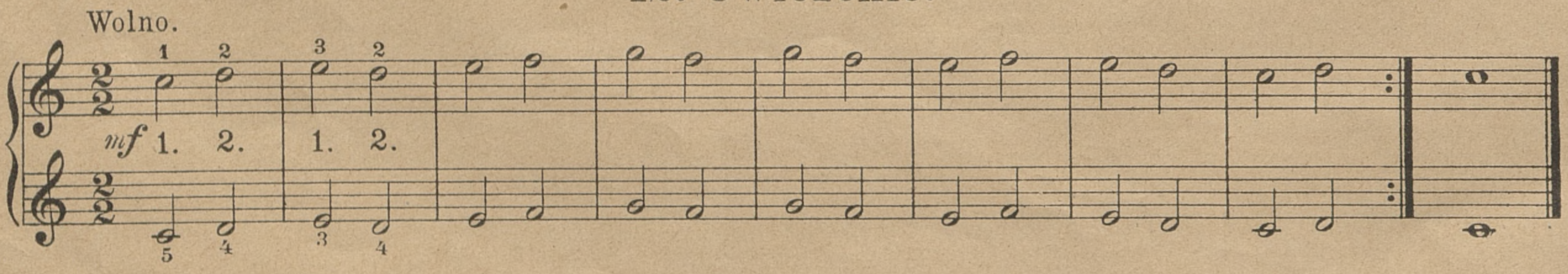

11. Melodja (na 4 ręce).

A. Różycki.

12. Ćwiczenie.

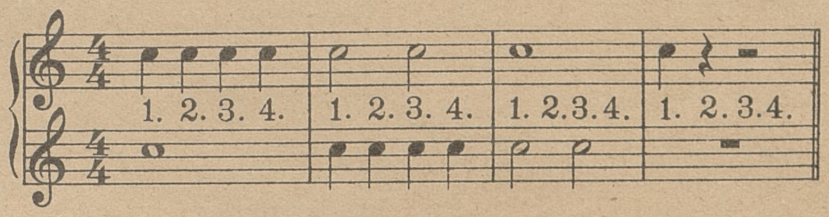

Serja 1a

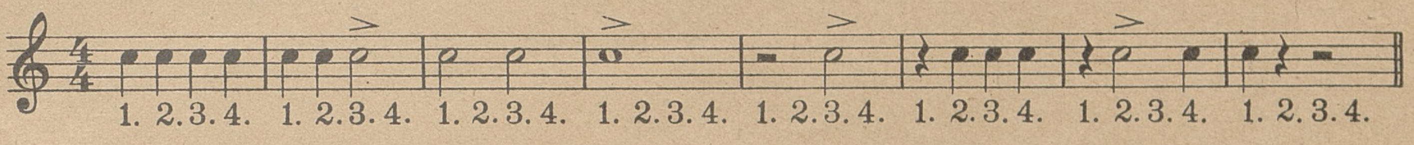
II. Takt na cztery ćwierciowe.

oznacza się przy kluczu: (4/♩, 4/4, C).

Zapełniają następujące wartości:

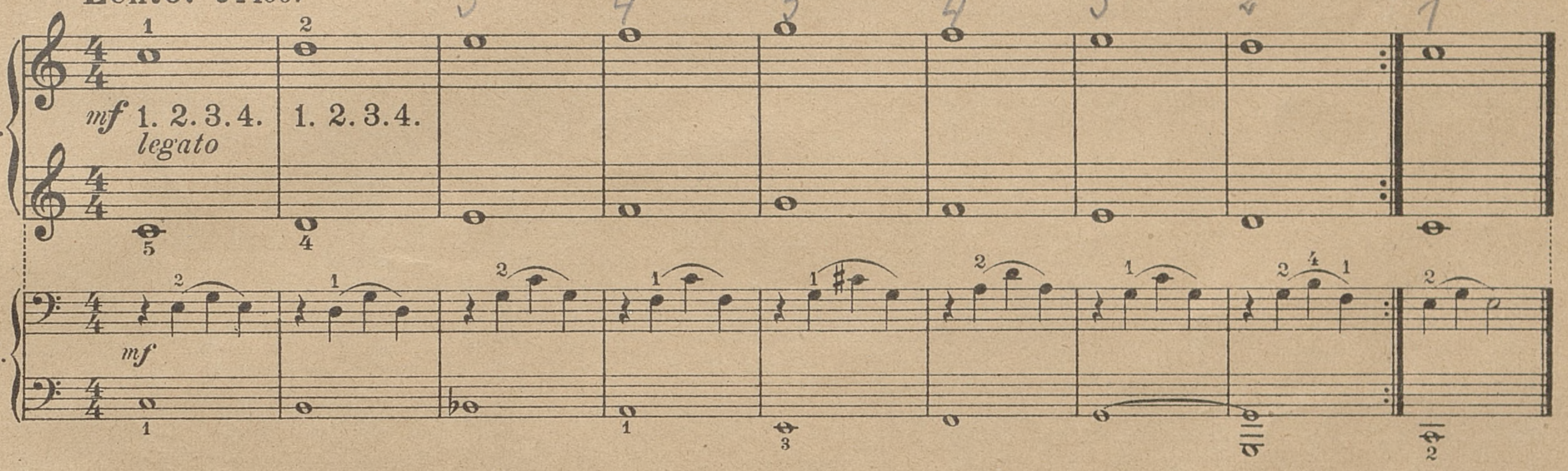

Uderzać: (jak przedtem)

1. Ćwiczenie (na 4 ręce).

(wolno) Lento. ♩=100. A. Różycki.

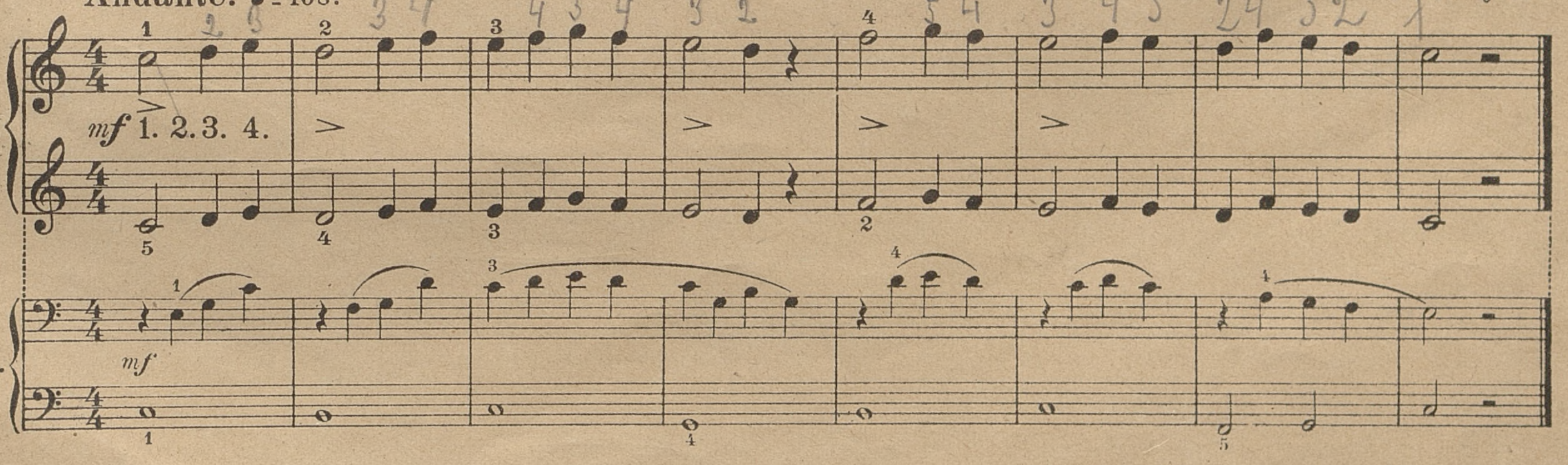
2. Wprawki.

Lento.

3. Melodja (na 4 ręce).

(dość wolno) Andante. ♩=108. A. Różycki.

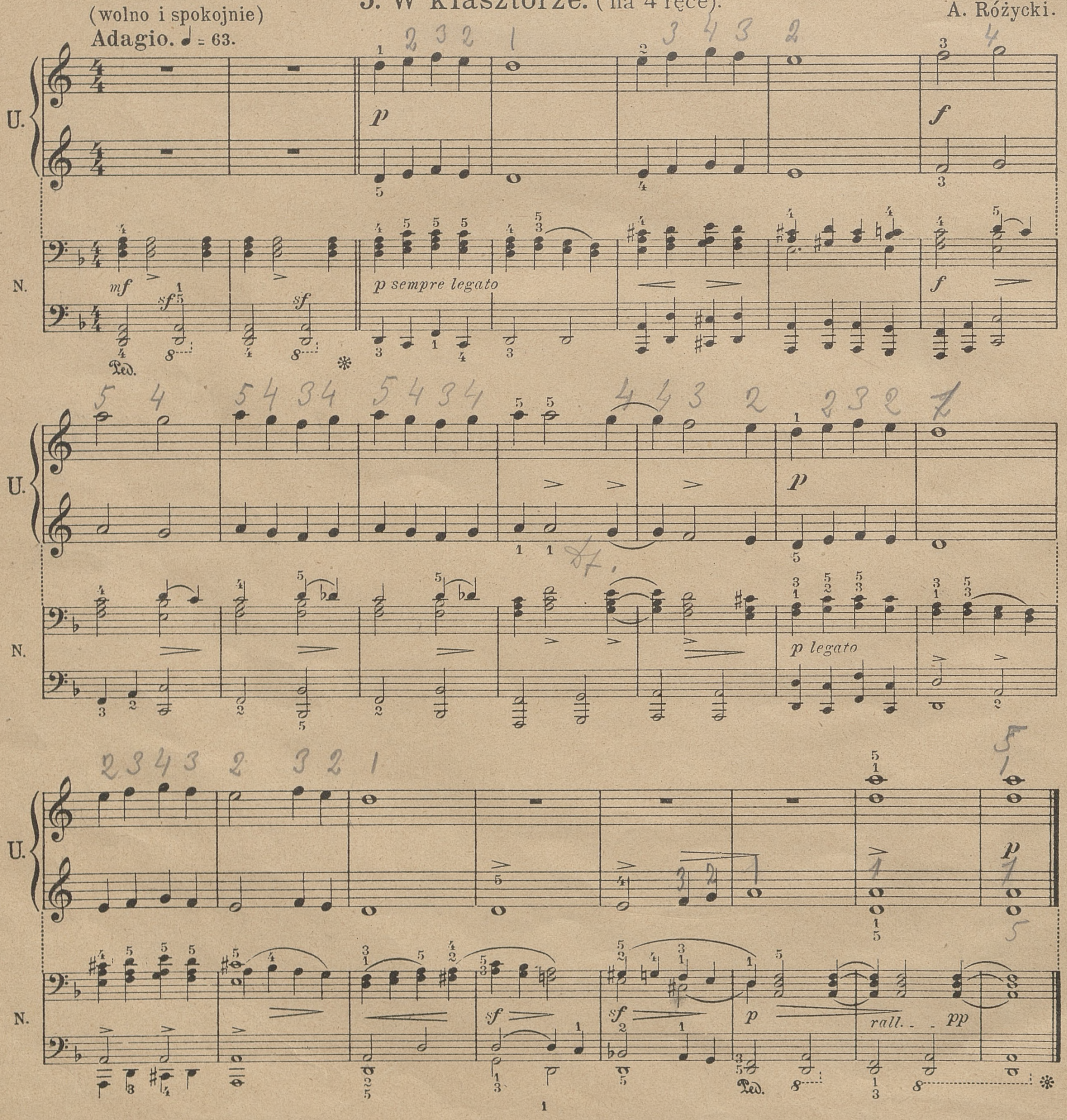

4. Wprawki.

5. W klasztorze. (na 4 ręce).

A. Różycki.

6. Wprawki.

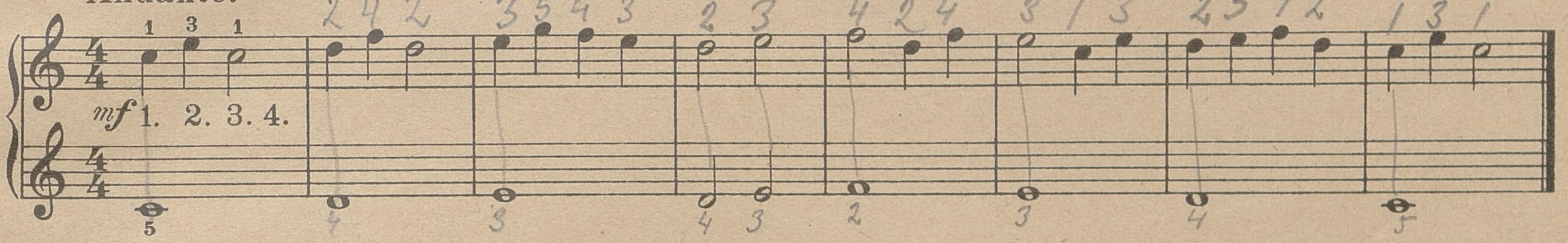
Andante.

7. Studjum rytmiczne.

A. Rożycki.

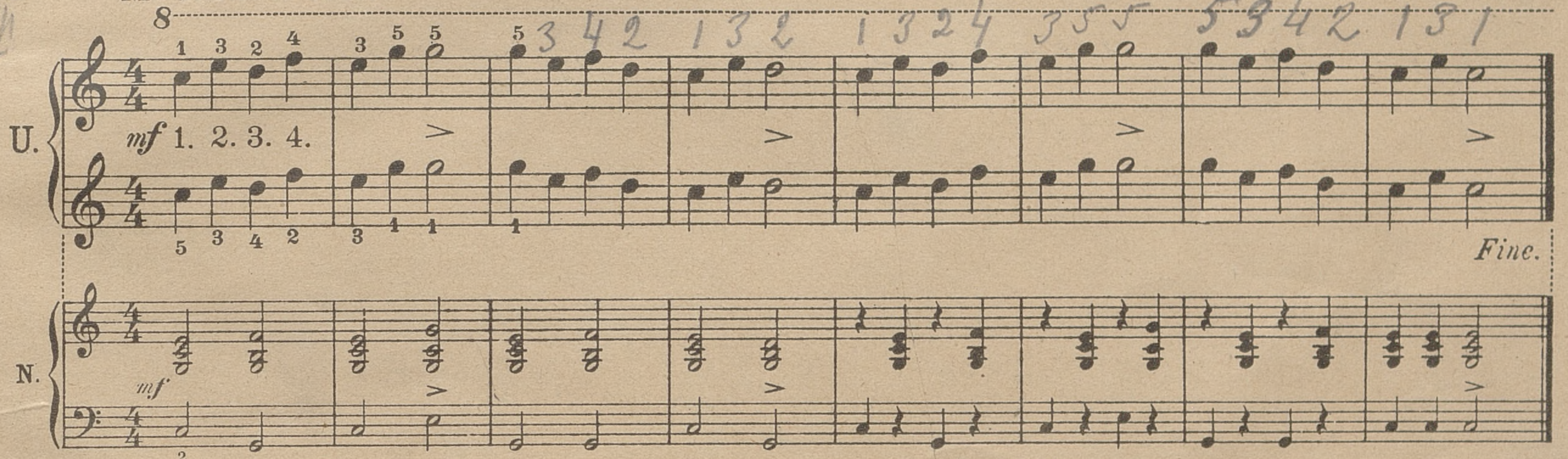
Andante.

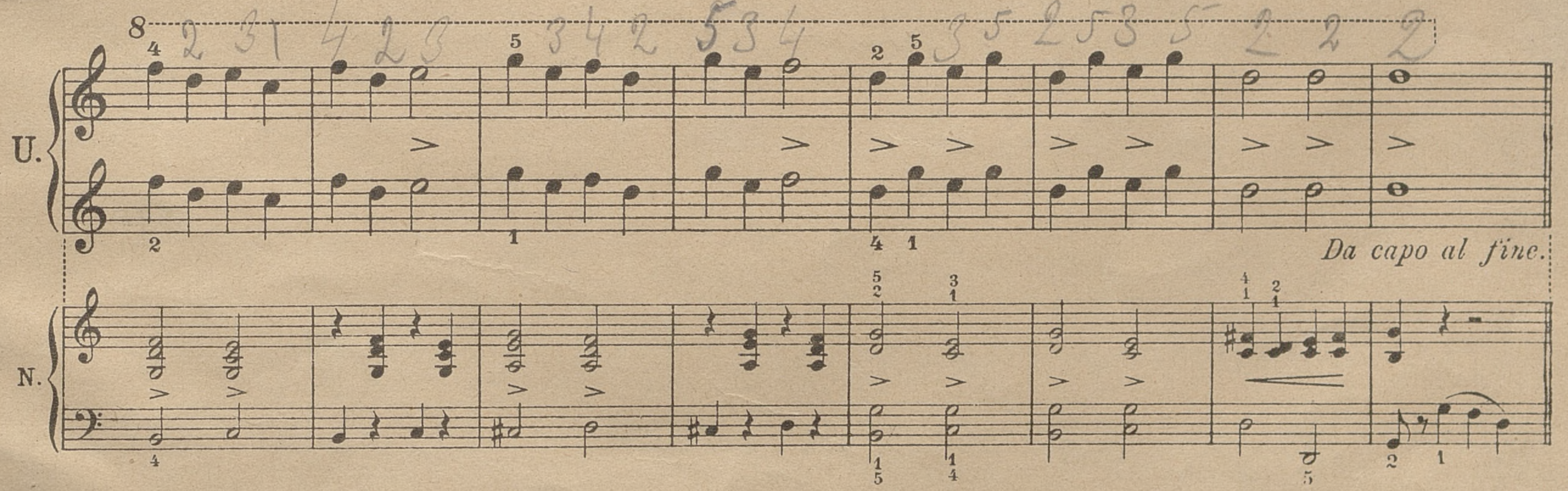

8. Wesoła piosneczka (na 4 ręce).

A. Rożycki.

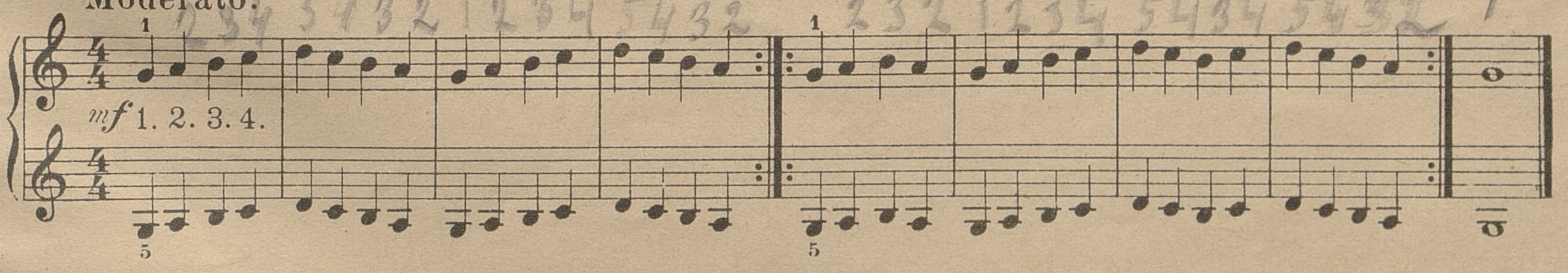
(umiarkowanie)
Moderato. ♩=126.

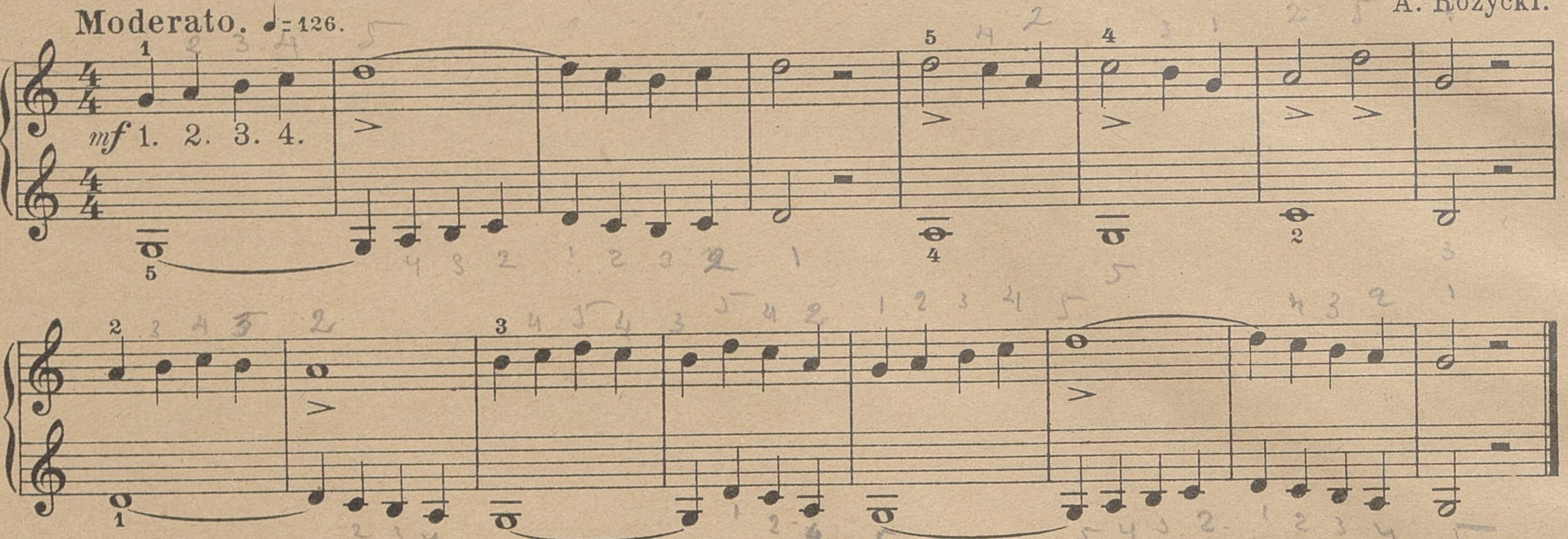
9. Wprawki.

Moderato.

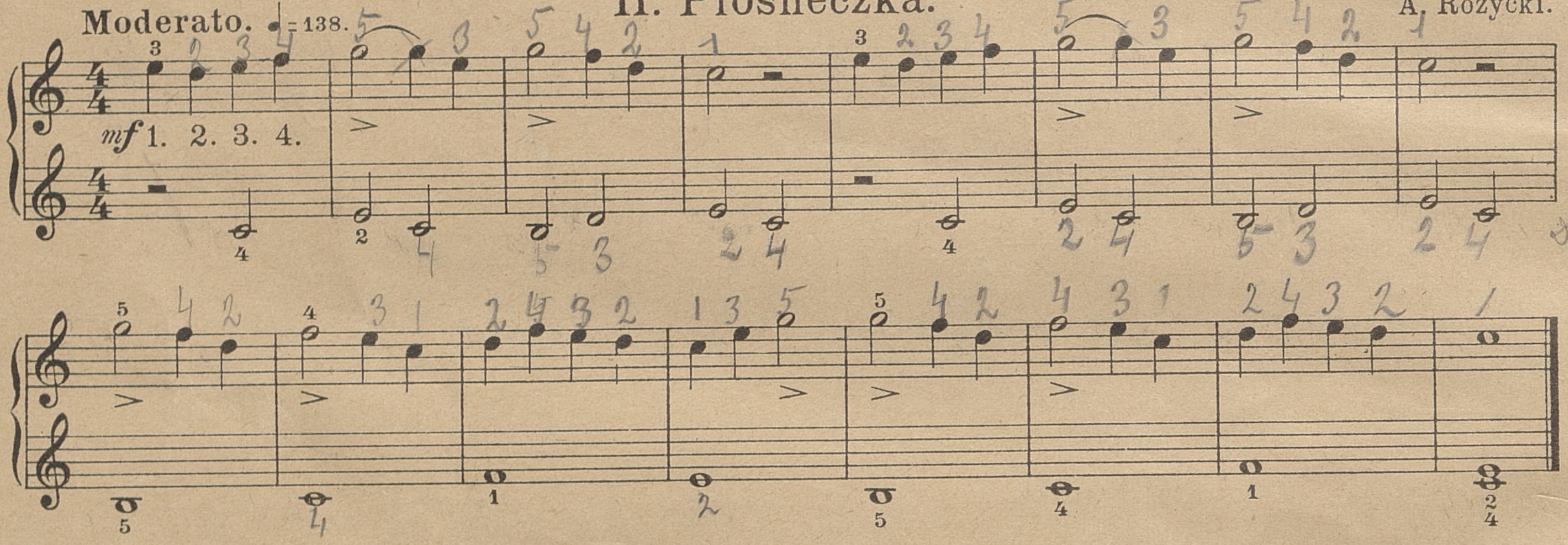
10. Melodja.

A. Różycki.

11. Piosneczka.

A. Rożycki.

12. Marsz.

A. Różycki.

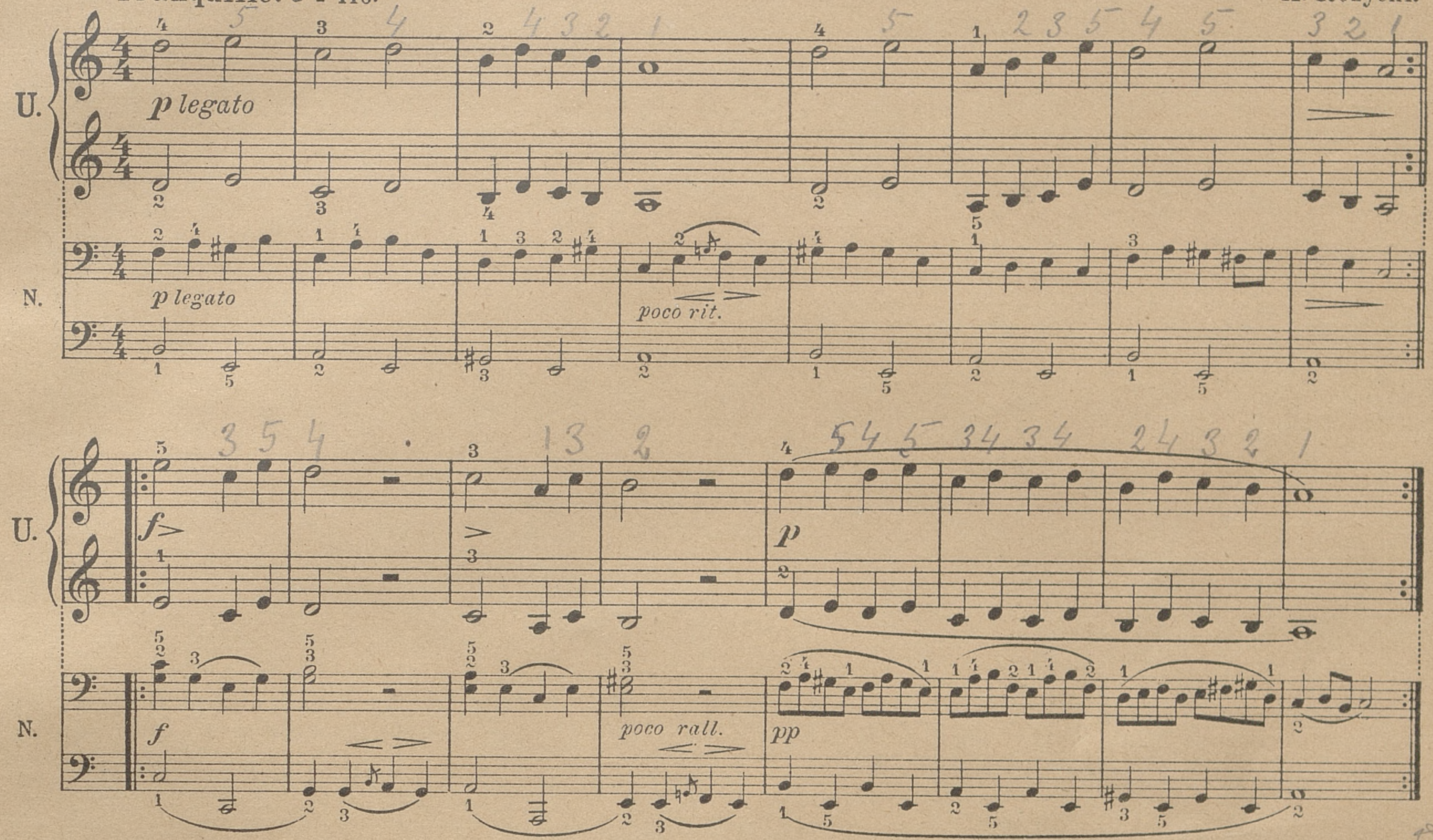
13. Wprawki.

14. Opowiadanie dziadunia. (na 4 ręce).

(spokojnie)
Tranquillo. ♩ = 116.

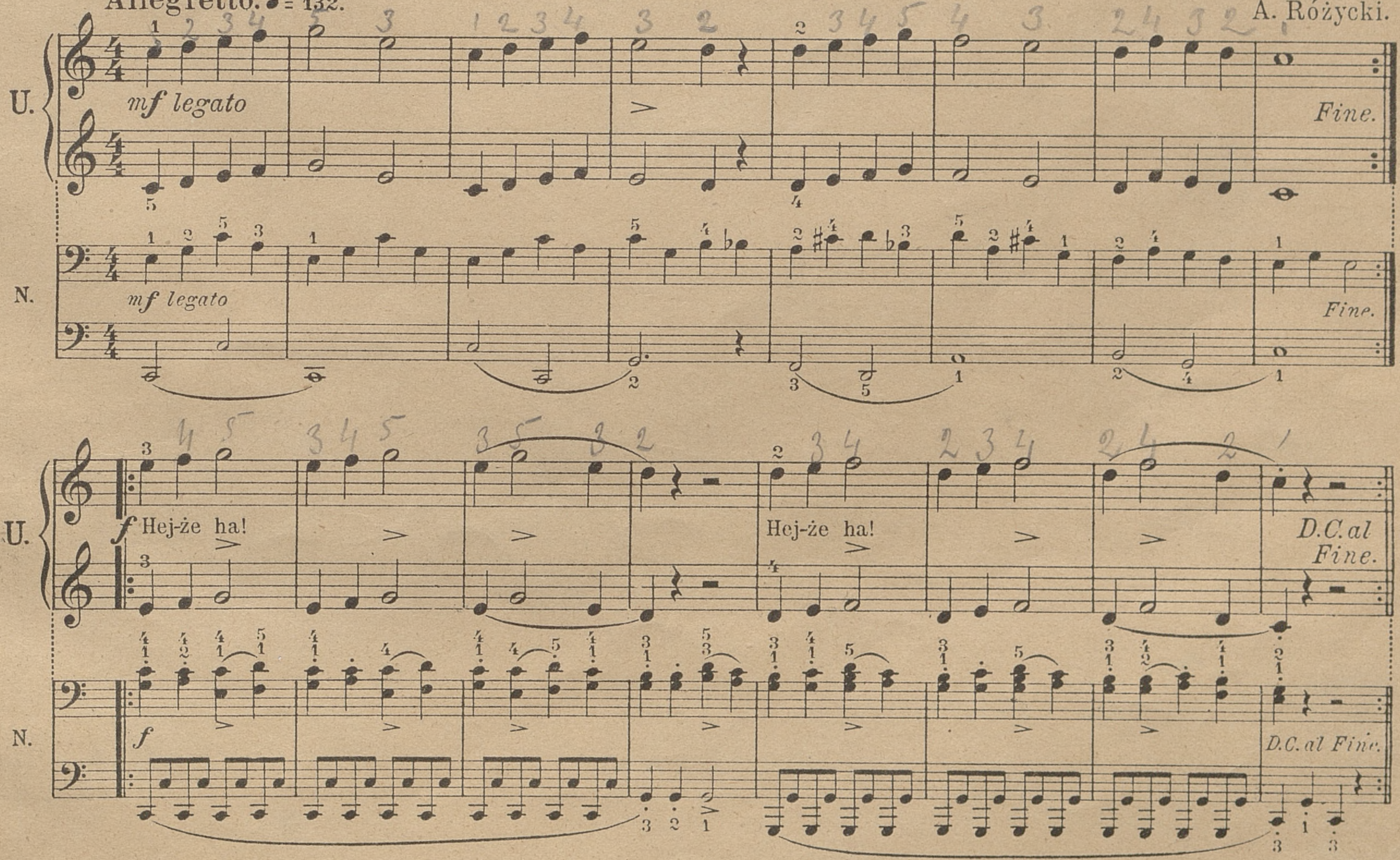
A. Różycki.

15. Bawmy się wesoło! (na 4 ręce).

(umiarkowanie żywo)
Allegretto. ♩ = 132.

A. Różycki.

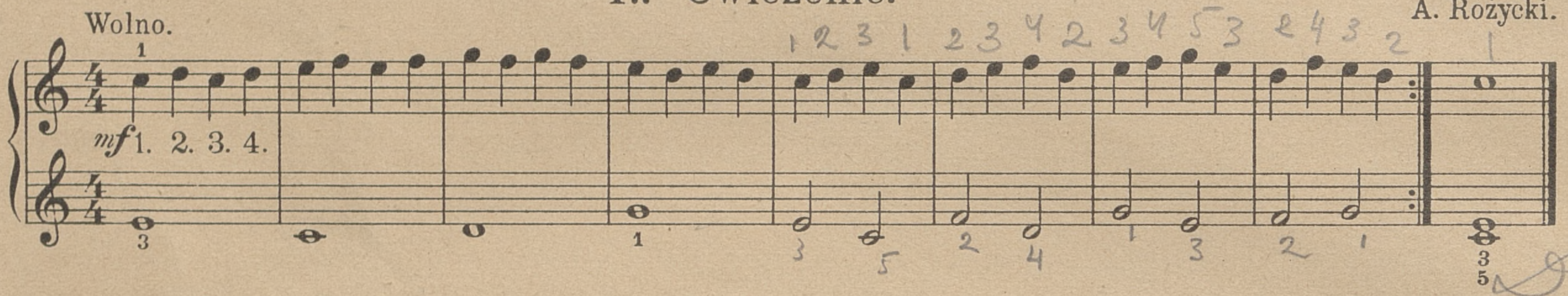
16. Melodja.

A. Różycki.

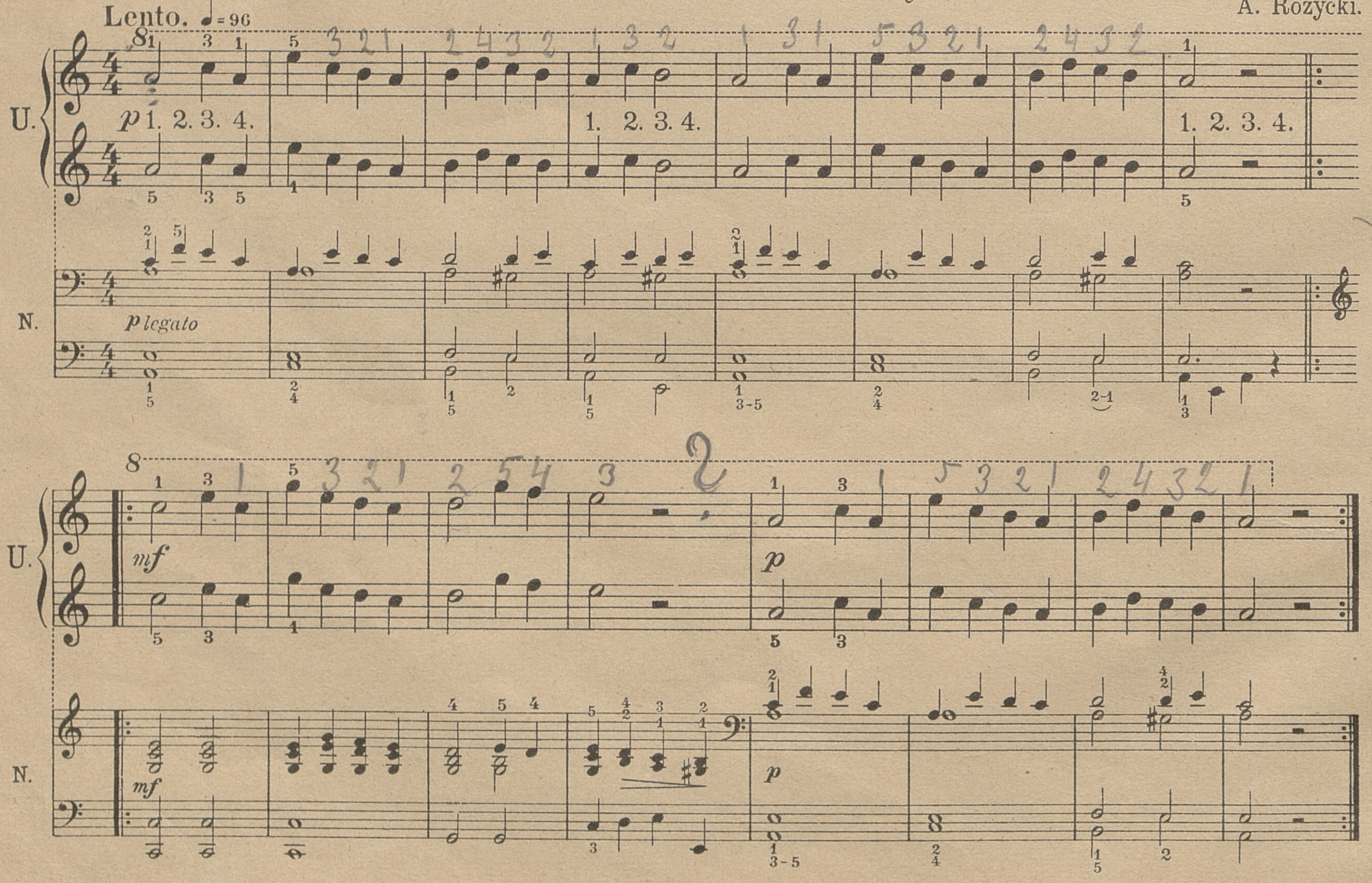
17. Ćwiczenie.

A. Różycki.

18. Dumka Ukraińska. (na 4 ręce)

A. Różycki.

19. Kukułka.

Andante. ♩=108

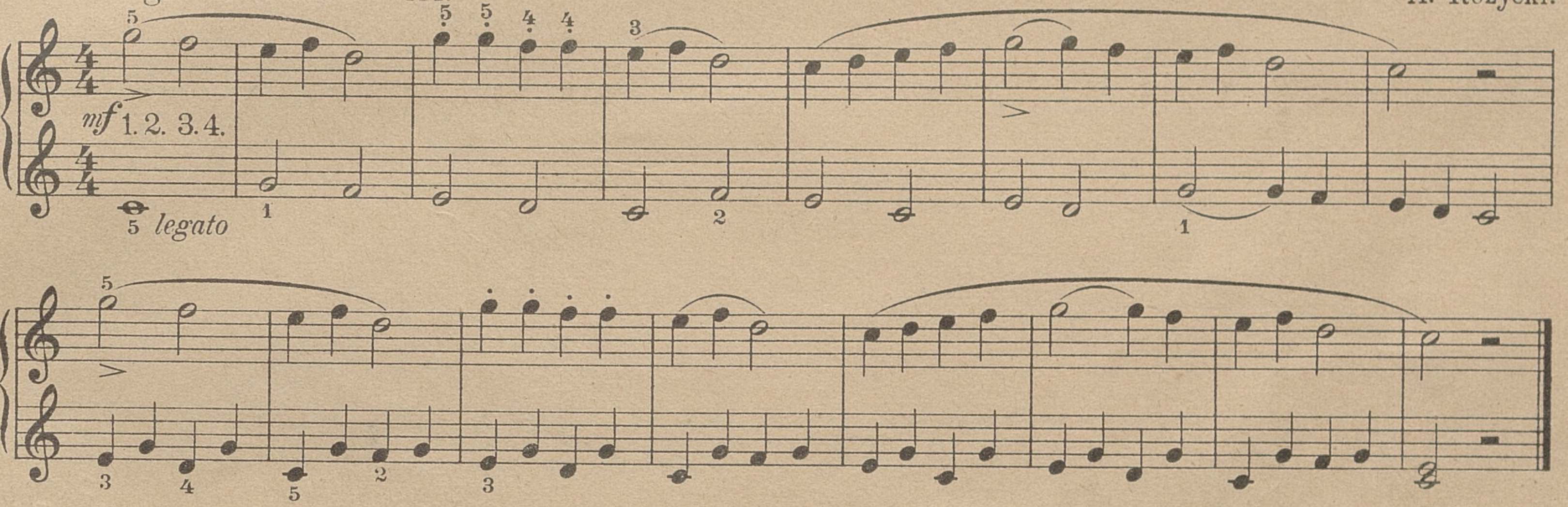
A. Różycki.

20. Pieśń weselna. (ludowa)

(Umiarkowanie żywo)
Allegro moderato. ♩=144.

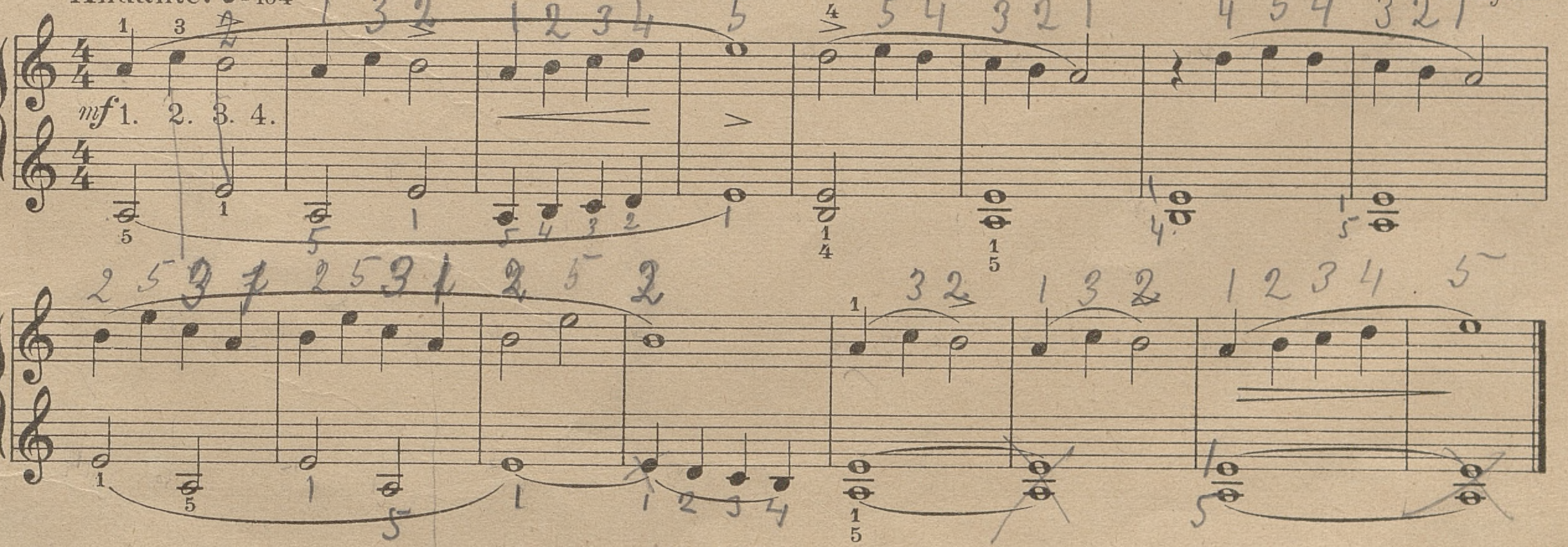
A. Różycki.

21. Smutna piosenka.

Andante. ♩=104

A. Różycki.

22. Wprawki.

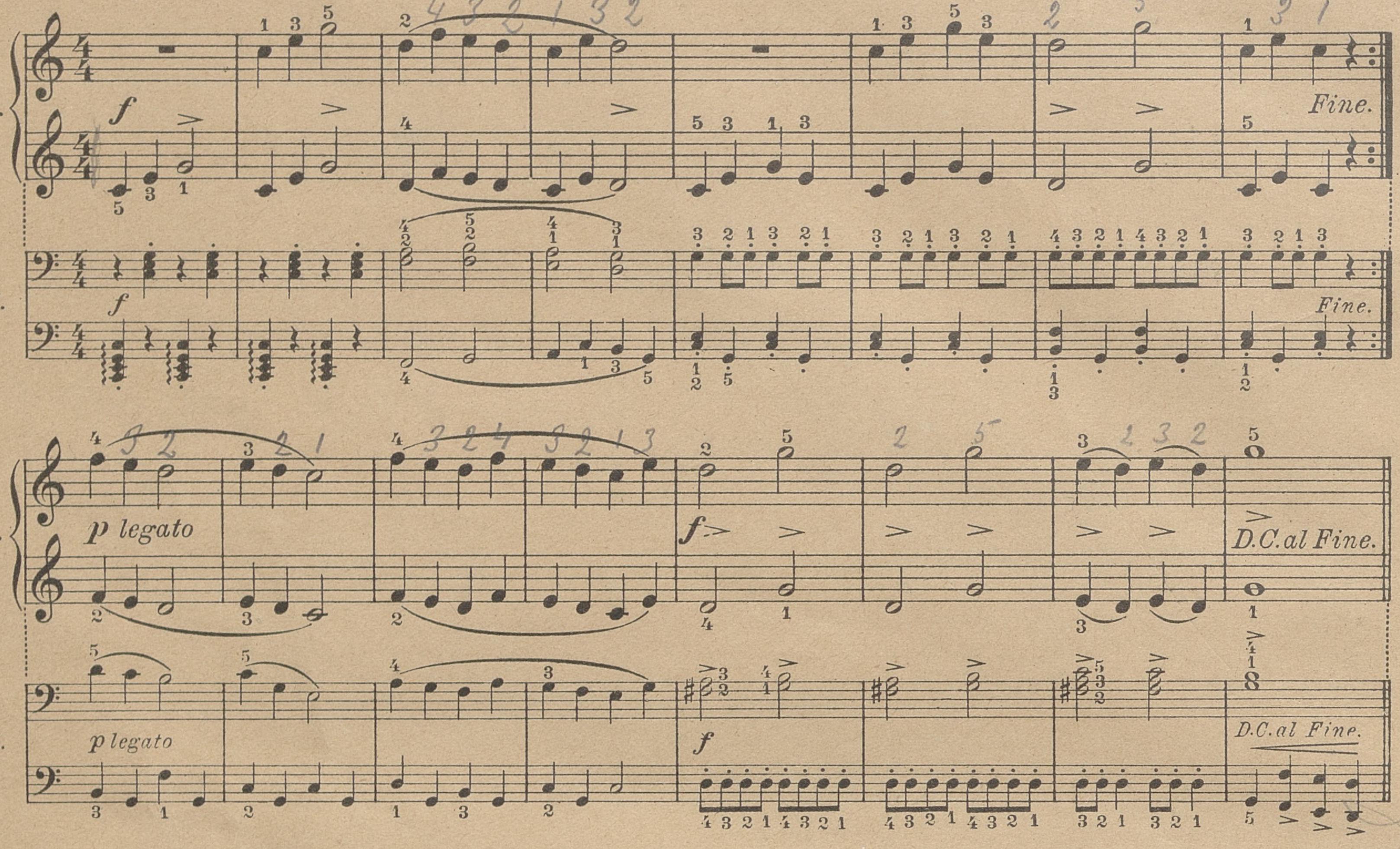
Moderato.

23. Zabawa w żołnierzy. (na 4 ręce).

(W rytmie marsza)
Tempo di Marcia. ♩ = 144.

A. Różycki.

24. Pochód pielgrzymów. (na 4 ręce).

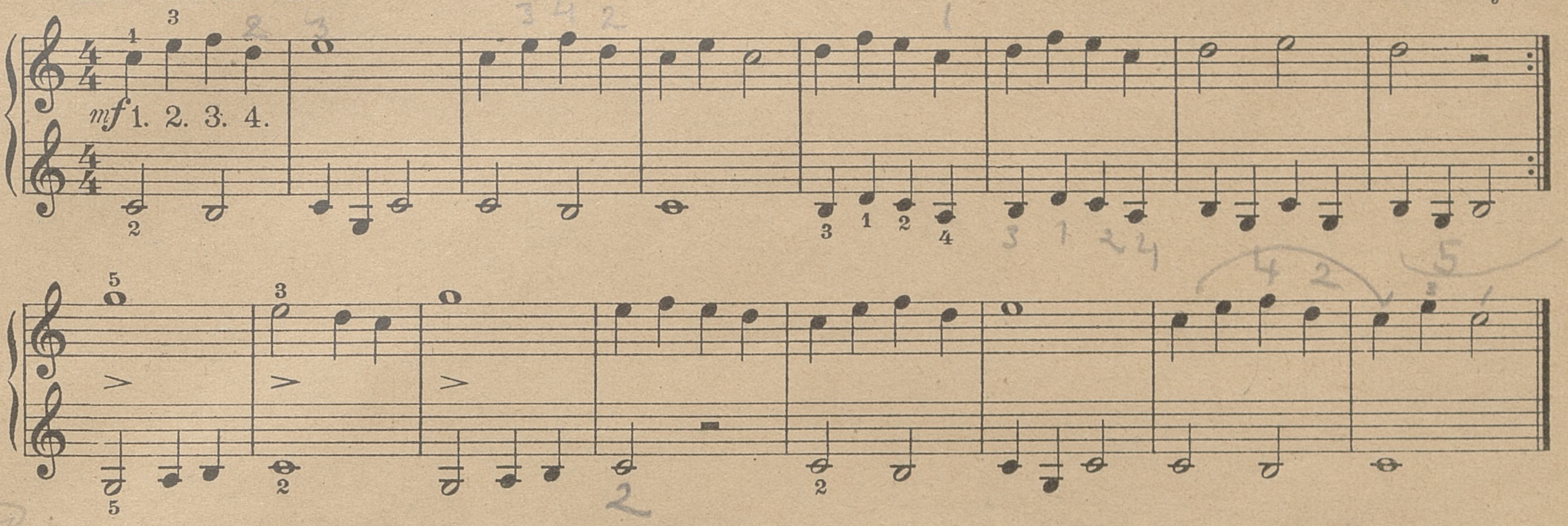
(powoli)
Lento. ♩ = 80.

A. Różycki.

25. Marsz.

Moderato. ♩=138 A. Rożycki.

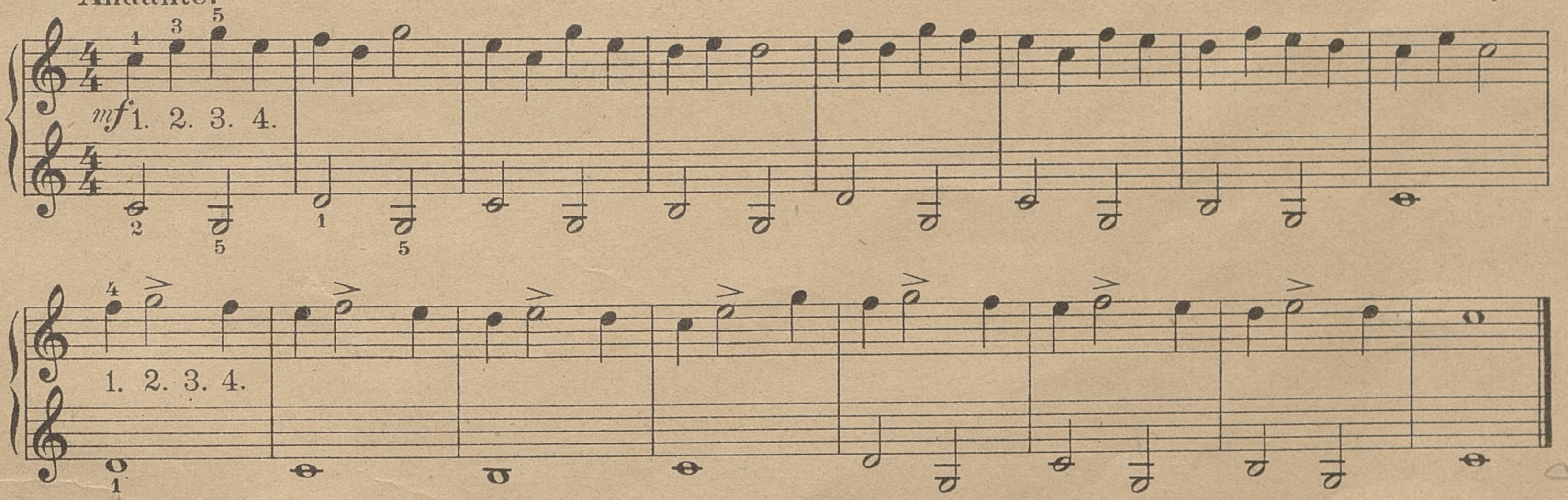
26. Wprawki.

Moderato.

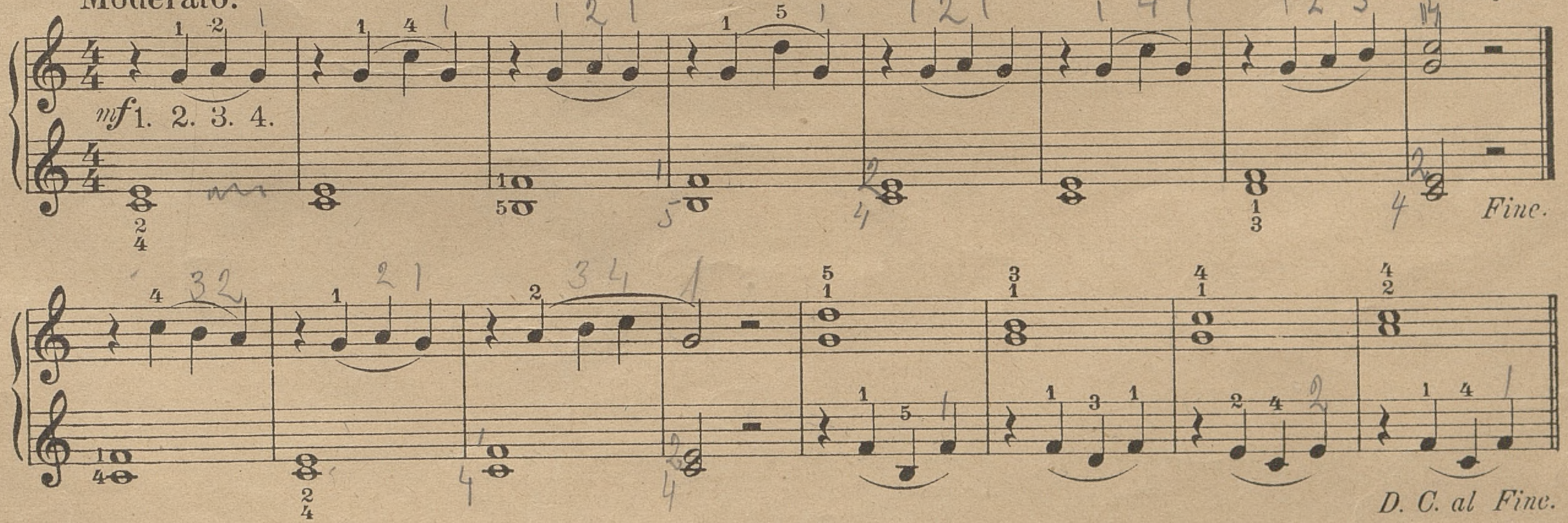
27. Studjum rytmiczne.

Andante. A. Różycki.

28. Studjum.

Moderato. A. Różycki.

29. Wprawki z nutą trzymaną.

Wolno.

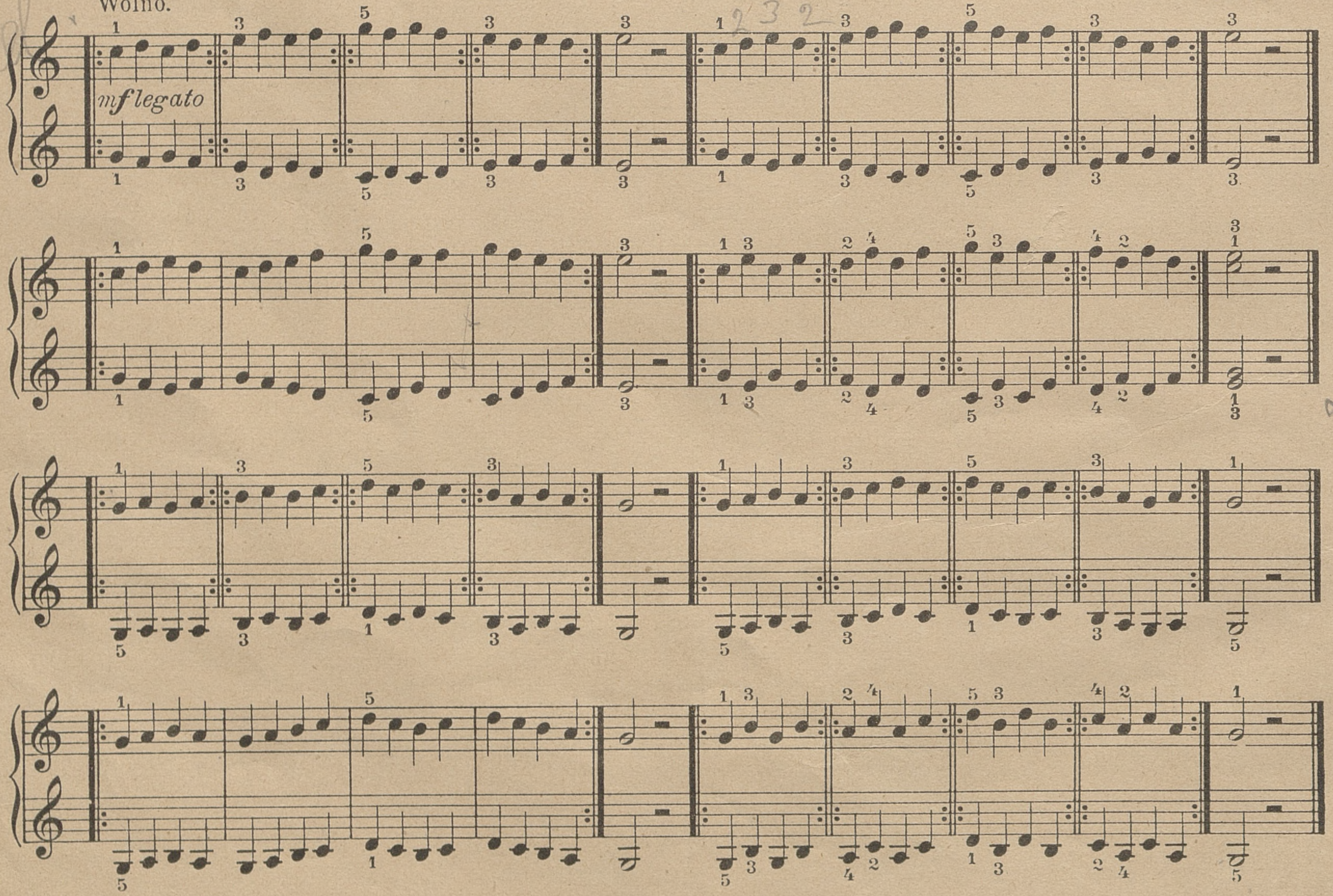
A. Różycki.

30. Wprawki pięciopalcowe.

Wolno.

A. Różycki.

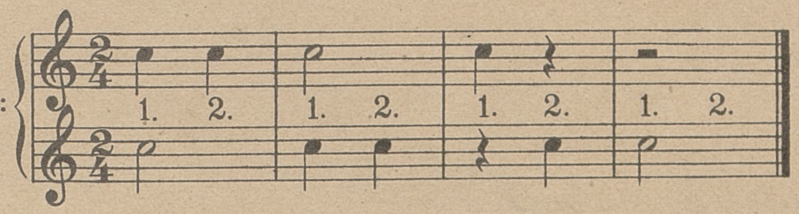
Uwaga. No 29 i 30 należy powtarzać codziennie.

III. Takt na dwie ćwierciowe.

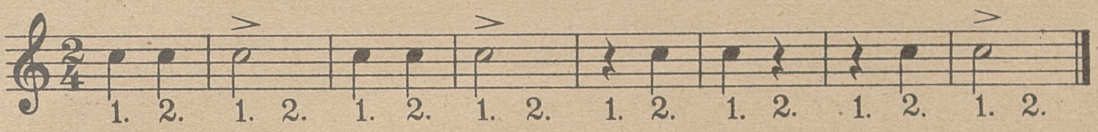
Serja 1ª
♯, ♭, ♮,
(przy nutach.)

oznacza się przy kluczu: (2/𝅗𝅥, 2/4)

Zapełniają następujące wartości:

Uderzać:

1. Studjum.

Moderato. A. Różycki.

2. Wprawki.

Andante.

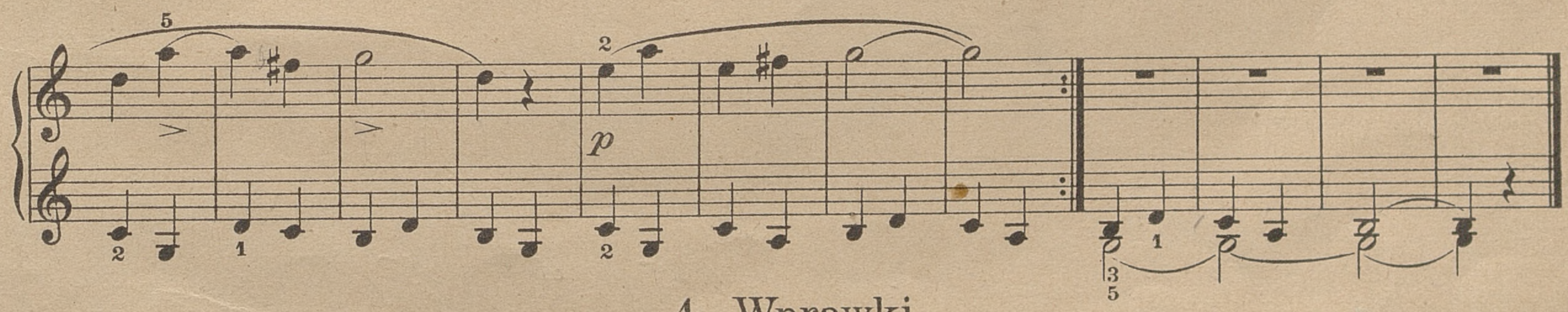

3. Na fujarce.

A. Różycki.

Andante. ♩= 84

4. Wprawki.

Moderato.

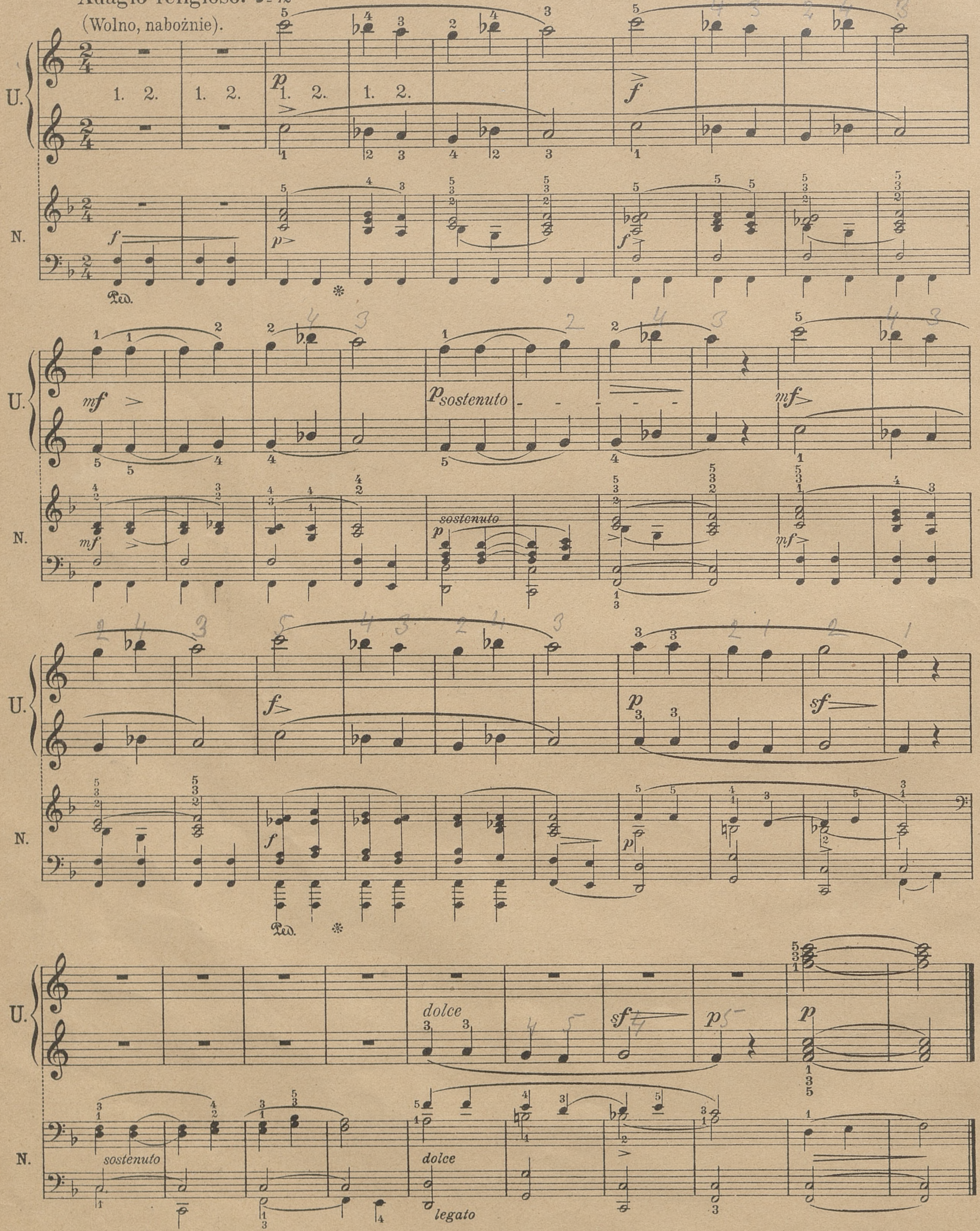

5. Pieśń nabożna ludu polskiego.

(na 4 ręce)

A. Różycki.

Adagio religioso. ♩= 72 (Wolno, nabożnie).

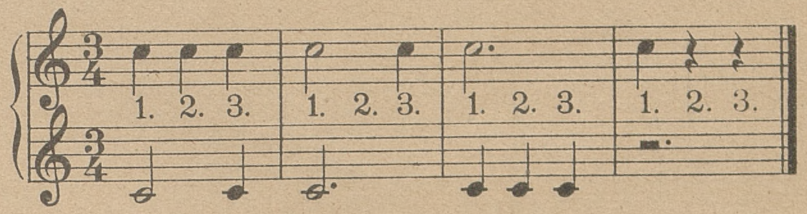

Serja 1a
(punkt przy nucie).

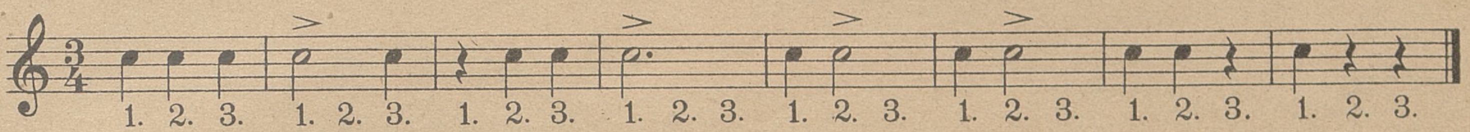
IV. Takt na trzy ćwierciowe.

oznacza się przy kluczu: (3/𝅗𝅥, 3/4)

Zapełniają następujące wartości:

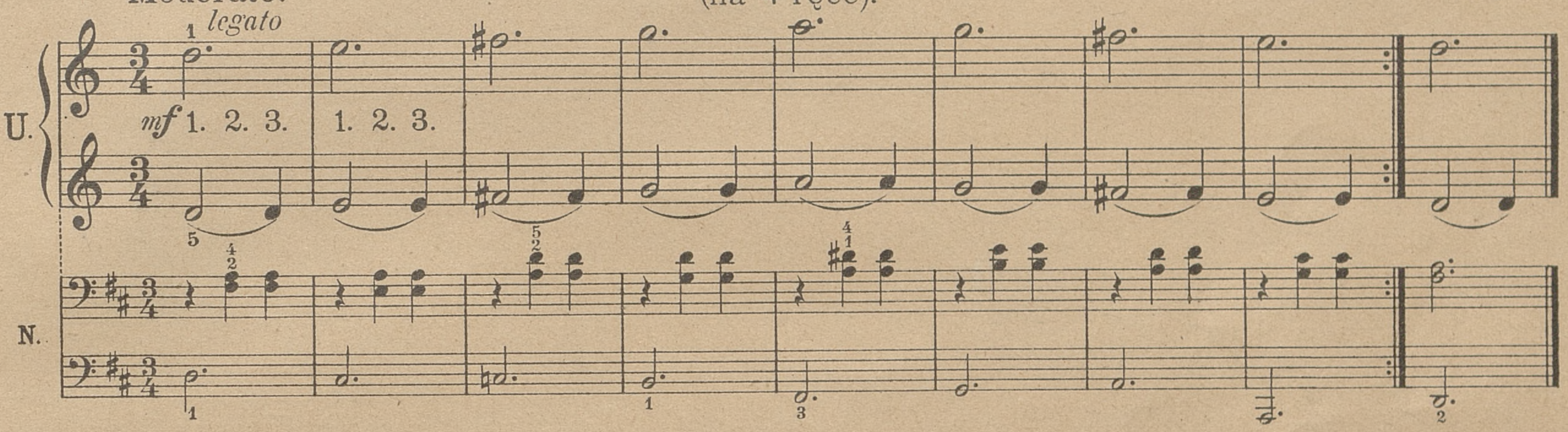
Uderzać:

1. Ćwiczenie.
(na 4 ręce).

A. Różycki.

Moderato.

2. Studjum rytmiczne.

A. Różycki.

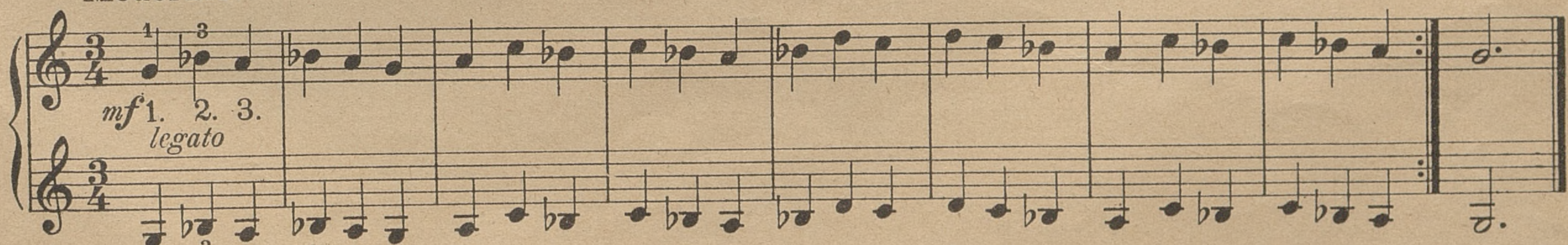
Moderato.

3. Wprawka.

Moderato.

4. Ćwiczenie.

A. Różycki.

Moderato.

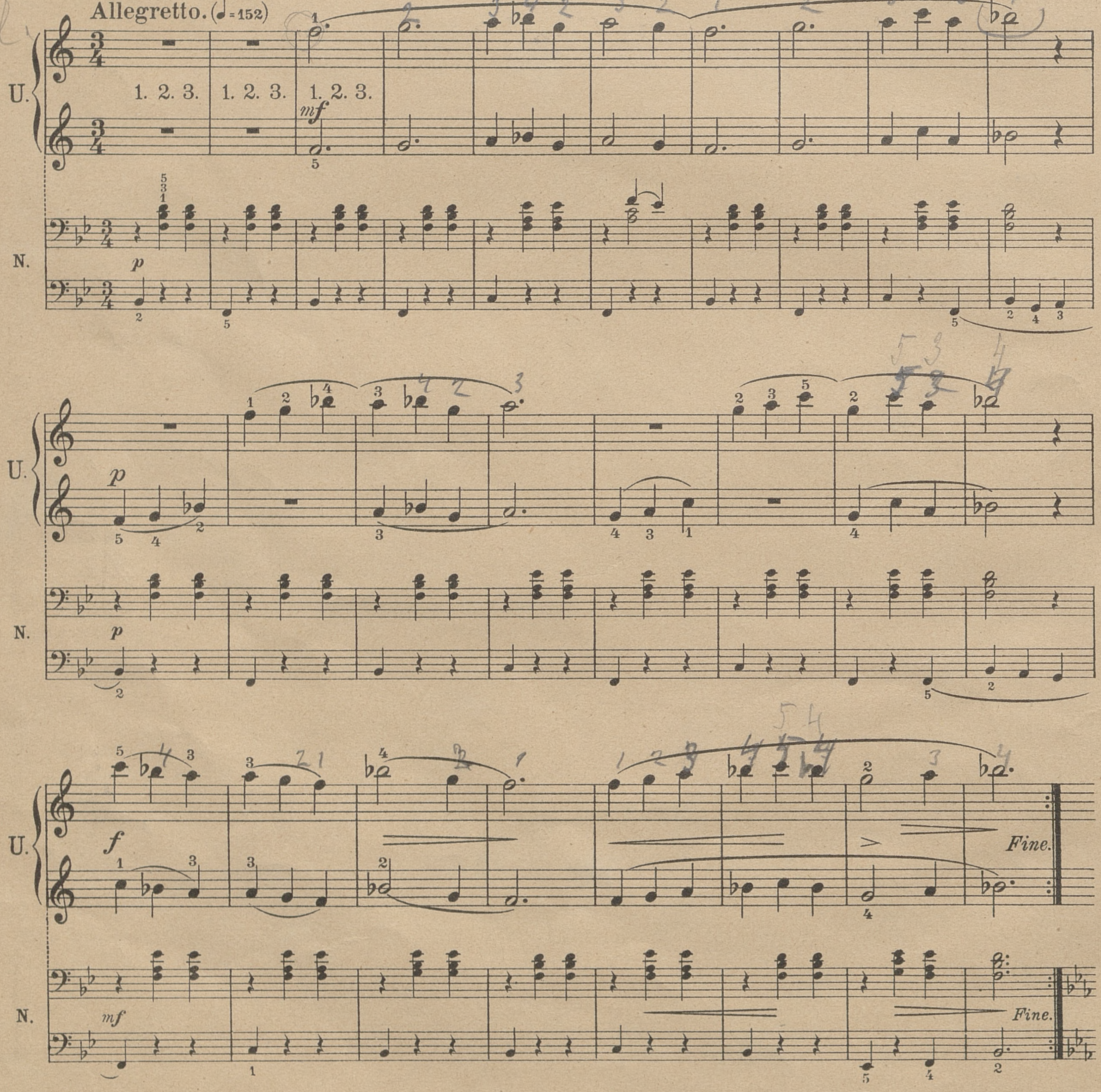

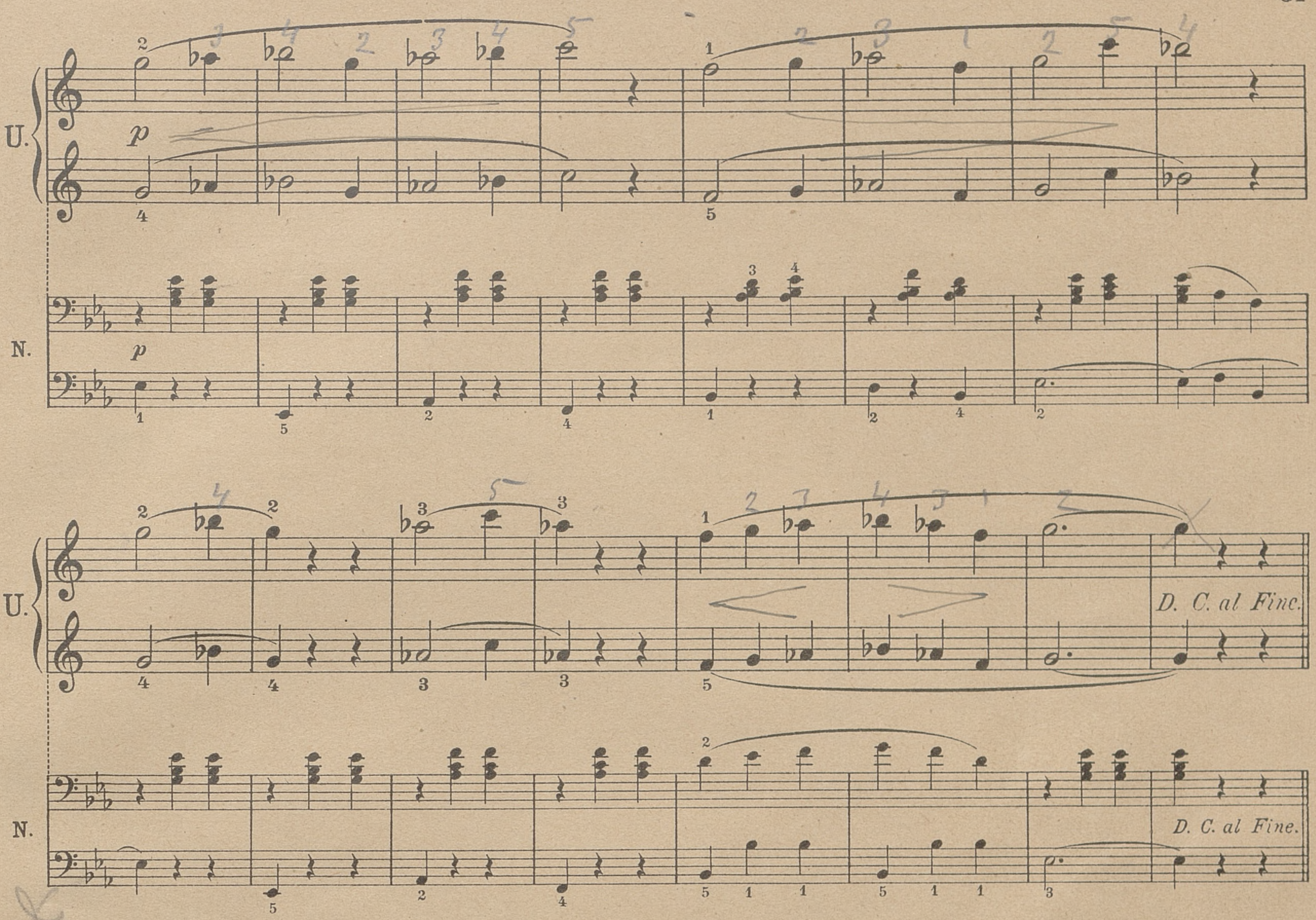
5. Walczyk.

(na 4 ręce).

A. Różycki.

(Umiarkowanie żywo)
Allegretto. (♩=152)

6. Wprawka.

A. Różycki.

Moderato.

7. Ćwiczenie.

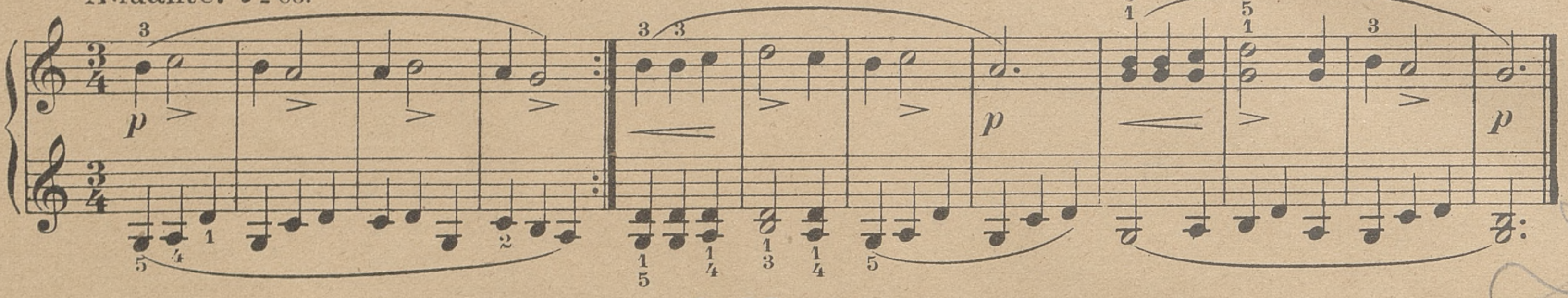
A. Rożycki.

Moderato.

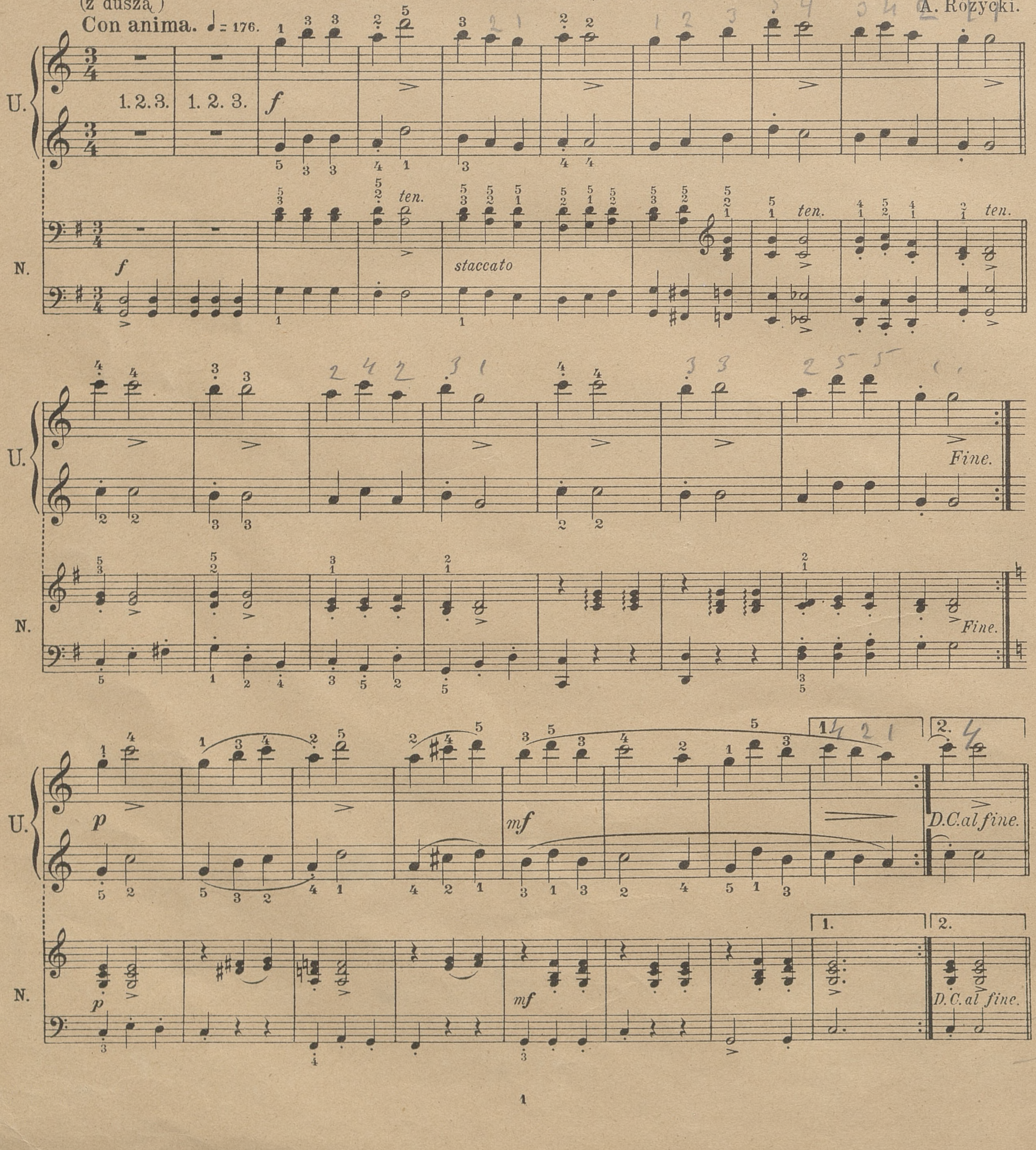
8. Pieśń dziadowska. (ludowa)

Andante. ♩= 88. A. Różycki.

9. Mazur. (na 4 ręce).

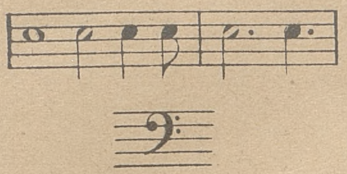
(z duszą)
Con anima. ♩= 176. A. Różycki.

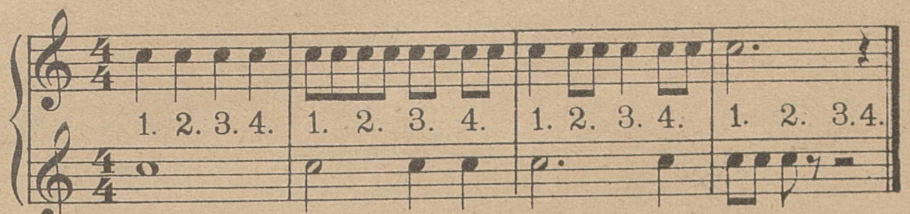
V. Takt na cztery ćwierciowe.

(4/♩, 4/4, C)

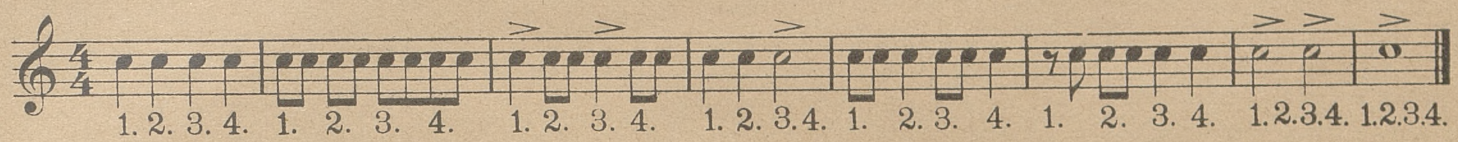
Serja 2a

Zapełniają następujące wartości:

Uderzać:

1. Wprawki.

Moderato.

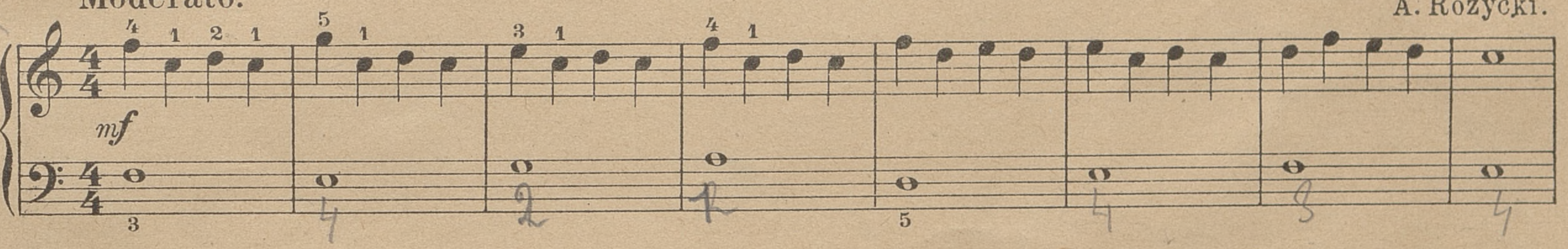

Poleca się do studjowania: „Etudes" éd. M. Arct, I degré, № 2,4,5.

2. Ćwiczenie.

A. Różycki.

Moderato.

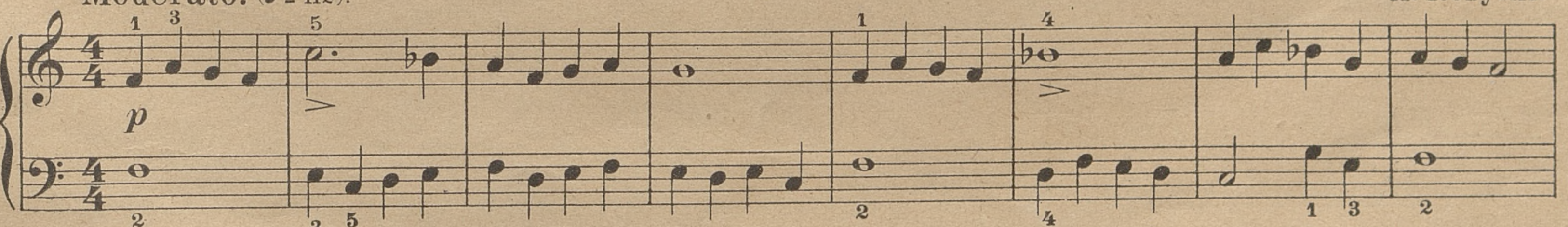

3. Melodja.

A. Różycki.

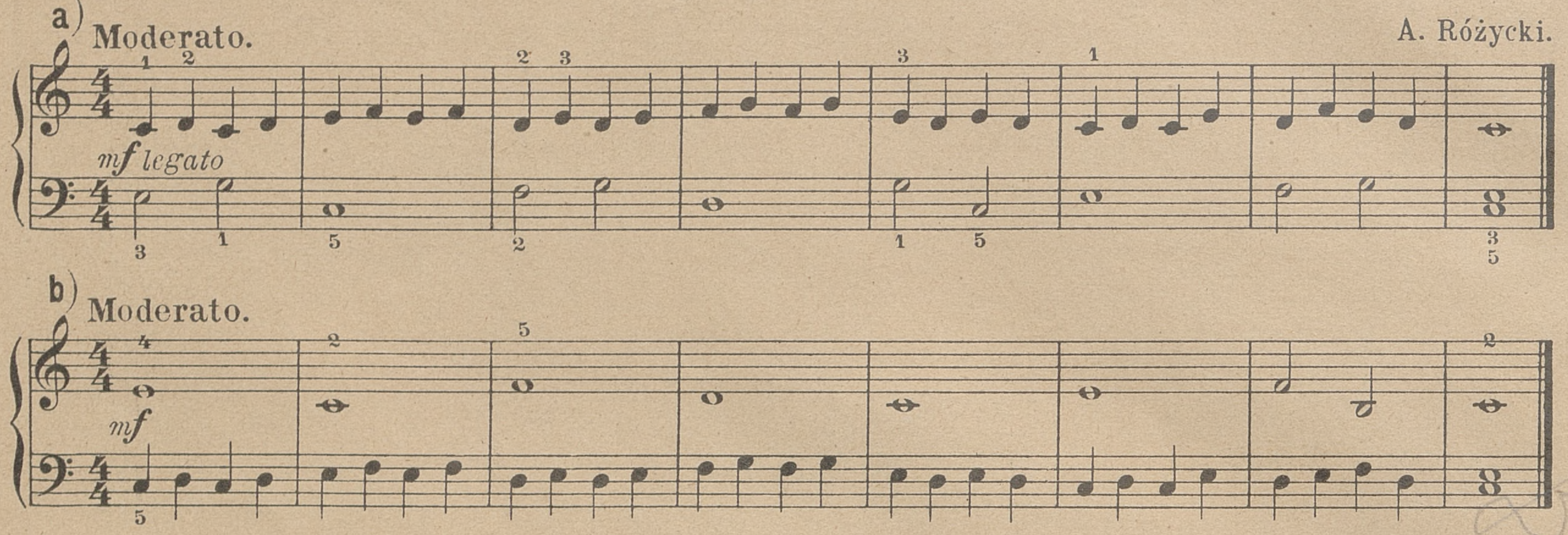
Moderato. (♩ = 112).

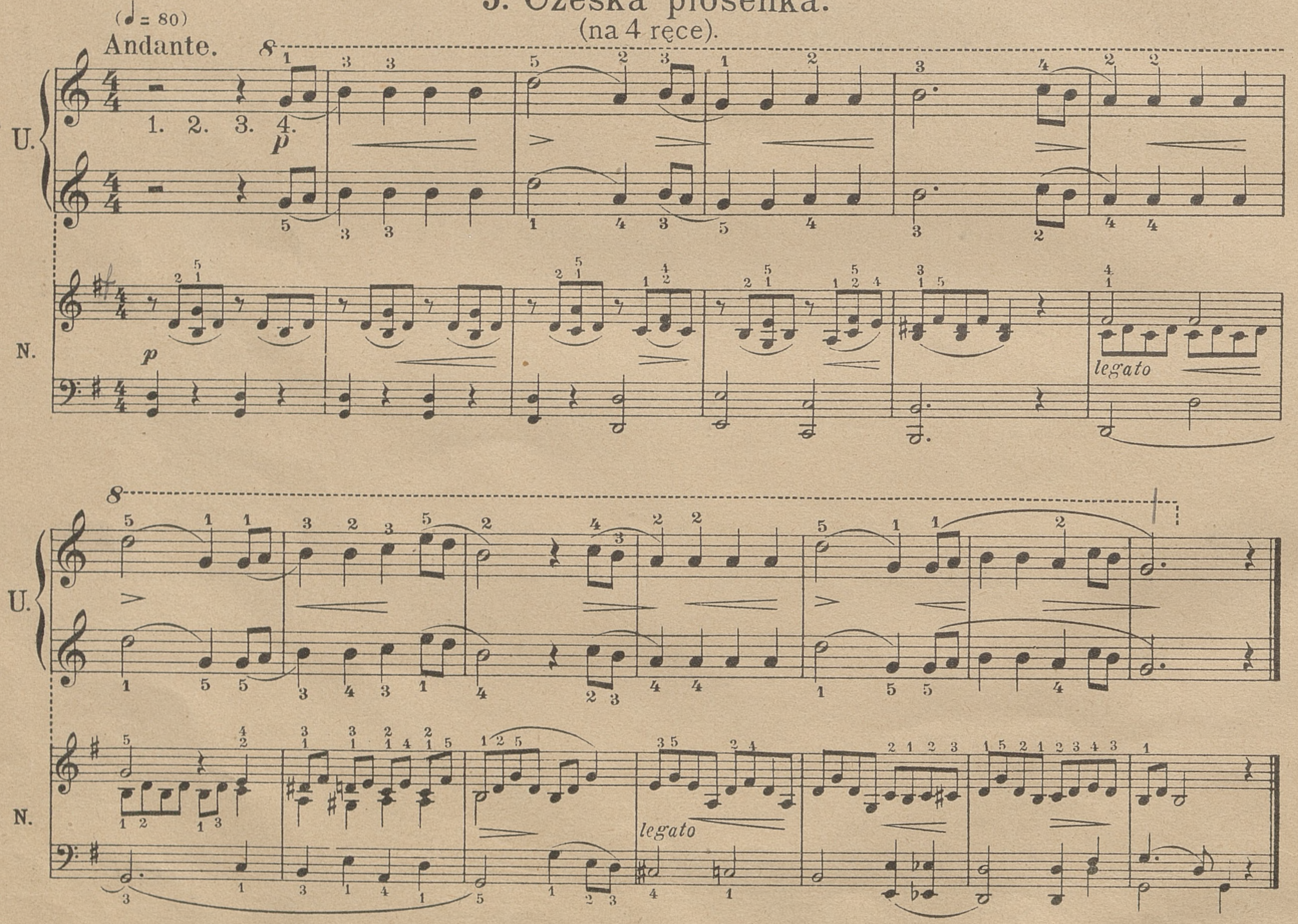
4. Ćwiczenia.

A. Różycki.

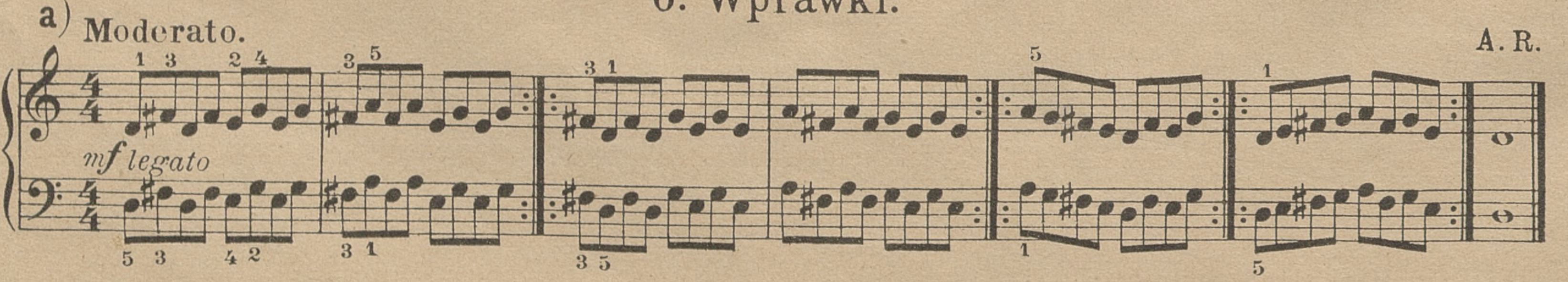
5. Czeska piosenka.

(na 4 ręce).

6. Wprawki.

A. R.

b)

7. „Niech nam żyje gospodarz“ (melodja ludowa).

Allegretto. (♩ = 144.) A. Różycki.

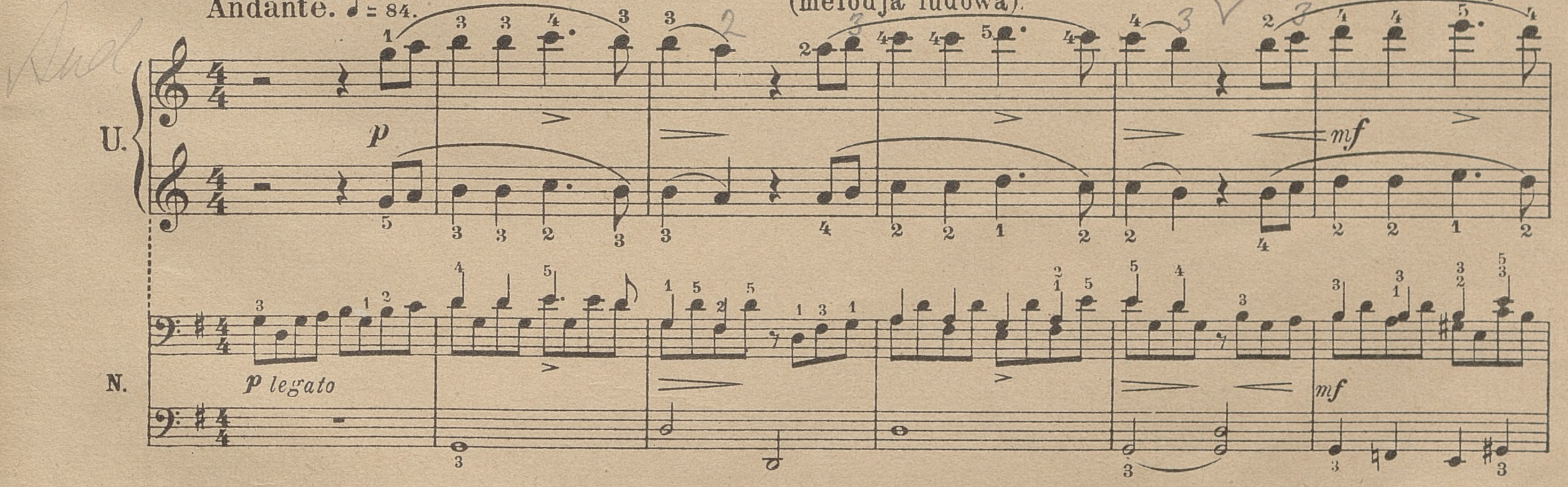

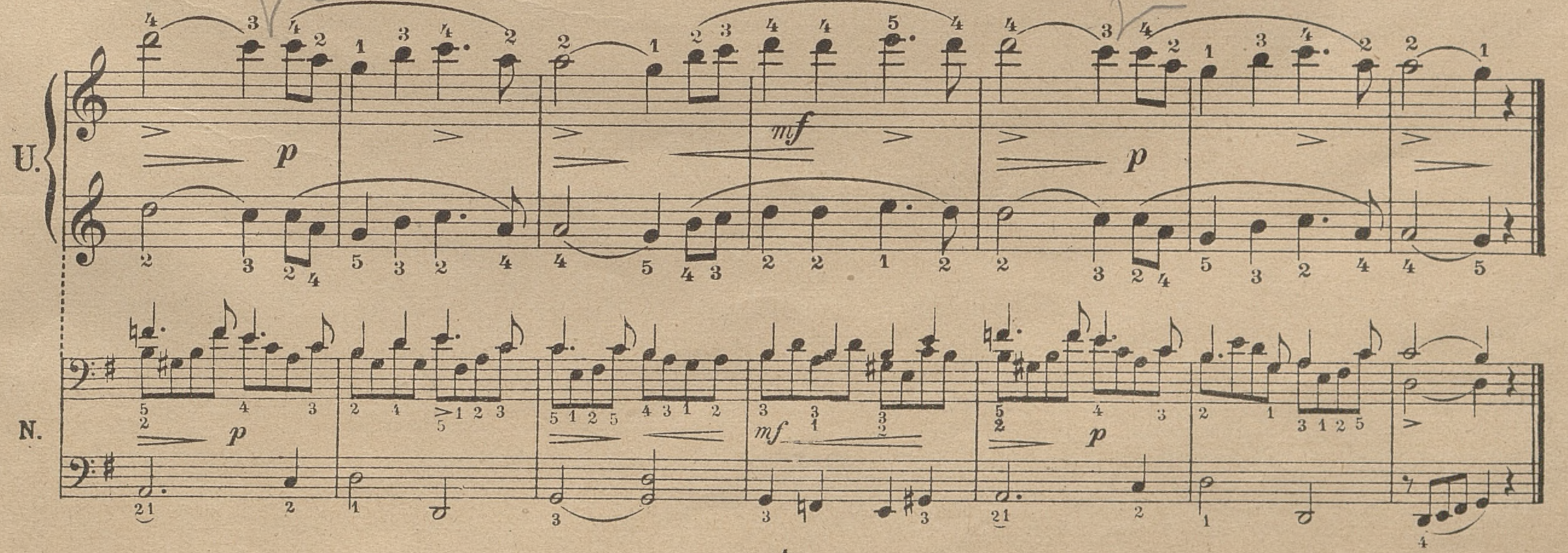

8. „Kiedy ranne wstaja zorze.“ (na 4 ręce).

(melodja ludowa).

Andante. ♩ = 84. uł. A. Różycki.

9. Z życia szkolnege.

a) „Śpieszcie, śpieszcie do szkoły!“

(Marsz.)

Moderato. ♩= 126. A. Różycki.

b) Modlitwa.

Lento. ♩= 92. A. Różycki.

c) Lekcja 1ª

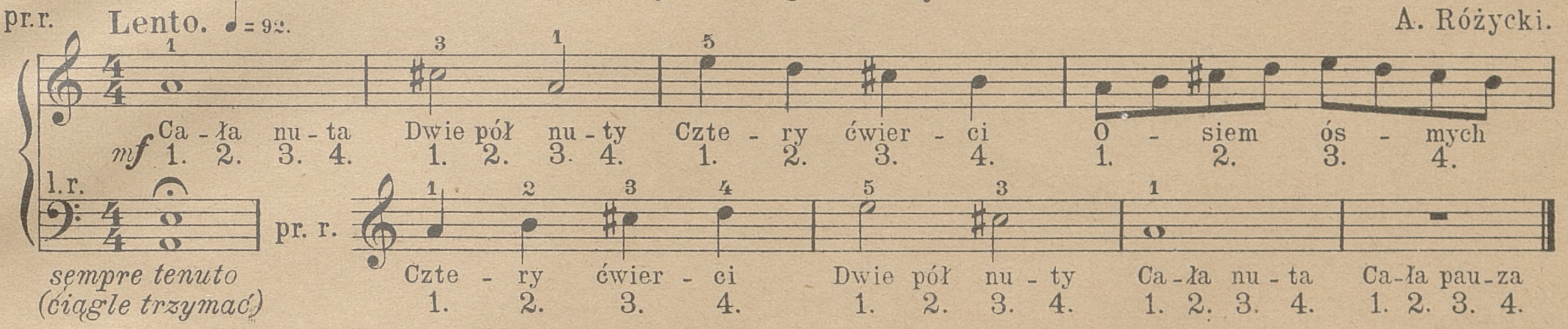
Andante. ♩= 100. A. Różycki.

d) Lekcja rachunku.

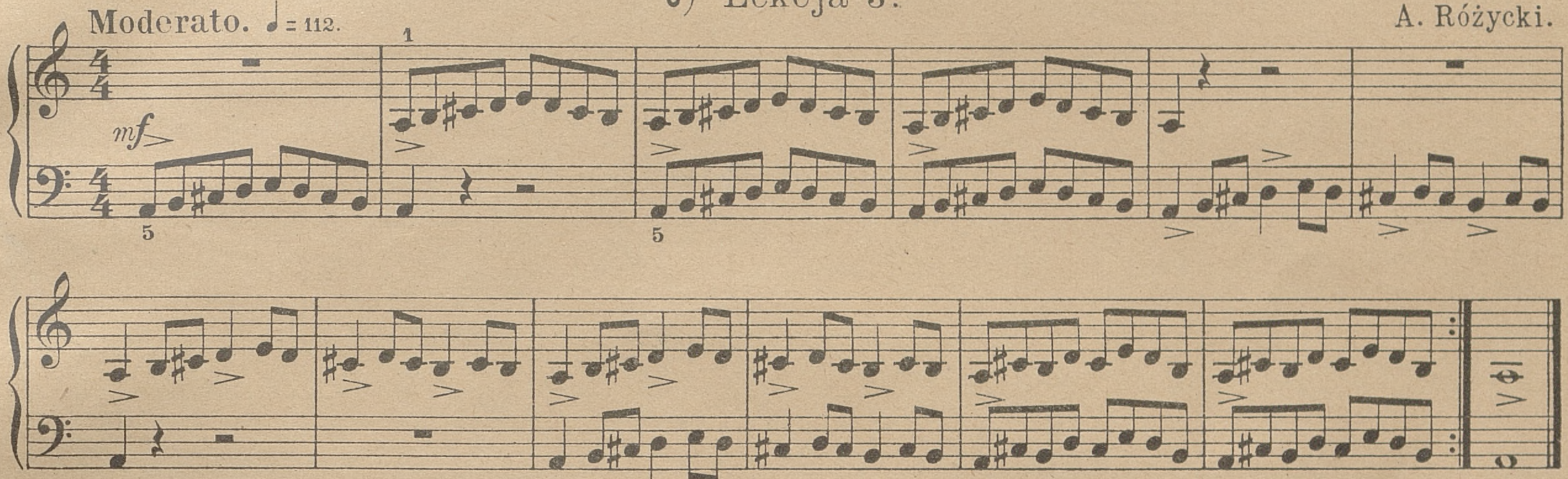
(Tekst wymawiać głośno i rytmicznie)

A. Różycki.

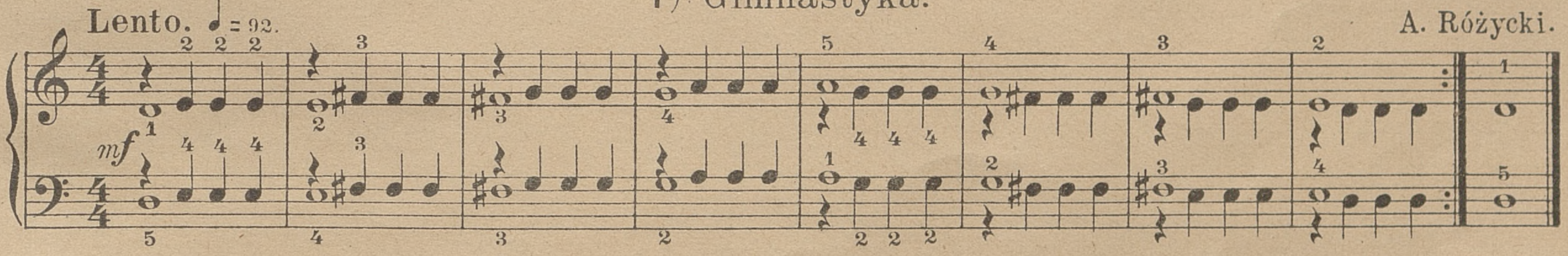
e) Lekcja 3ª

A. Różycki.

f) Gimnastyka.

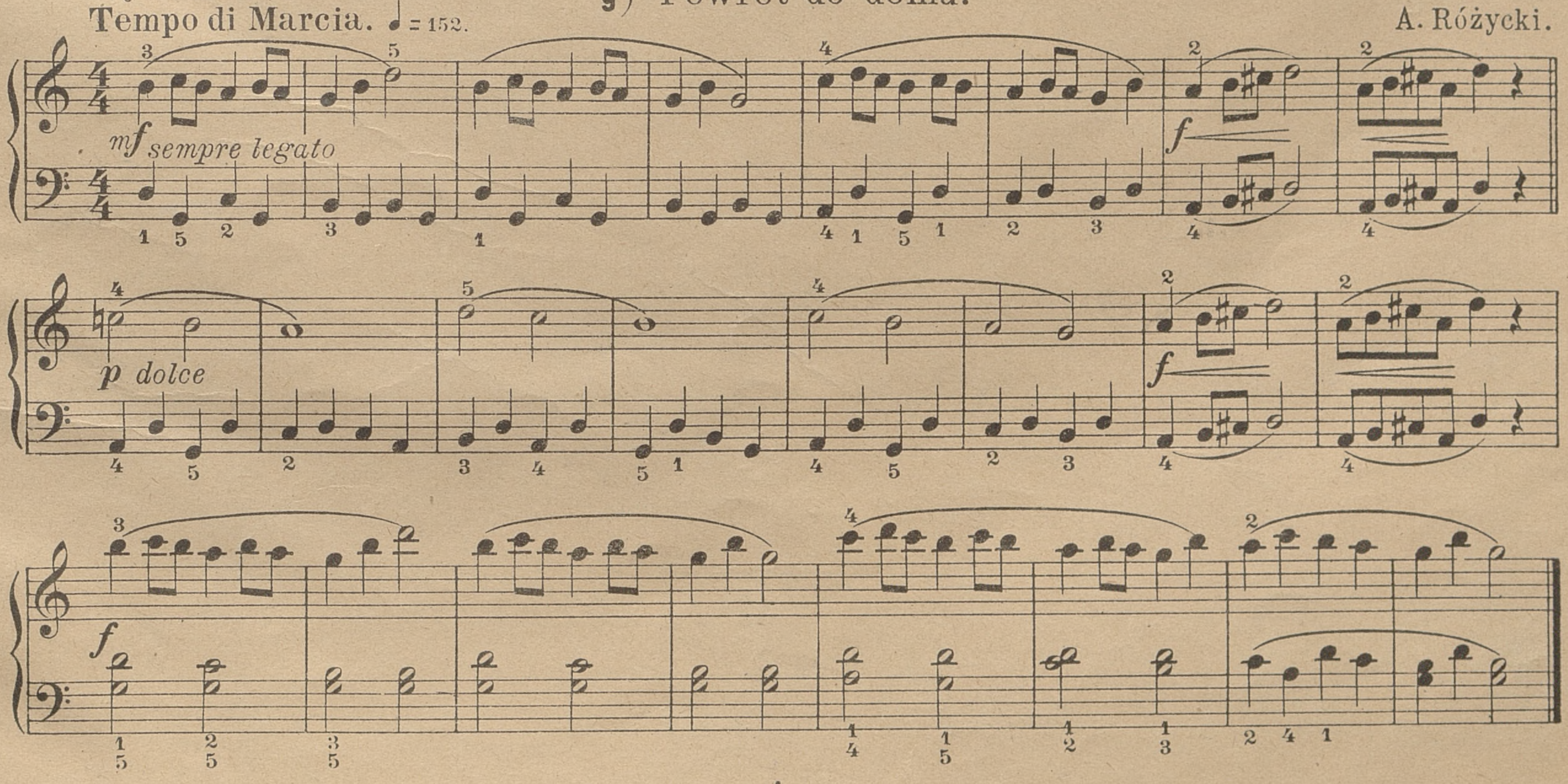
A. Różycki.

(Rytm marsza)

g) Powrót do domu.

A. Różycki.

10. Wprawka.

A. Różycki.

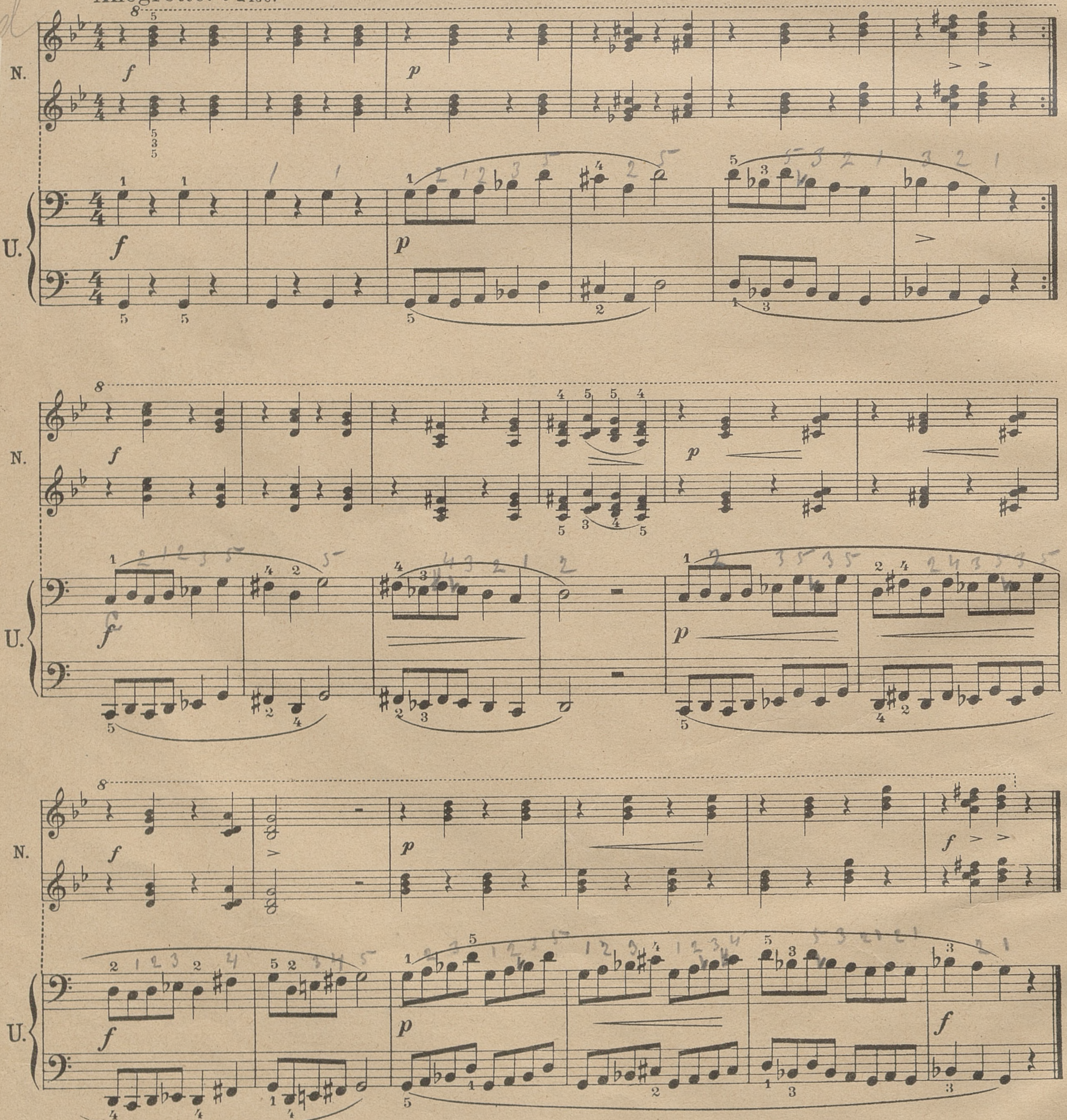
Moderato.

11. Taniec krasnoludków (na 4 ręce).

A. Różycki.

Allegretto. ♩ = 160.

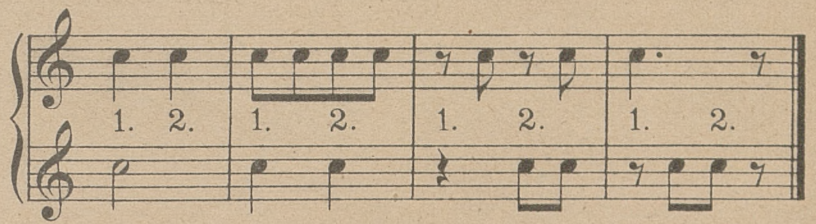

VI. Takt na dwie ćwierciowe (lub cztery ósemki).

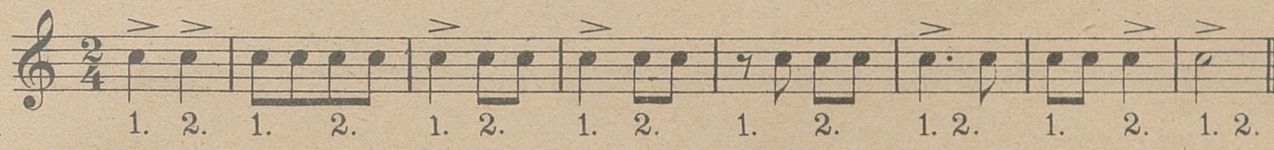
Serja 2ª

(2/♩, 2/4, lub 4/♪, 4/8)

Zapełniają następujące wartości:

Uderzać:

1. Kołysanka. (na 4 ręce)

Andantino. ♩ = 92.
(Umiarkowanie wolno)

A. Różycki.

2. Studjum.

Moderato.

A. Różycki.

3. Studjum.

Moderato.

A. Różycki.

4. Krakowiak.

Allegretto. ♩= 112.

A. Różycki.

5. Wprawki.

Poleca się do studjowania:
„**Etudes**" éd. M. Arct, II degré, №4, 10, 13.

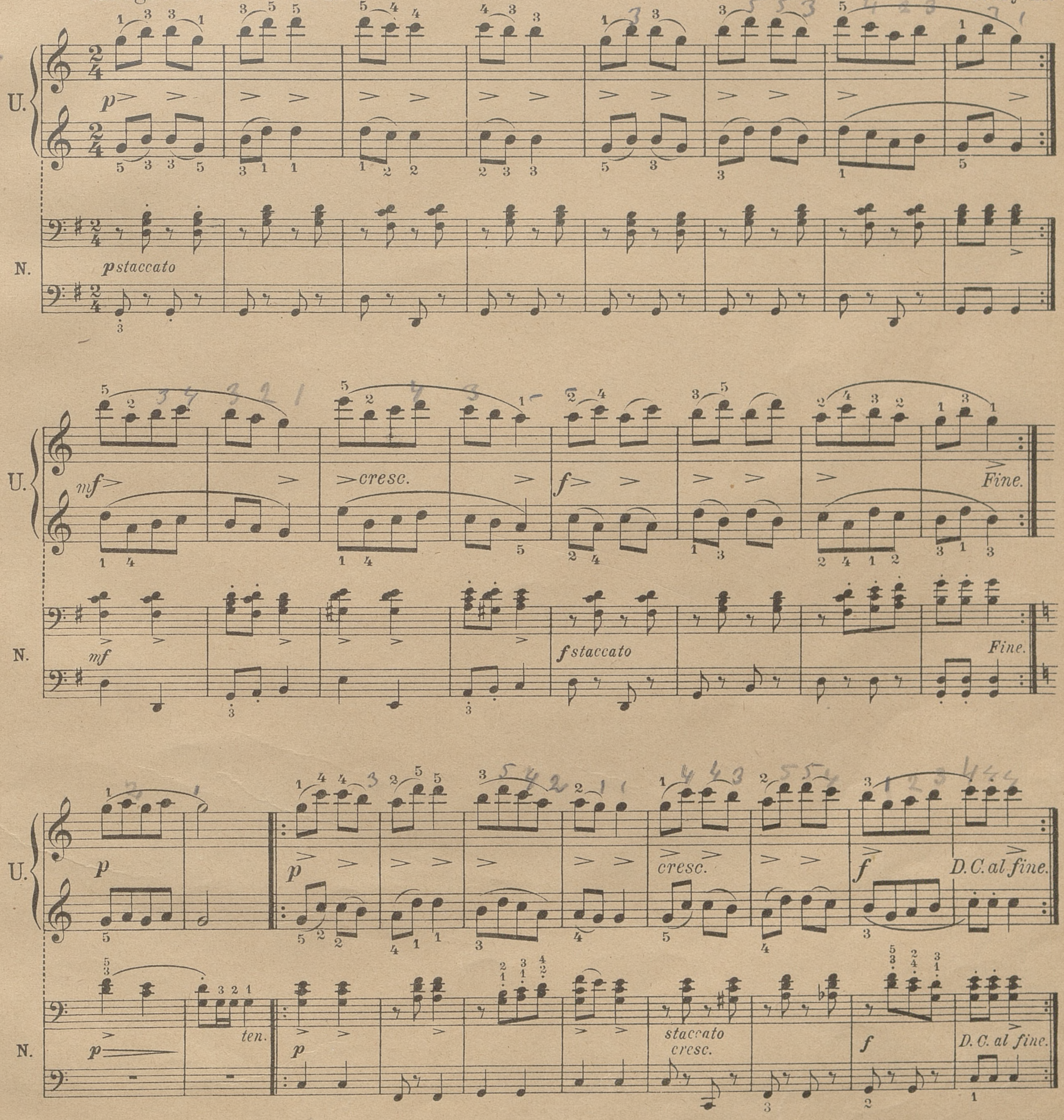
Moderato.

6. Polka. (na 4 ręce)

Allegro moderato. ♩= 120.

A. Różycki.

7. Wprawki.

A. Różycki.

8. Lirnik.

A. Różycki.

9. Urywek z 7ej symfonji.

L. van Beethoven.

10. Ćwiczenia.

Moderato.

A. Różycki.

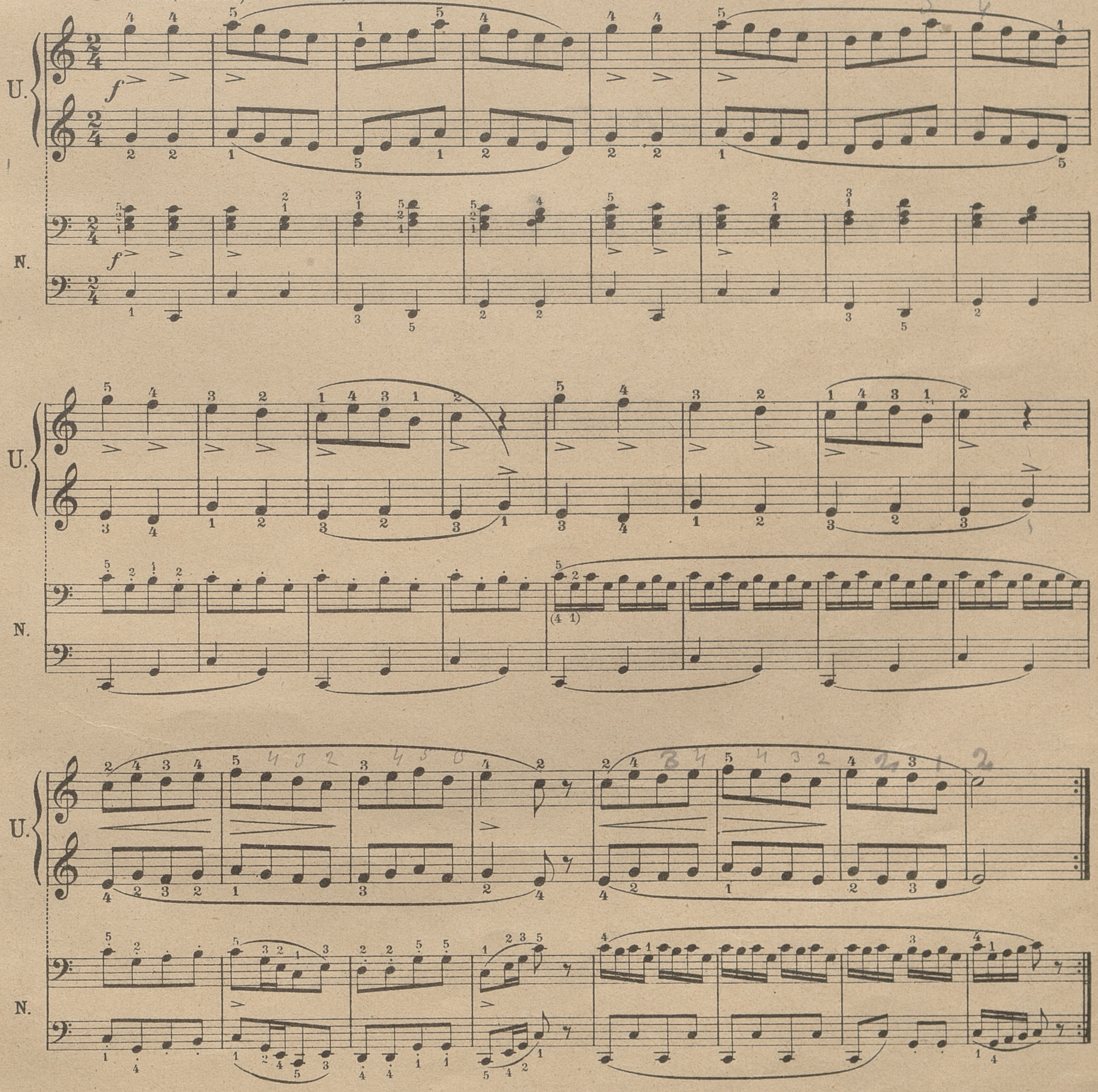

11. Z melodji weselnych w Poznańskiem.

(na 4 ręce).

A. Różycki.

Giocoso. (wesoło, swawolnie.) ♩ = 126.

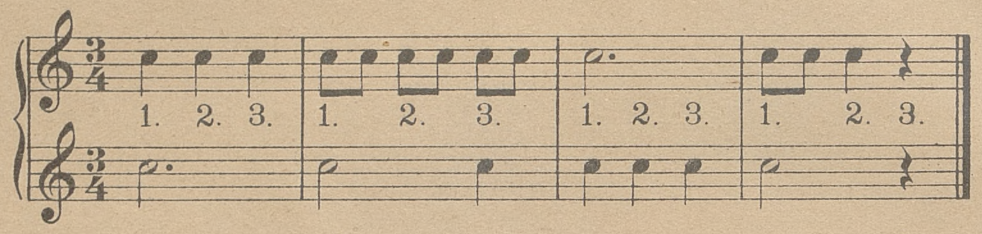

VII. Takt na trzy ćwierciowe.

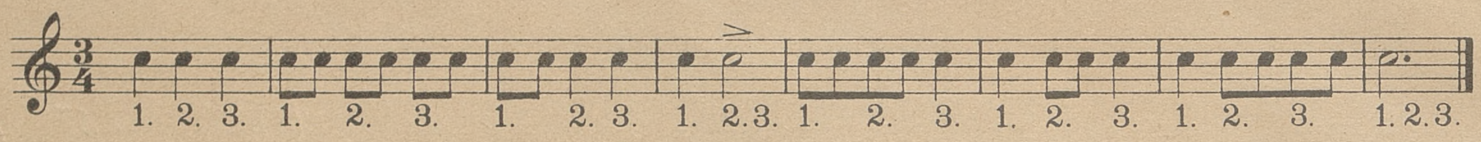
(3/♩, 3/4)

Serja 2.

Zapełniają następujące wartości:

Uderzać:

1. Wprawka.

Moderato.

2. „Jaś koni poił." (Melodja ludowa.)

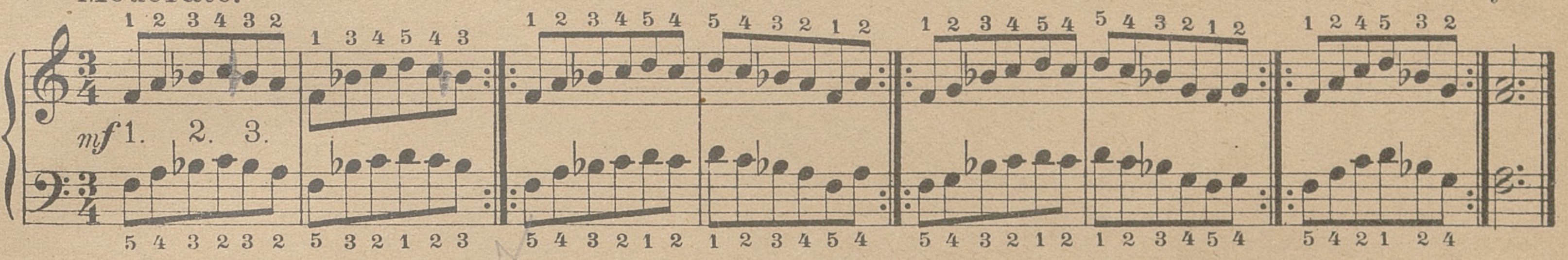
A. Różycki.

Andante. ♩=88.

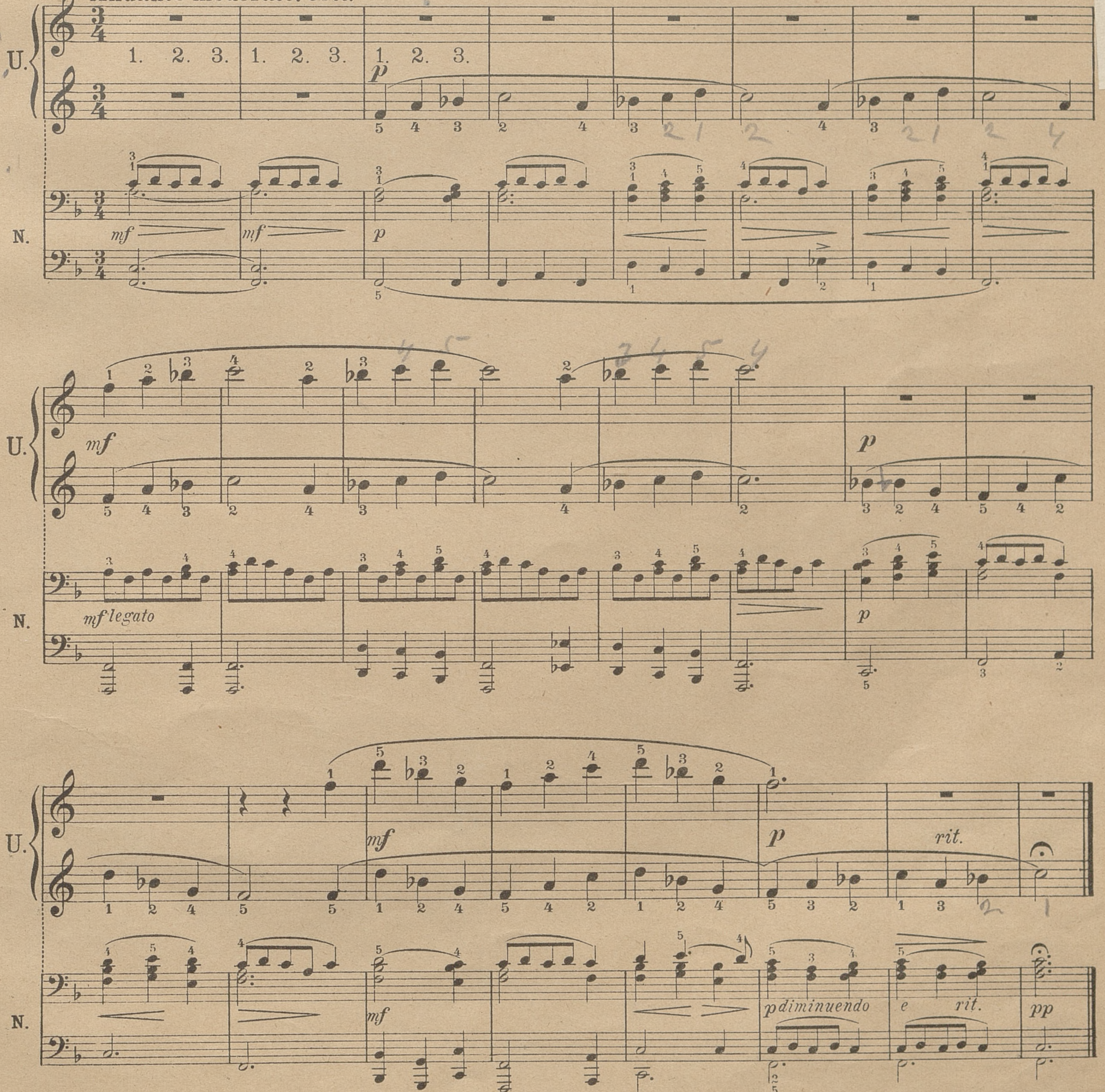
3. Wprawki.

Moderato. A. Różycki.

4. Kołysanka. (temat ludowy.)
(na 4 ręce)

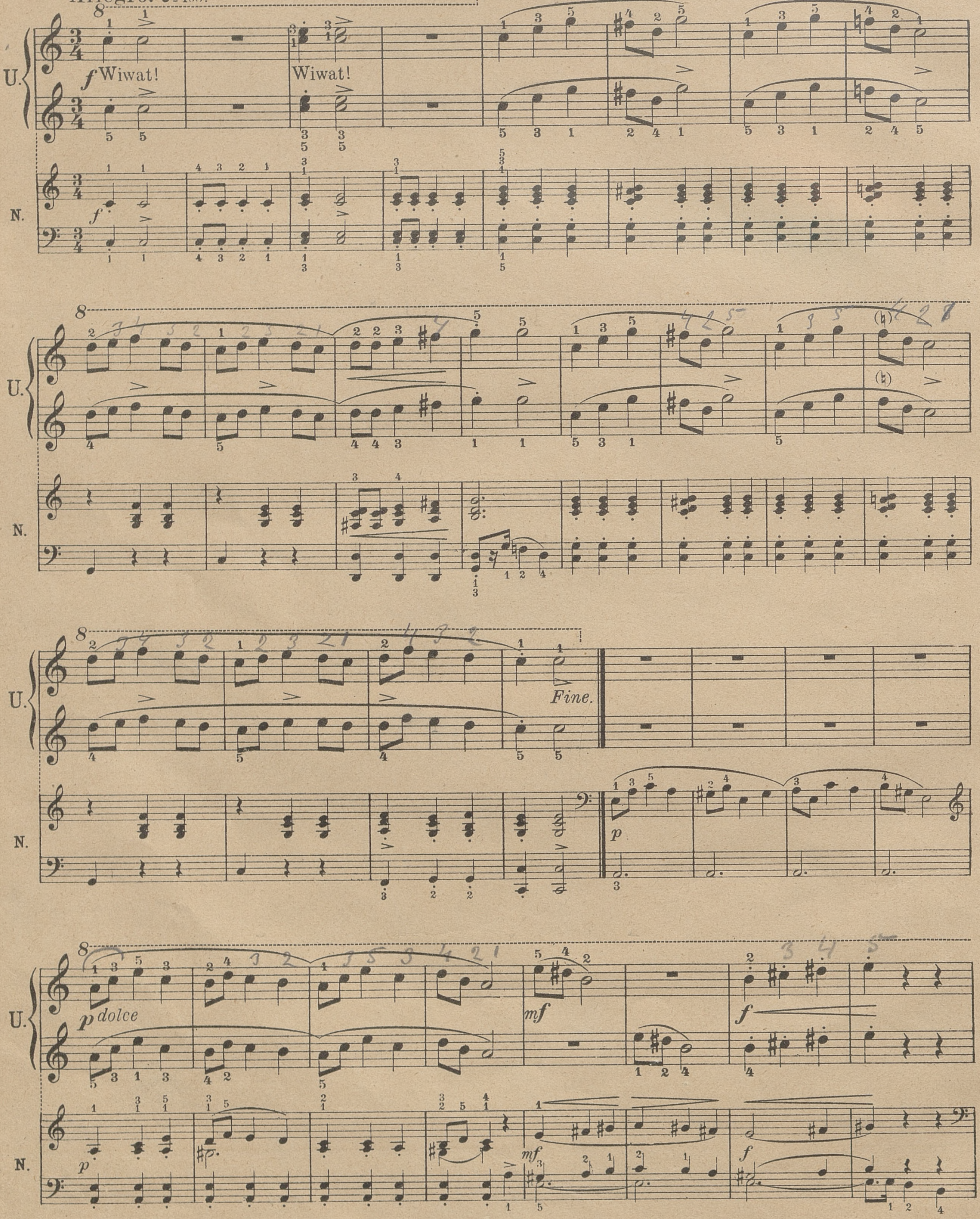
Andante moderato. ♩= 96. A. Różycki.

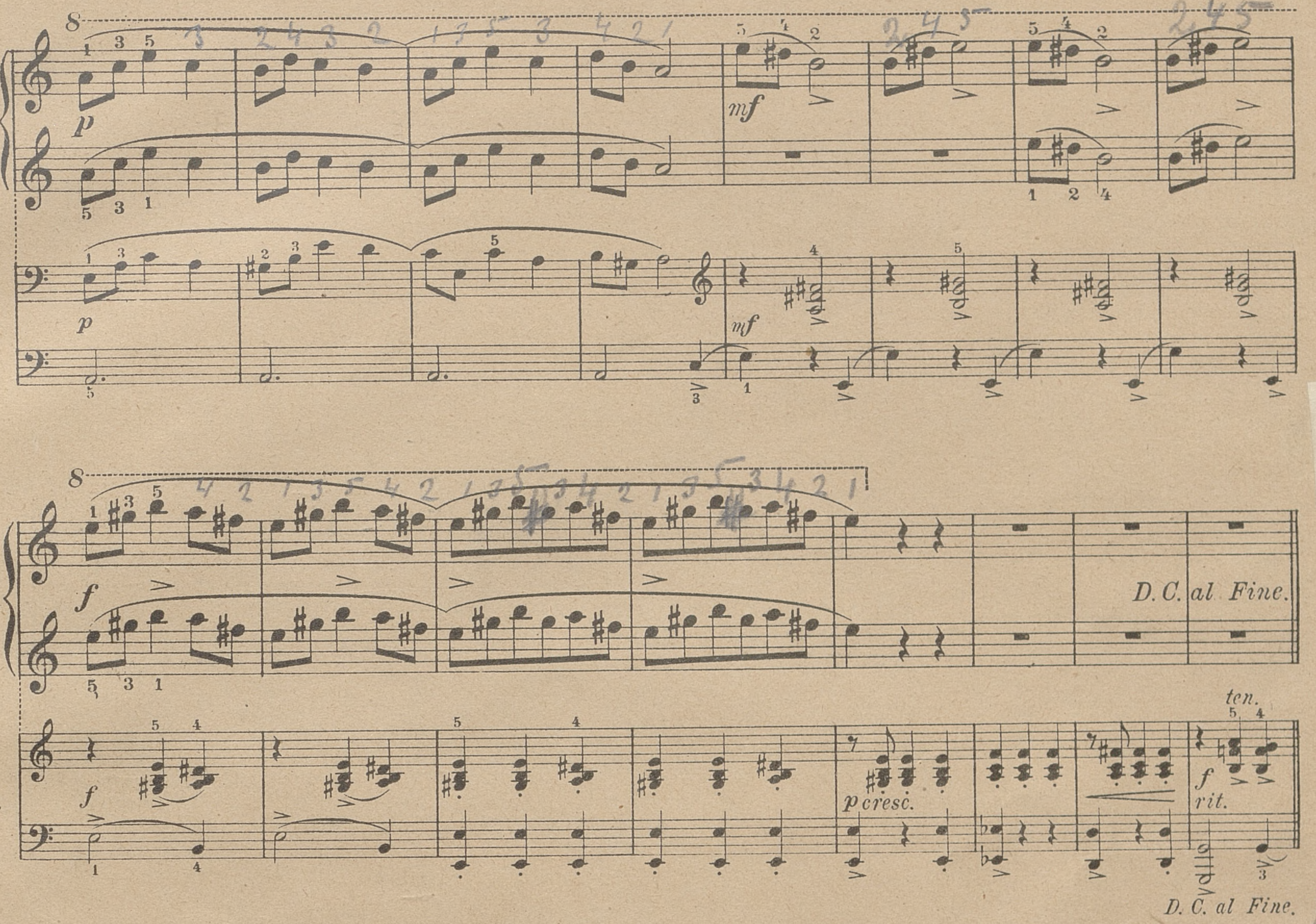

5. „Wiwat!” Mazur. (na 4 ręce.)

(wesoło i żywo)
Allegro. 𝅗𝅥 = 168.

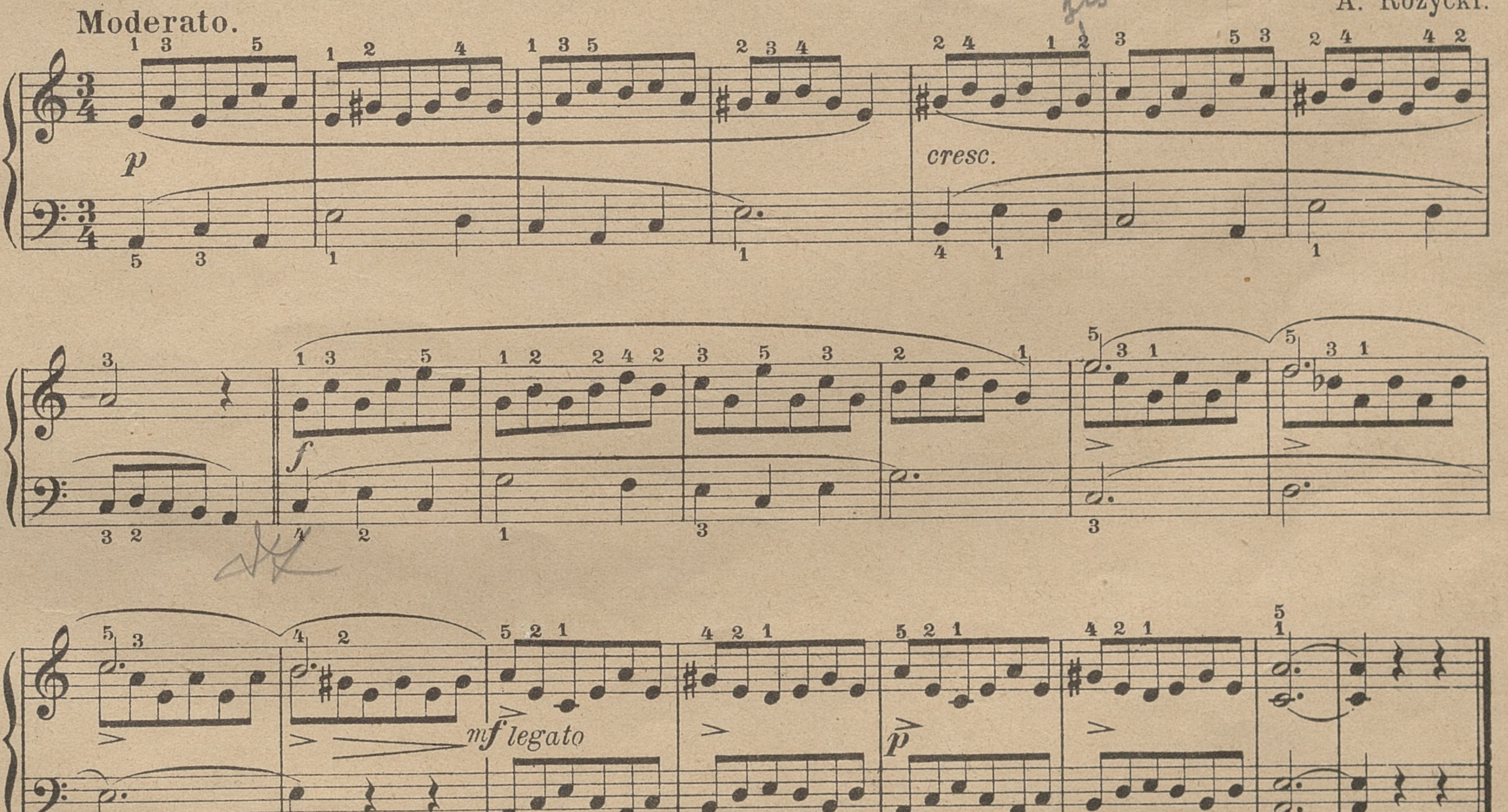
A. Różycki.

6. Studjum.

A. Różycki.

VIII. Takt na trzy ósemki.

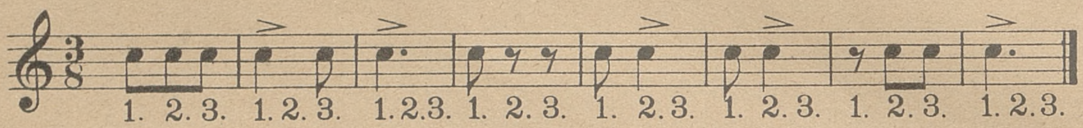
Serja 2.

(3/8, 3/8)

Zapełniają następujące wartości:

Uderzać:

1. Scherzino. (żarcik) na 4 ręce.

A. Różycki.

Allegro. ♩ = 192.

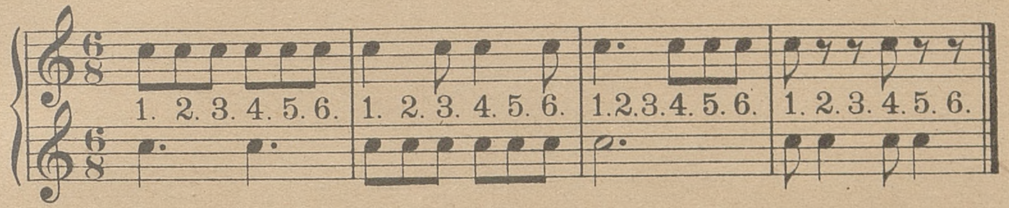

IX. Takt na sześć ósemek.

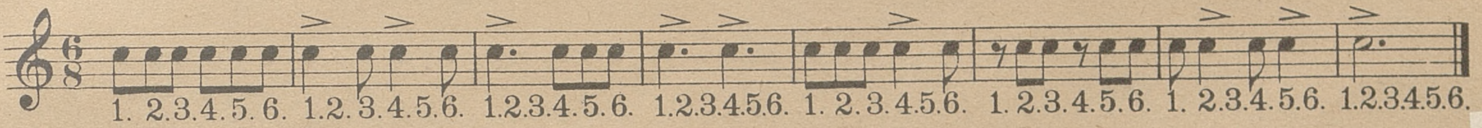
Serja 2.

(6/8, 6/8)

Zapełniają następujące wartości:

Uderzać:

1. Wprawka.

A. Różycki.

2. Pieśń z opery „Oberon."

K. M. Weber.
(uł. A. R.)

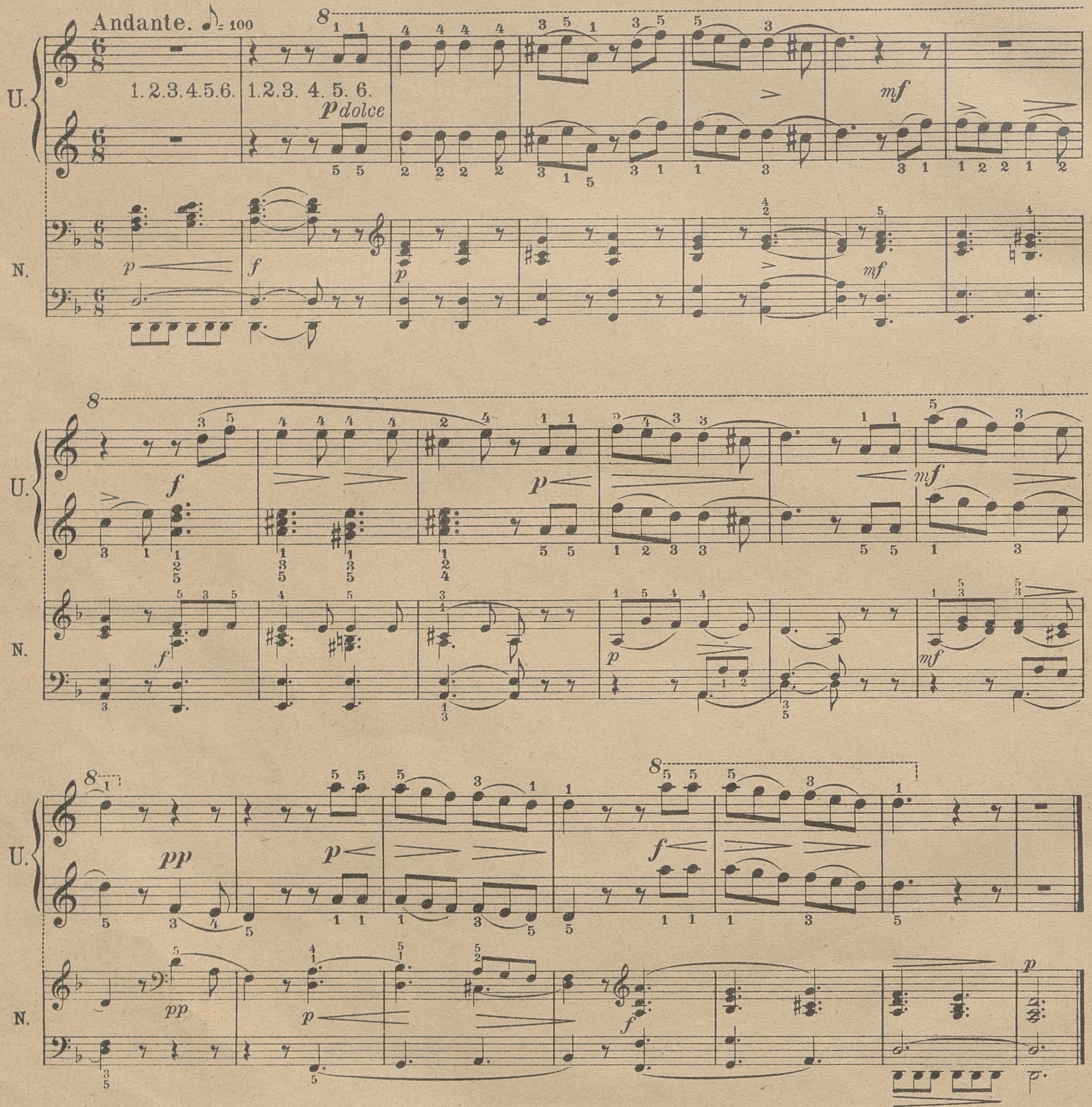
3. Wprawki.

A. Różycki.

4. Andante. (na 4 ręce.)

W. A. Mozart
(ul. A. R.)

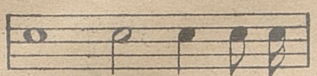
5. Wprawki.

X. Takt na cztery ćwierciowe.

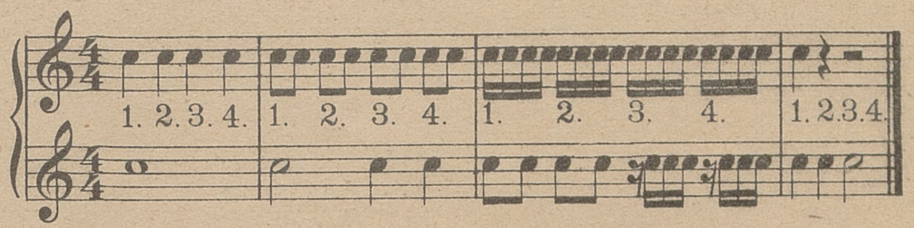
($^4/_{\rho}$, $^4/_4$, C)

Serja 3a

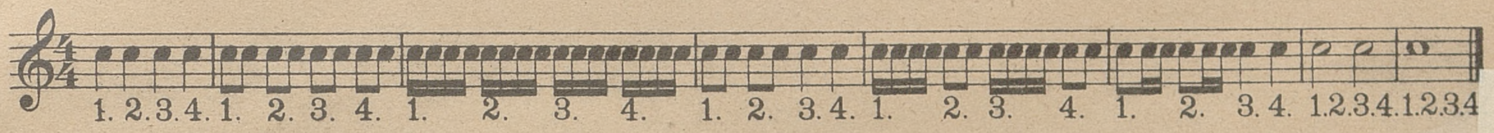

i znaki chromatyczne: #, b, przy kluczu.

Zapełniają następujące wartości:

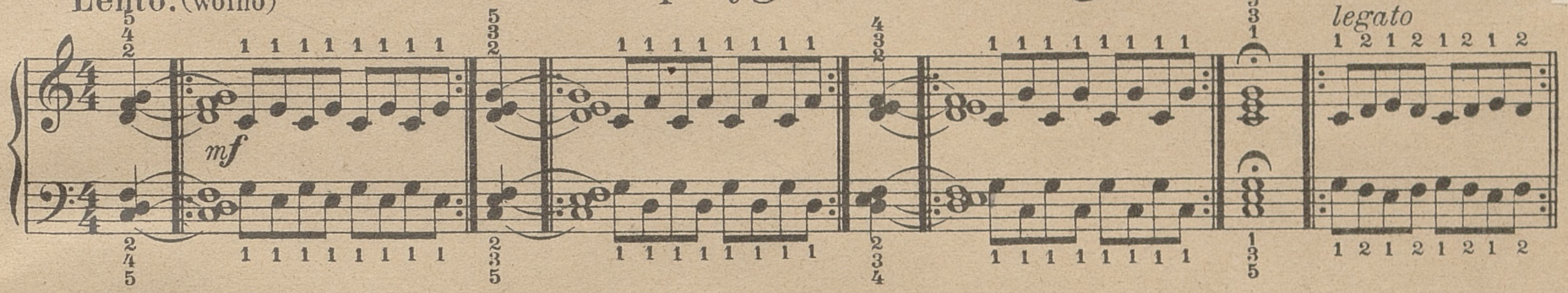
Uderzać:

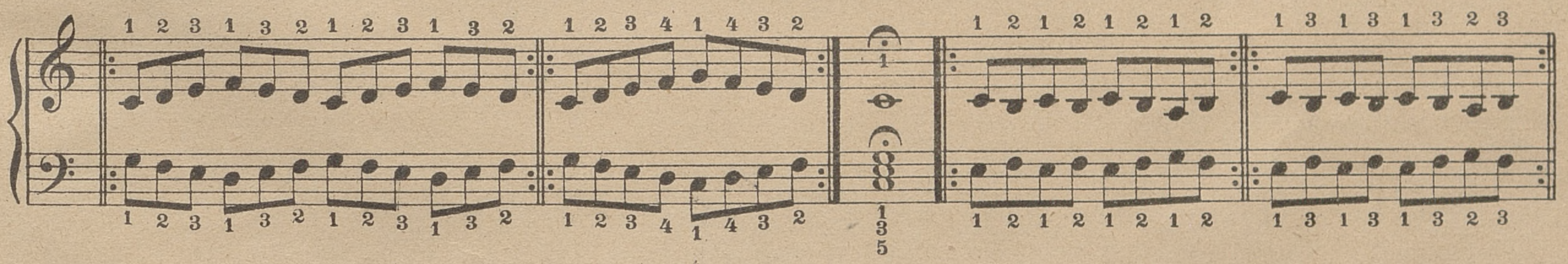

1. Ćwiczenia przygotowawcze do gam.

A. Różycki.

Lento. (wolno)

Gama C dur.
Lento.

Arfiki. (arpeggio)

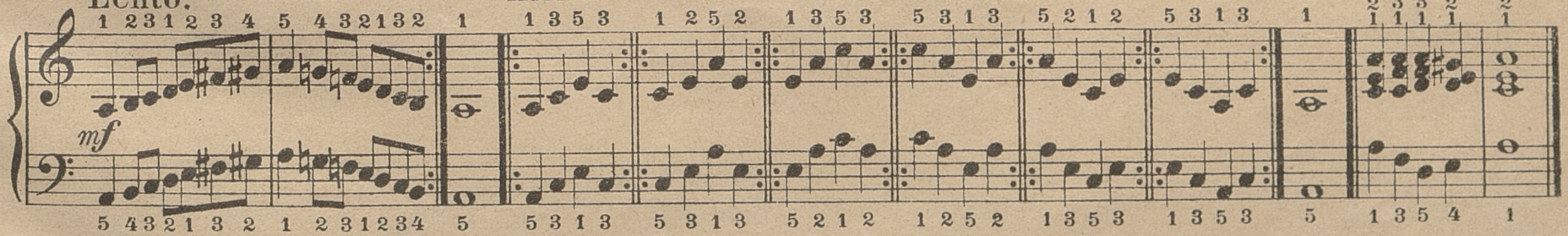
Kadencja. (zakończenie)

Gama a mol. (melodyjna)
Lento.

Arfiki.

Kadencja.

Polecą do studjowania: „Etudes" wyd. Arcta, II degré, № 5, 3, 10.

2. Wprawki w tonacji: (C dur i a mol).

C dur.

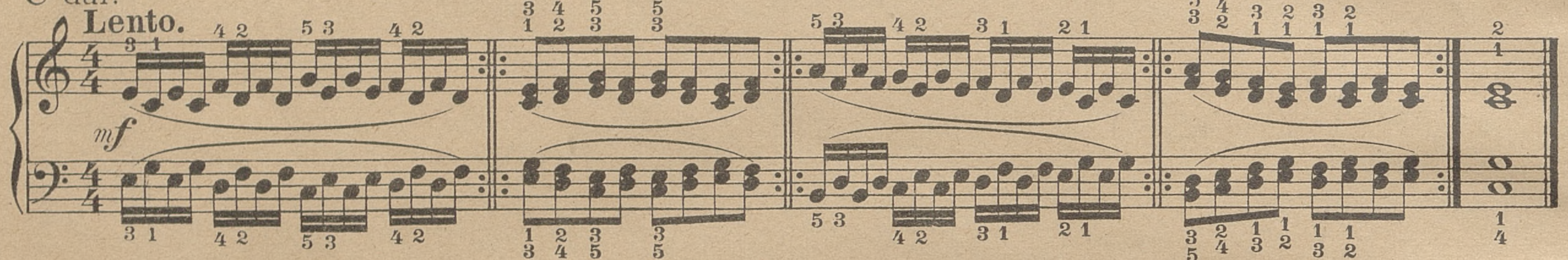
A. Różycki.

a mol.

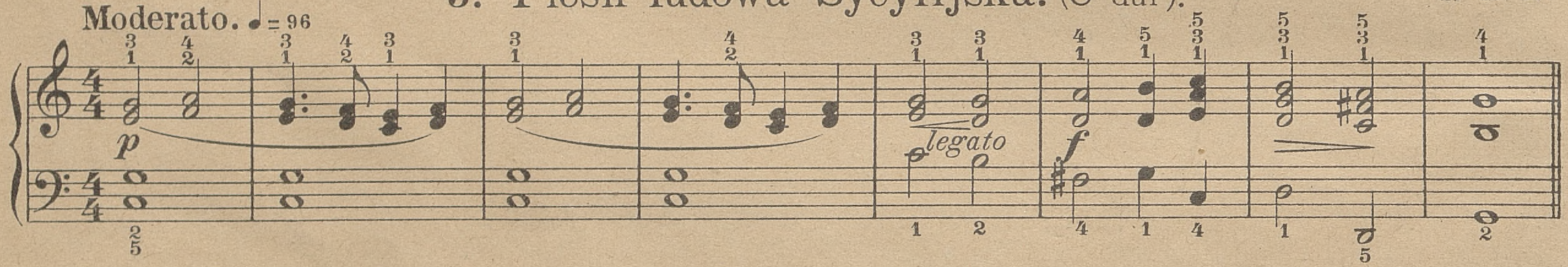

C dur.

3. Pieśń ludowa Sycylijska: (C dur).

uł A. R.

4. Małe studja. (C dur i a mol)

C dur.

K. Czerny.

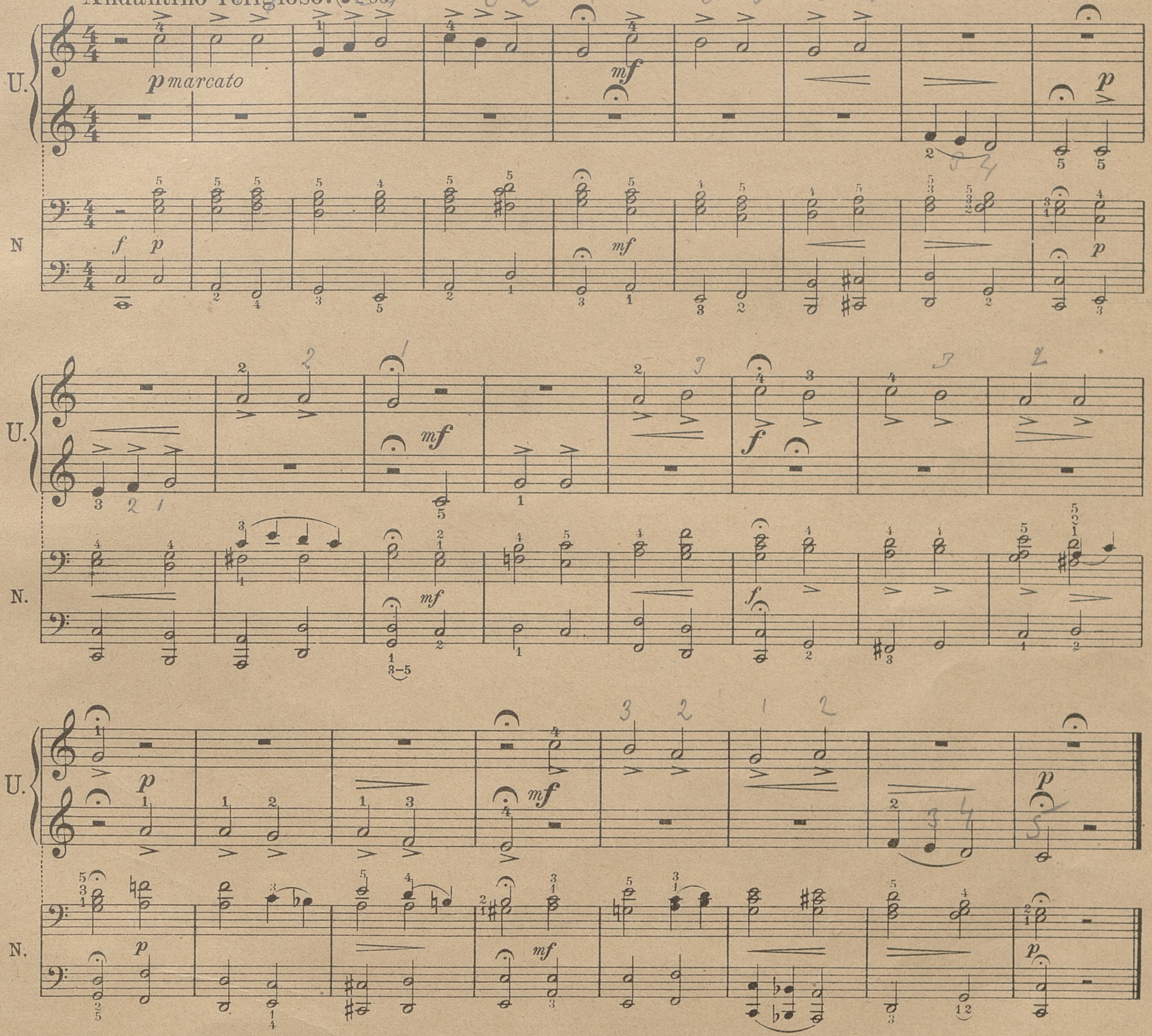
a mol.

5. Chorał. (C dur)

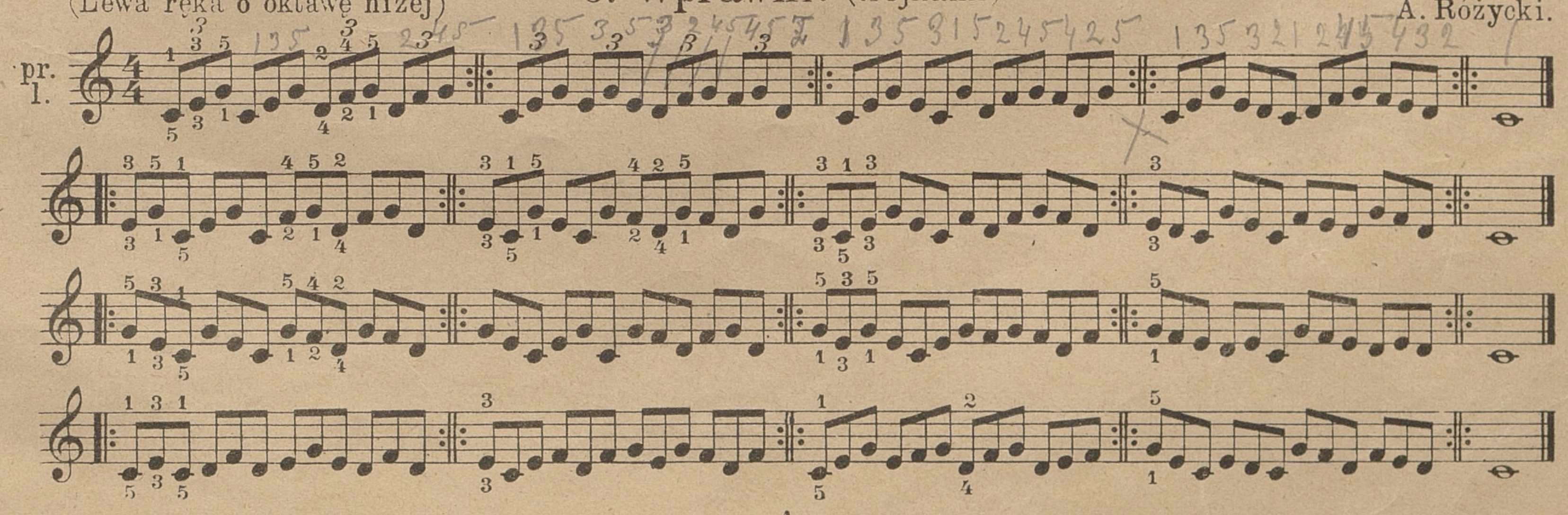
(na 4 ręce.)

Andantino religioso. (♩=88) — M. Luter.

6. Wprawki. (trójkami)

(Lewa ręka o oktawę niżej) — A. Różycki.

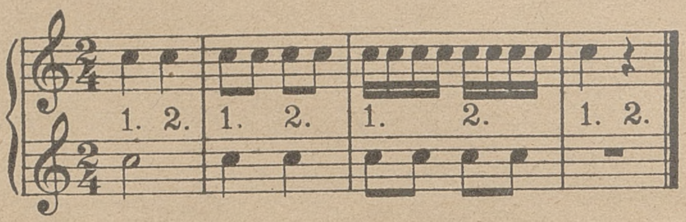

XI. Takt na dwie ćwierciowe. (lub cztery ósemki)

Serja 3a.

(2/𝅗𝅥, 2/4, 4/8)

Zapełniają następujące wartości:

Uderzać:

Gama G dur.

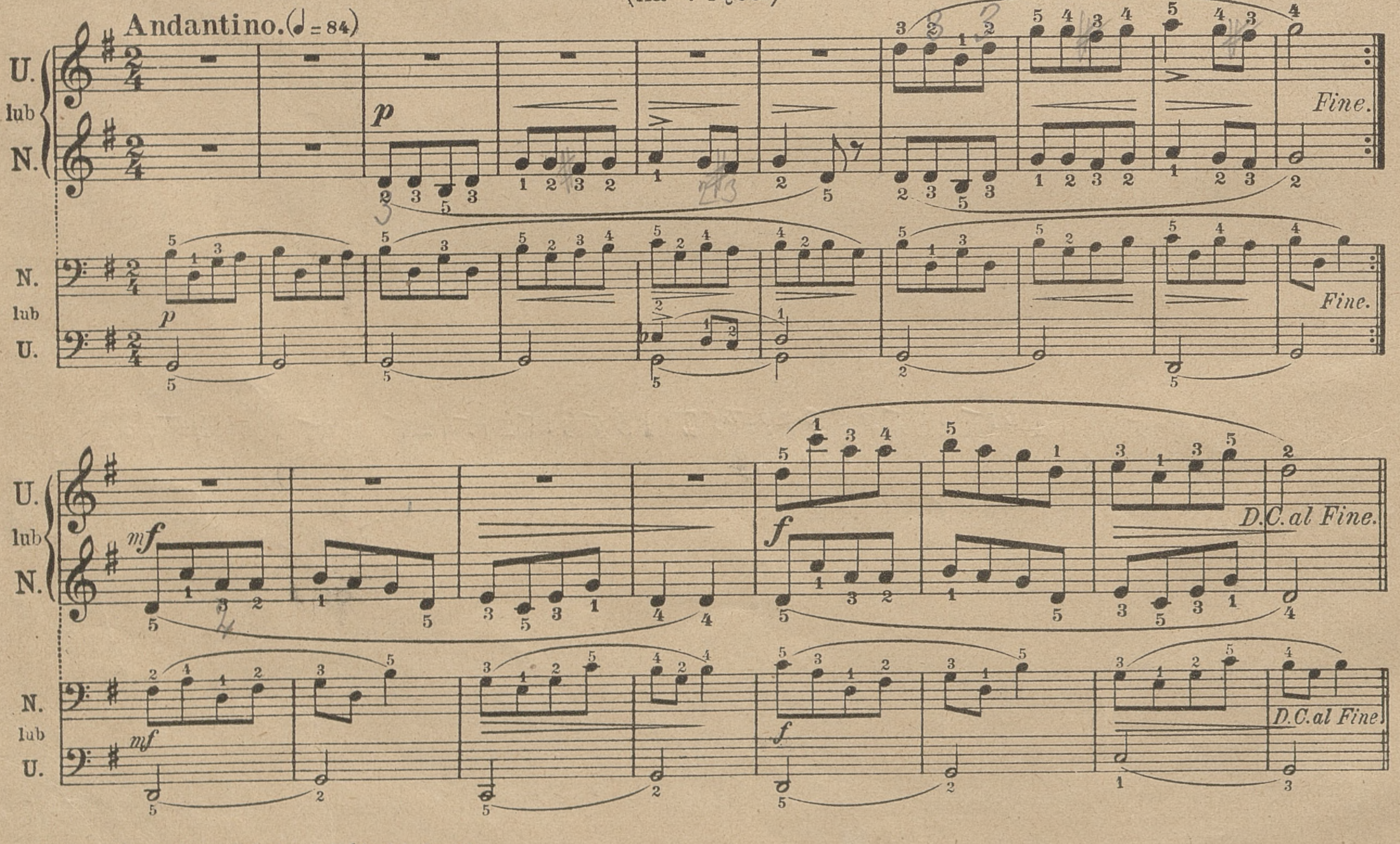
e mol.

1. Melodja ludowa (G dur)

(na 4 ręce.)

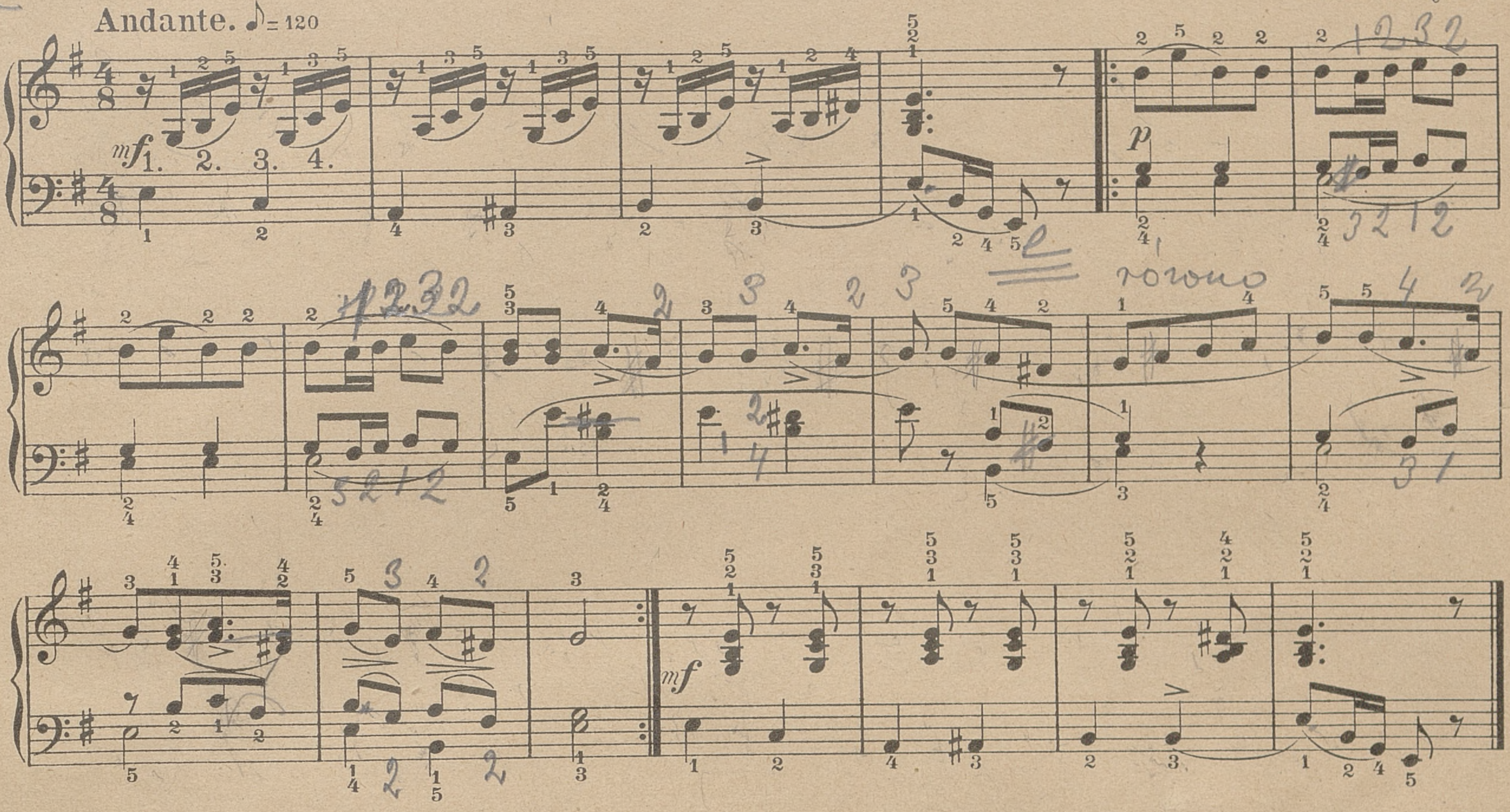
A. Różycki.

2. Pieśń Ukraińska. (e mol)

„U sosida chata biła."

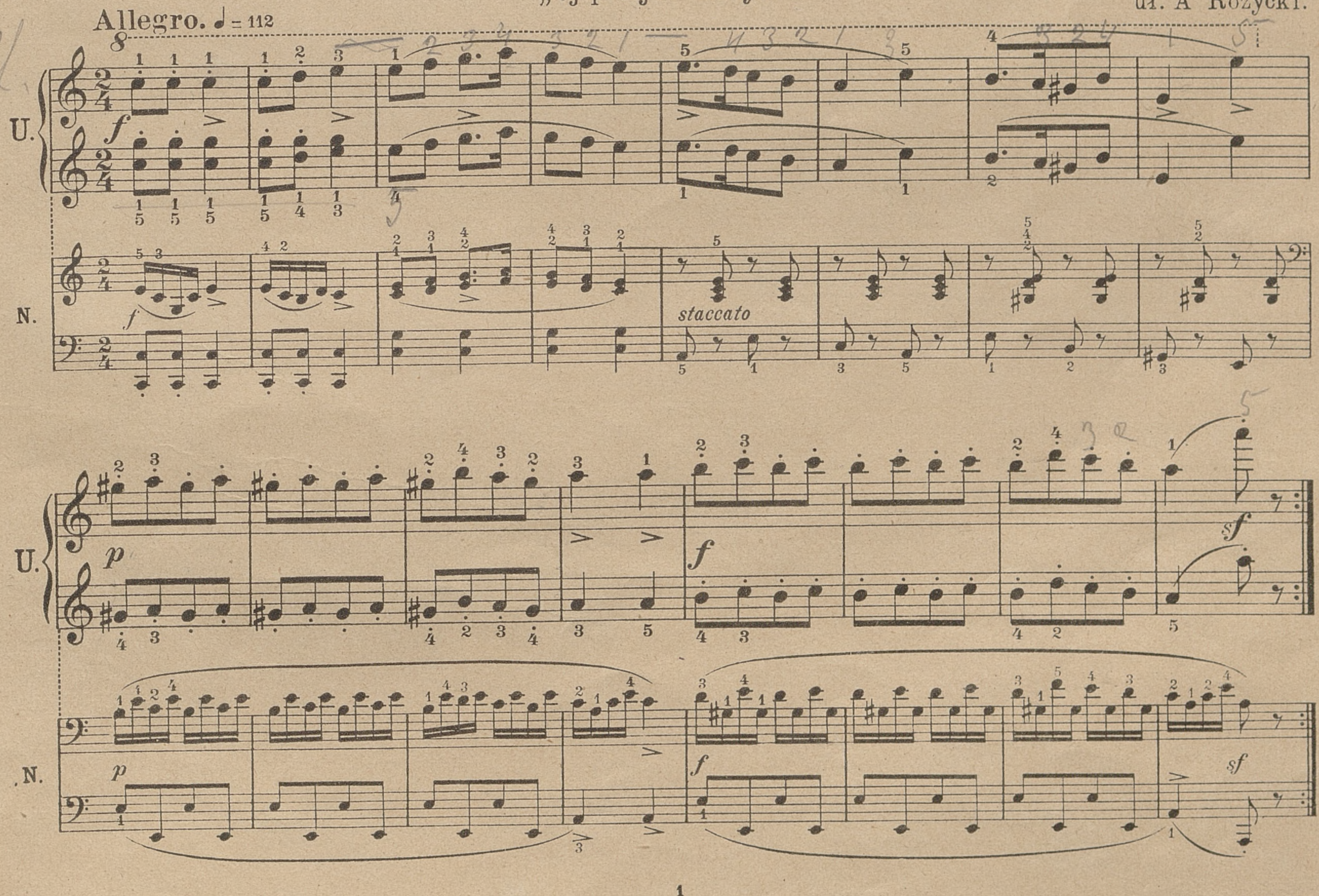
uł. A Różycki.

3. Pieśń Ukraińska. (C dur) (na 4 ręce)

„Oj posijaw mużyk"

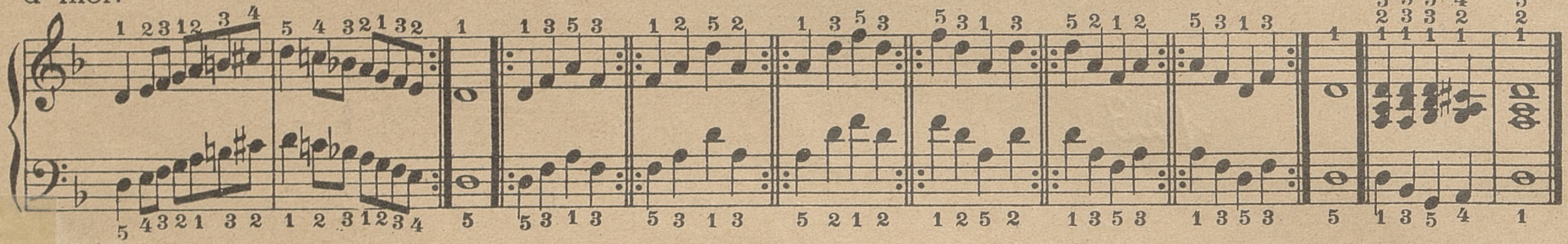
uł. A Różycki.

Gama F dur.

d mol.

4. Melodja ludowa. (F dur)

„Siedzi sobie zając pod miedzą,
A myśliwi o tem nie wiedzą,"

ul. A. Różycki.

Allegretto. (♩ = 100)

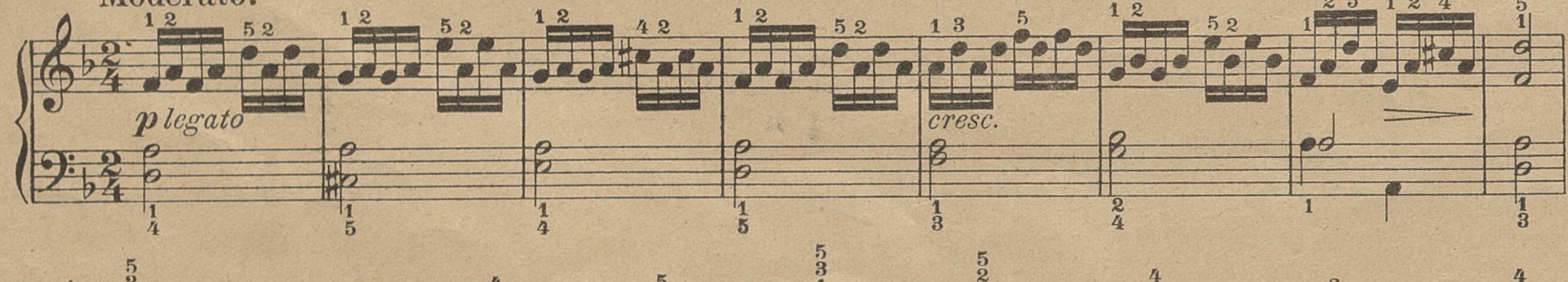

5. Studjum. (d mol)

A. Różycki.

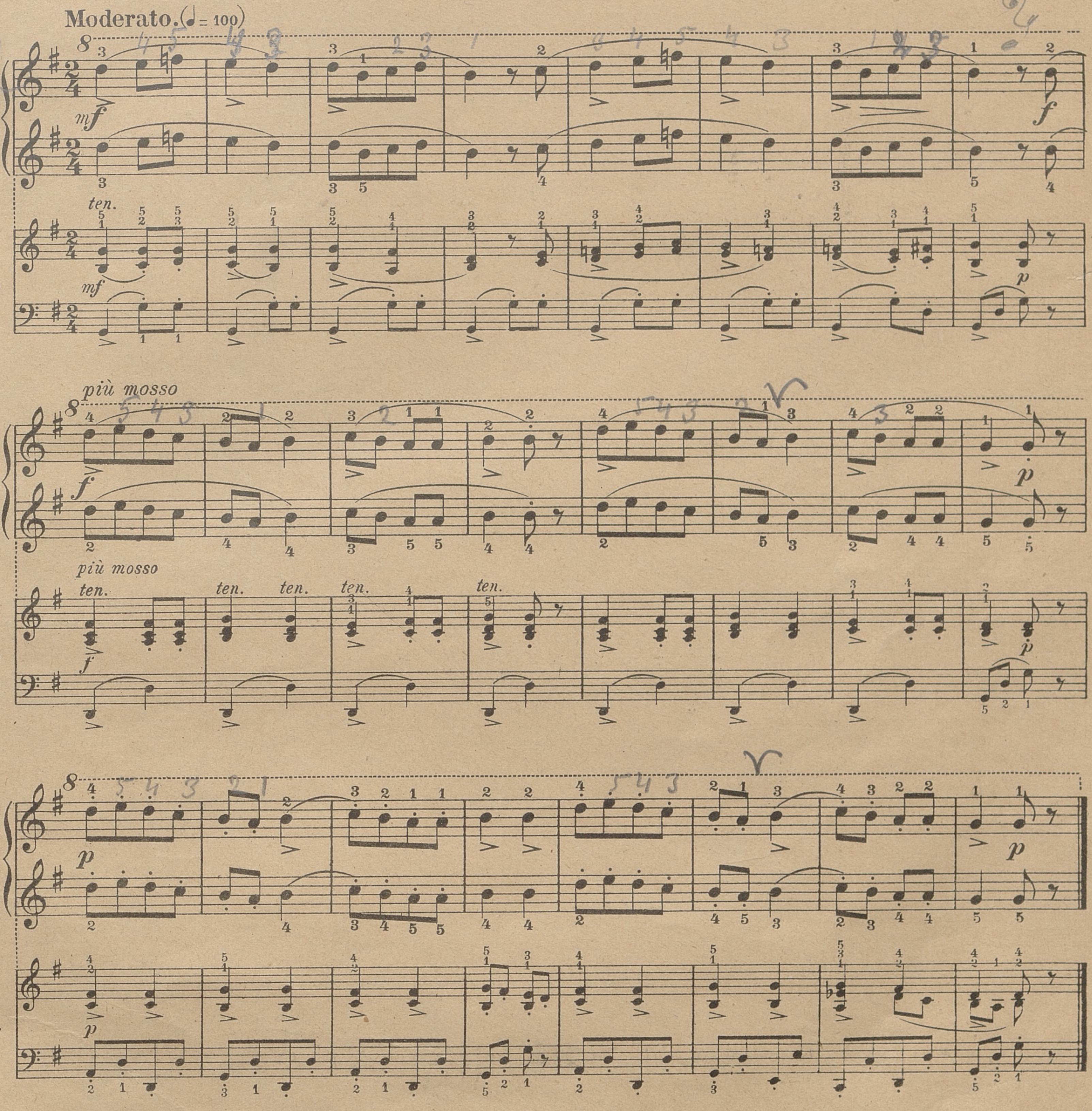
Moderato.

6. Pieśń taneczna Serbska. (G dur)

(na 4 ręce)

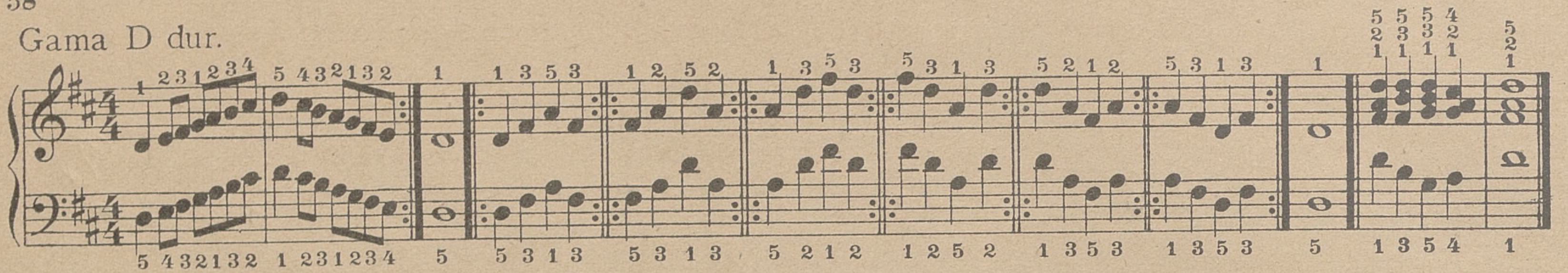

7. Wprawki. (trójkami)

A. Różycki.

Gama D dur.

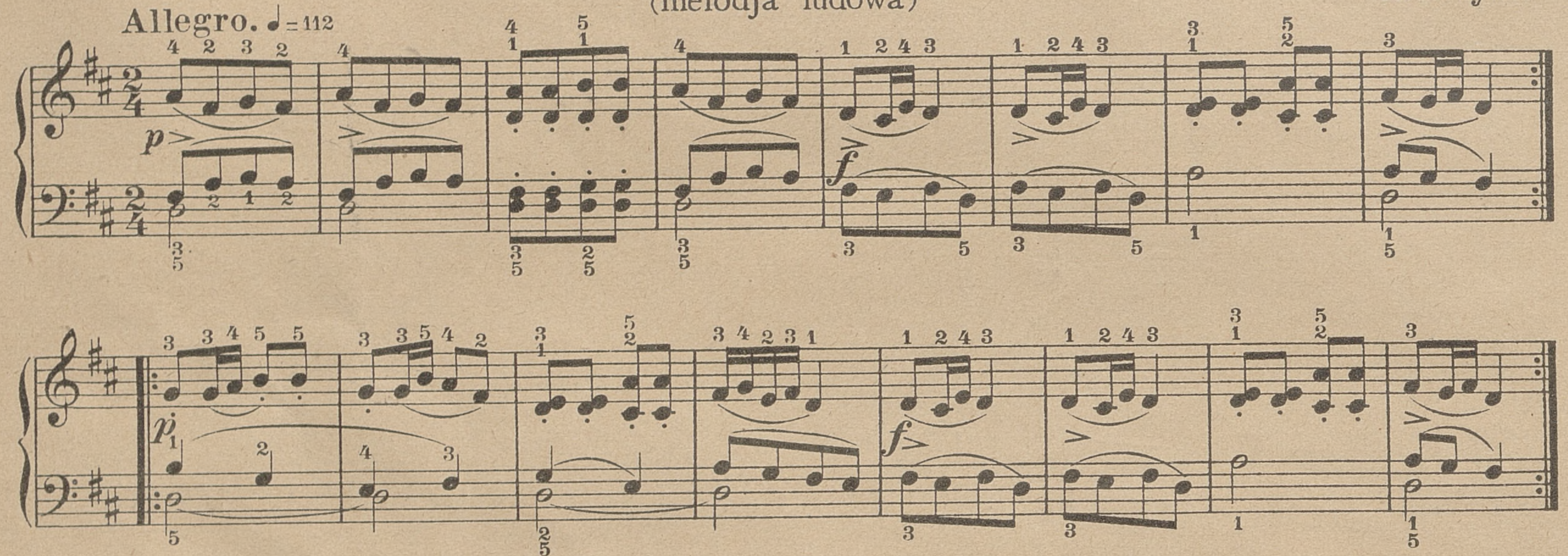
h mol.

8. Pieśń weselna. (D dur)

(melodja ludowa)

A. Różycki.

9. Wprawki. (h mol)

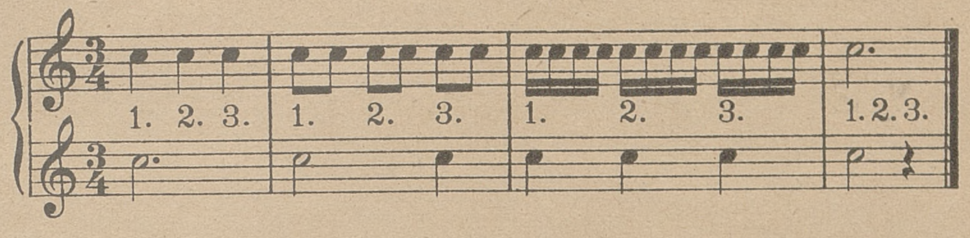
A. Różycki.

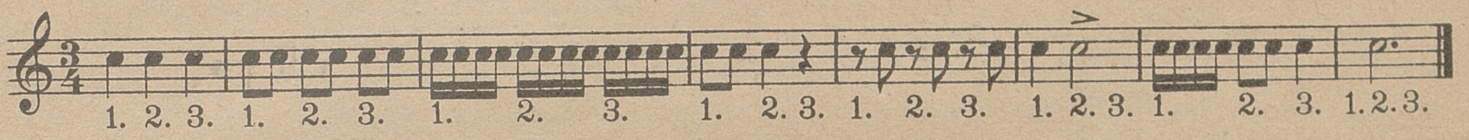
Serja 3a

XII. Takt na trzy ćwierciowe.

Zapełniają następujące wartości:

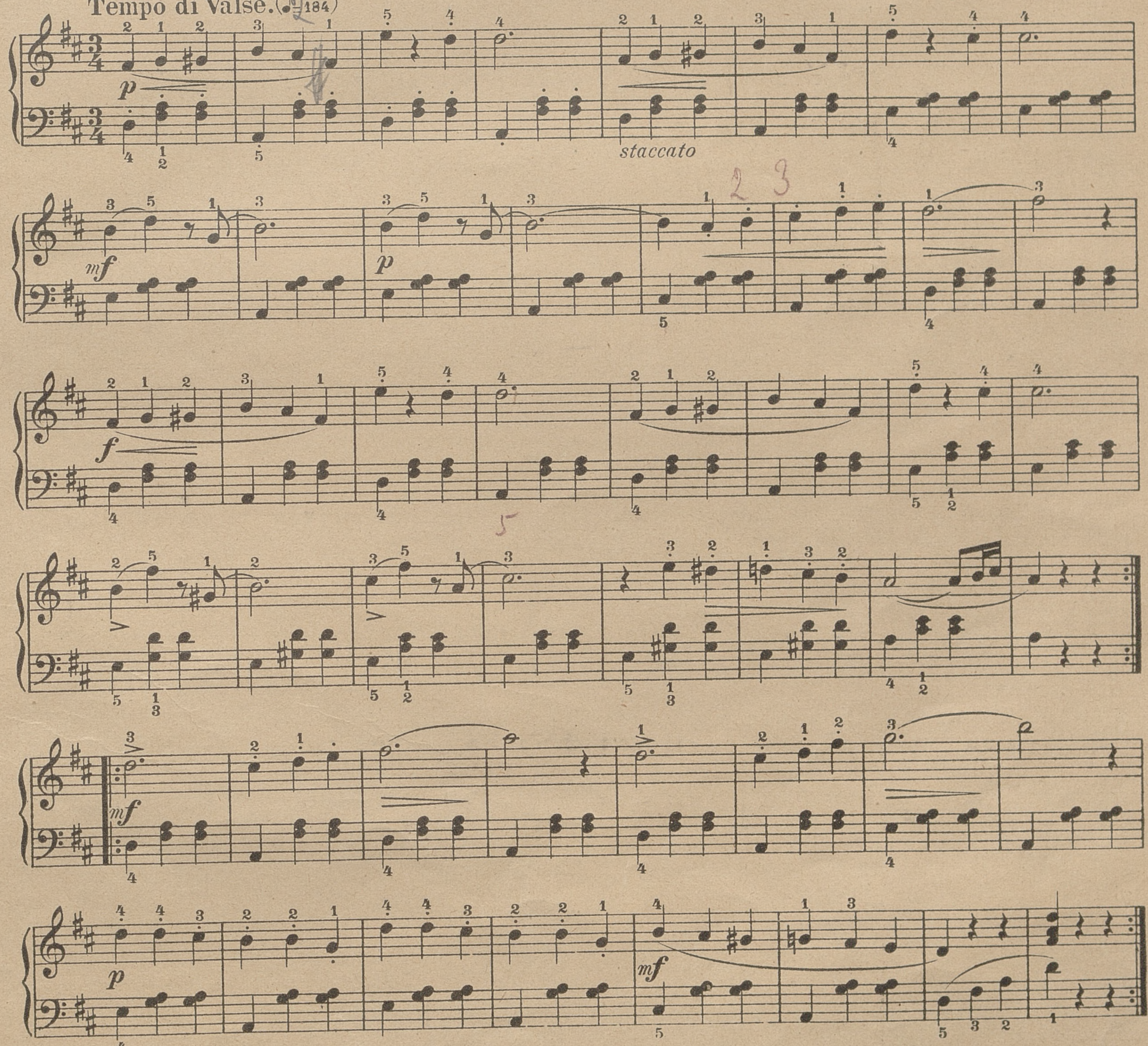
Uderzać:

1. Walc. (D dur)

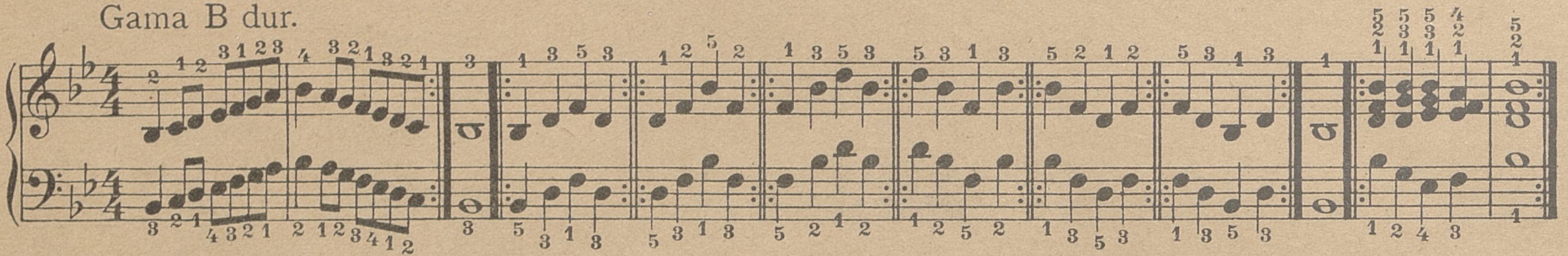
K. Millöcker.
(ul. A. R.)

(rytm walca)
Tempo di Valse. (♩=184)

Poleca się do studjowania: „**Etudes**" éd. M. Arct, II degré, № 10, 9, 11.

Gama B dur.

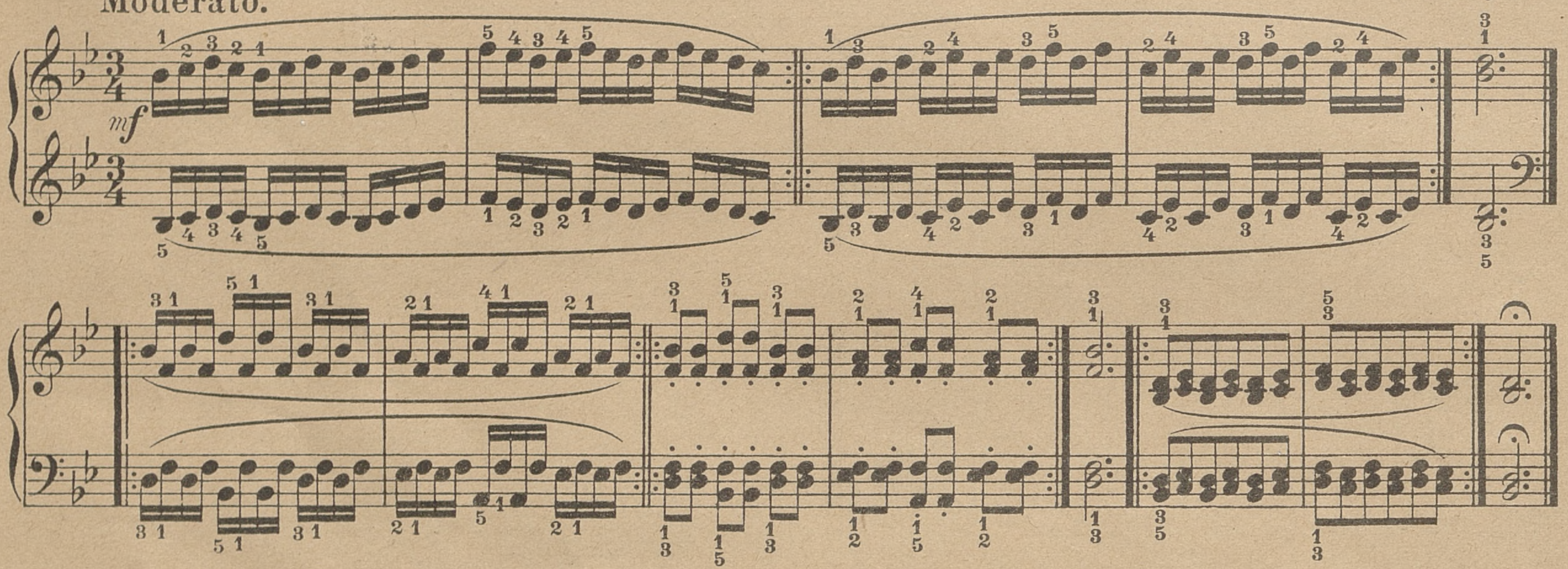
G mol.

2. Wprawki. (B dur.)

A. Różycki.

Moderato.

3. Polonez na temat ludowy. (G mol.)

A. Różycki.

(uroczyście)
Maestoso. (♩ = 76.)

4. Kurant z opery „Straszny dwór.“
(G mol.)

St. Moniuszko.

Moderato. (♩ = 88.)

5. Wprawka. (D mol.)

A. Różycki.

Andante-Moderato.

6. „Skowronek.“ (melodja ludowa.)
A mol.

A. Różycki.

Andante. (♩ = 80.)

Serja 3a

XIII. Takt na trzy ósemki.

Zapełniają następujące wartości:

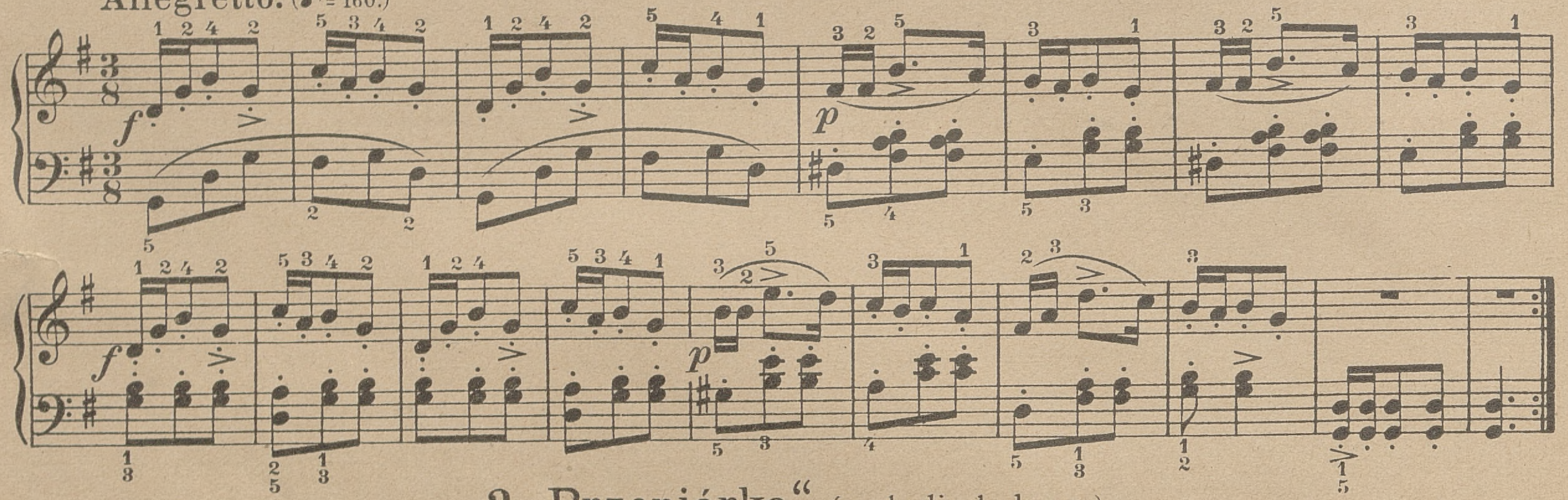

1. Mazurek. (melodja ludowa.)

(G dur.)

A. Różycki.

Allegretto. (♪= 160.)

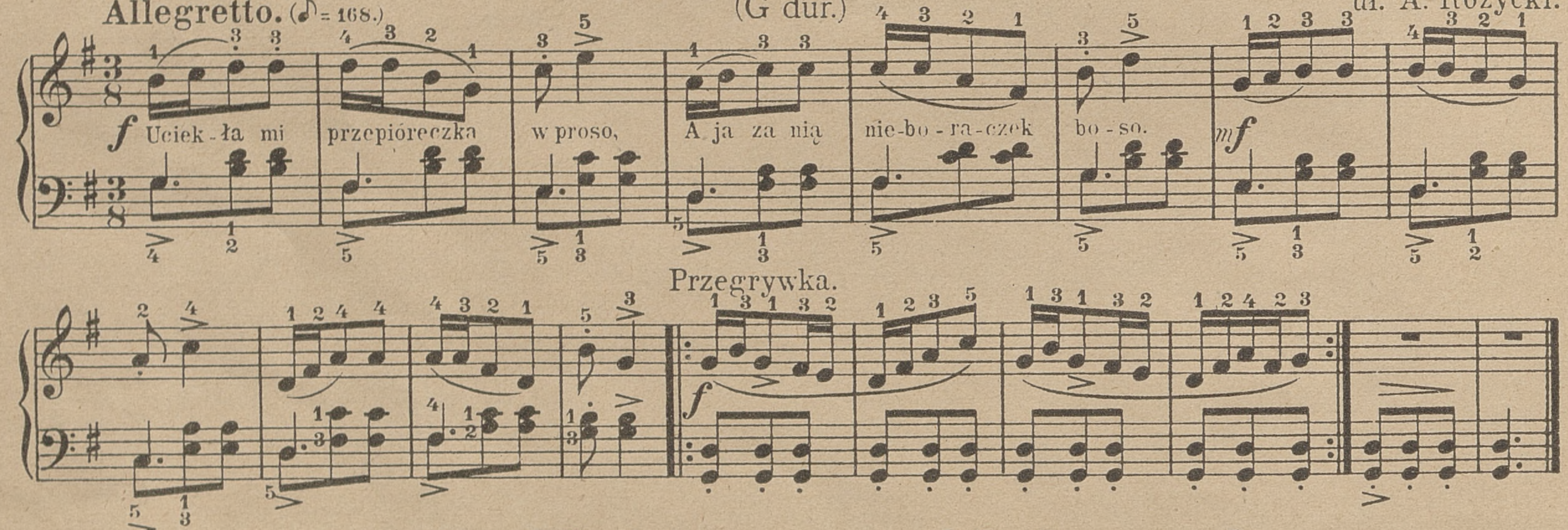

2. „Przepiórka." (melodja ludowa.)

(G dur.)

uł. A. Różycki.

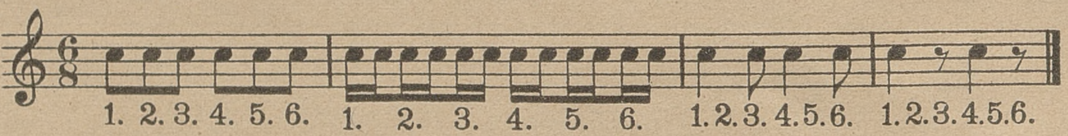
Allegretto. (♪= 168.)

Serja 3a

XIV. Takt na sześć ósemek.

Zapełniają następujące wartości:

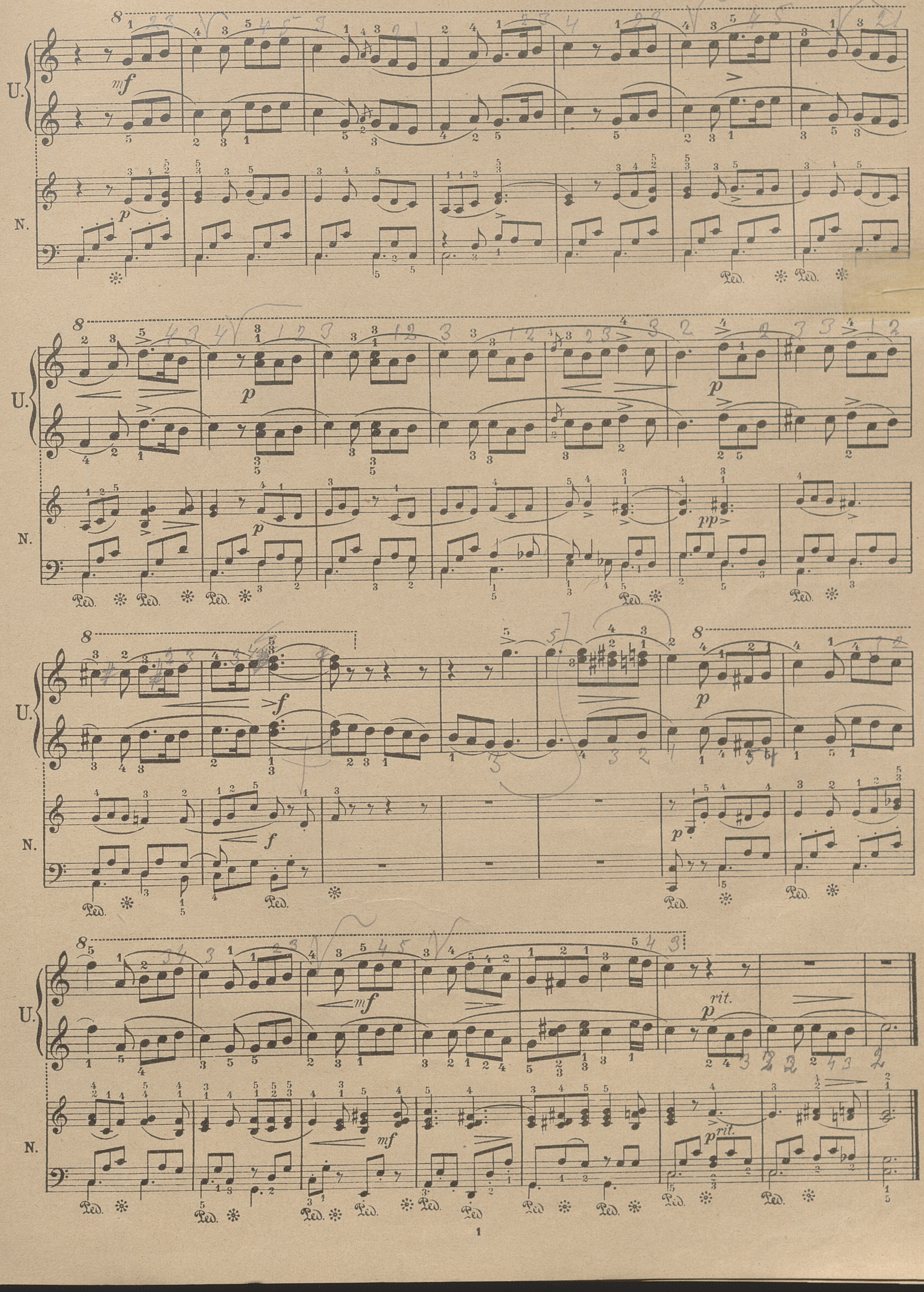
1. Pieśń z opery „Halka." (C dur.)

(na 4 ręce.)

St. Moniuszko.
(uł. A. R.)

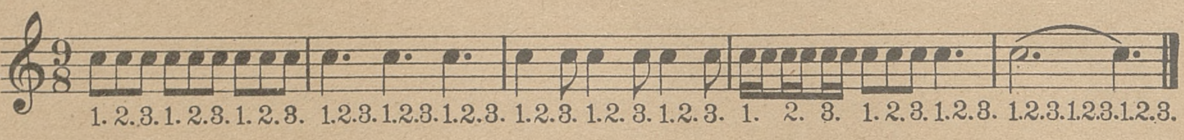
Andantino. (♪=126.)

U.
N.
Ped.
rit.

XV. Takt na dziewięć ósemek.

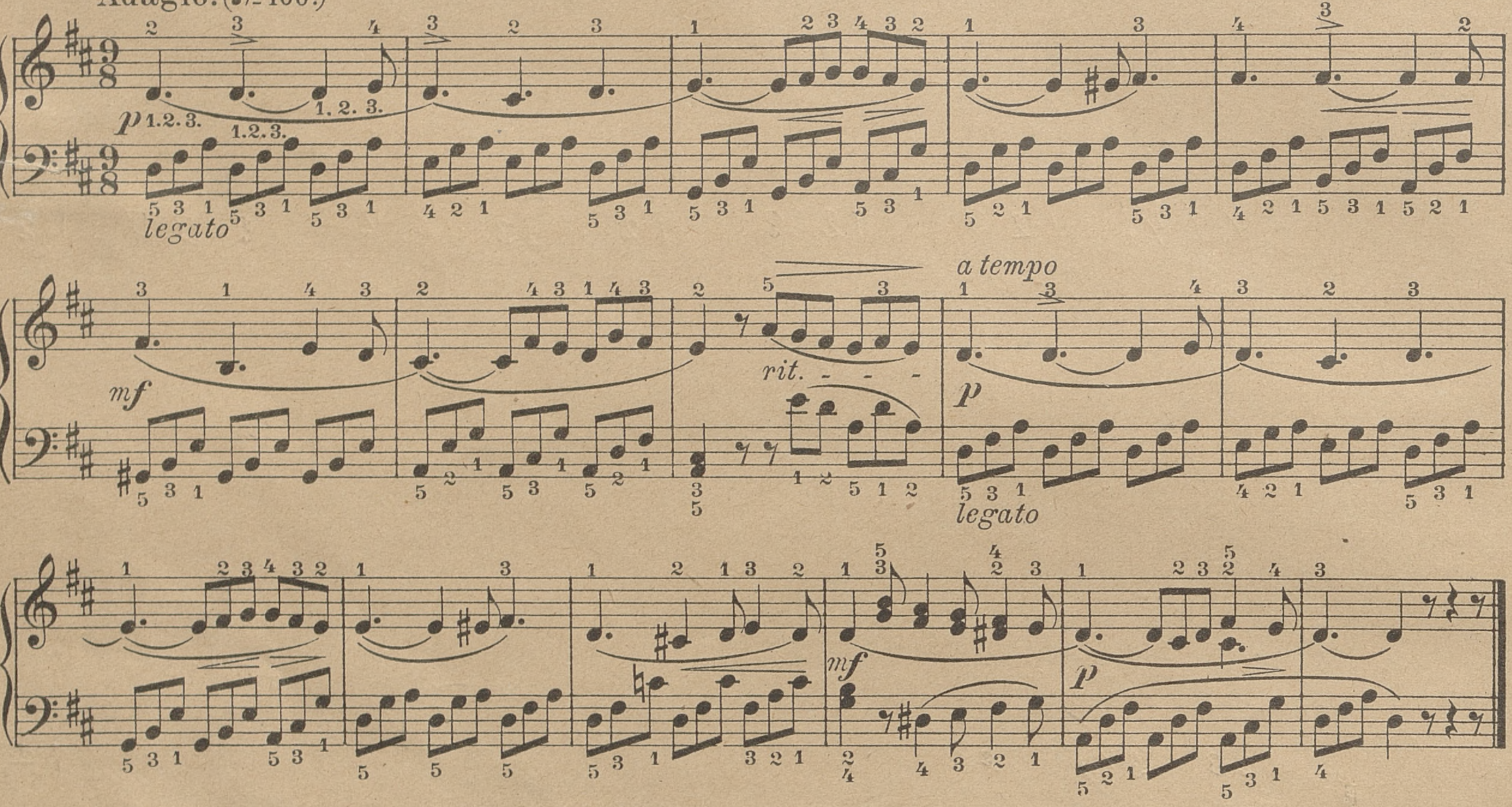
Zapełniają następujące wartości:

(Wolno i spokojnie)
Adagio. (♪= 100.)

1. Modlitwa z opery „Stradella." (D dur.)

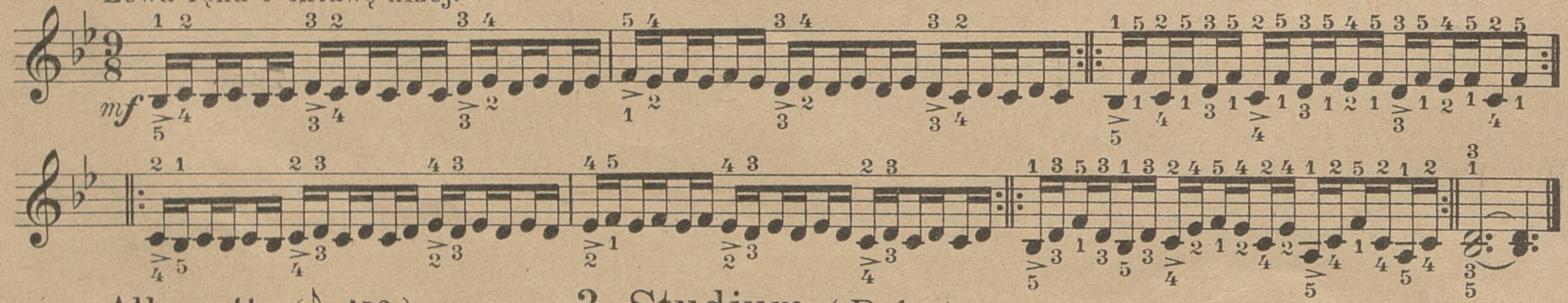
F. Flotow.

Moderato.
Lewa ręka o oktawę niżej.

2. Wprawki. (B dur.)

A. Różycki.

Allegretto. (♪= 152.)

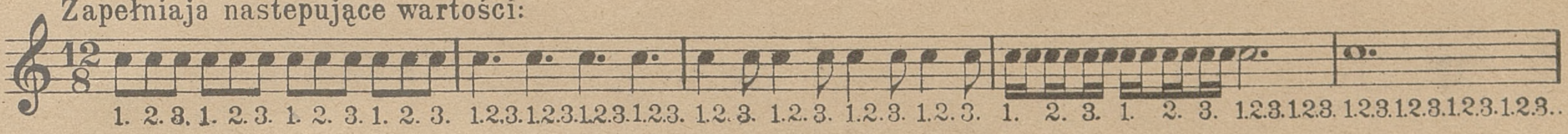
3. Studjum. (D dur.)

A. Różycki.

XVI. Takt na dwanaście ósemek.

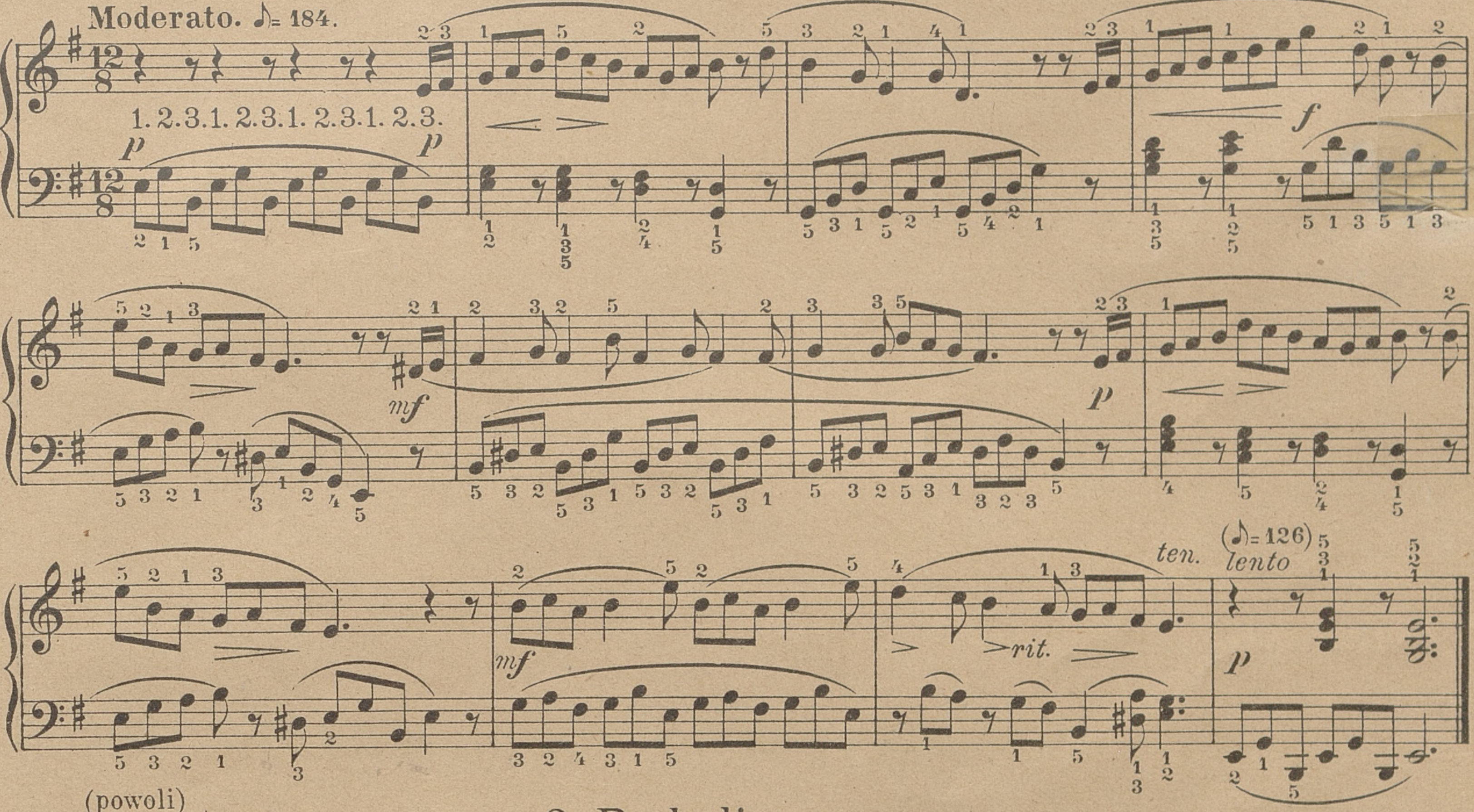
Zapełniaja nastepujące wartości:

1. Pieśń zimowa. (e mol.)

F. Mendelssohn.

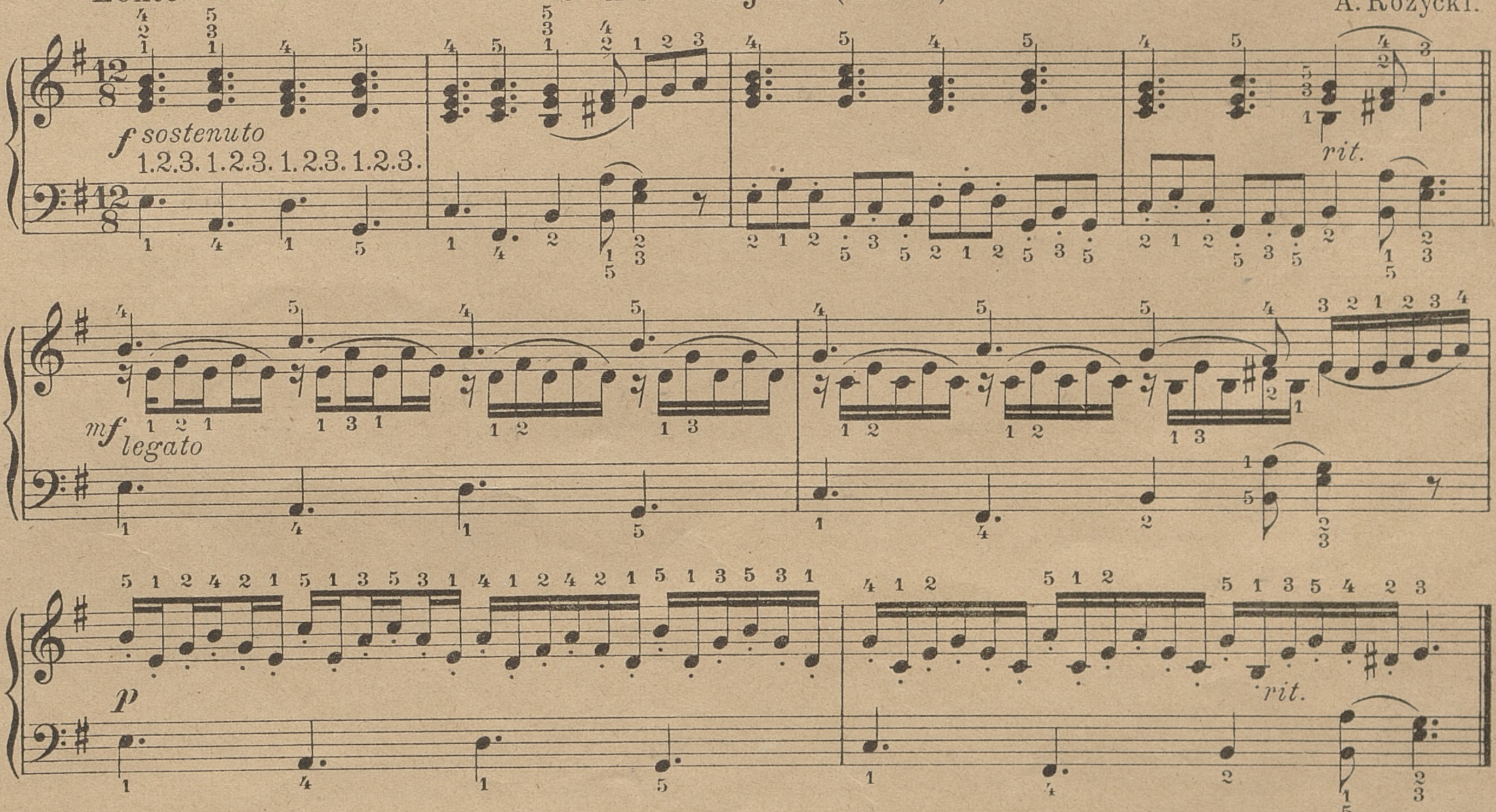
Moderato. ♪= 184.

(powoli)
Lento. ♪.= 108.

2. Preludjum. (e mol.)

A. Różycki.

XVII. Ćwiczenia i melodje w różnych rytmach.

Serja 3ª

1. Wprawki. (C dur.)

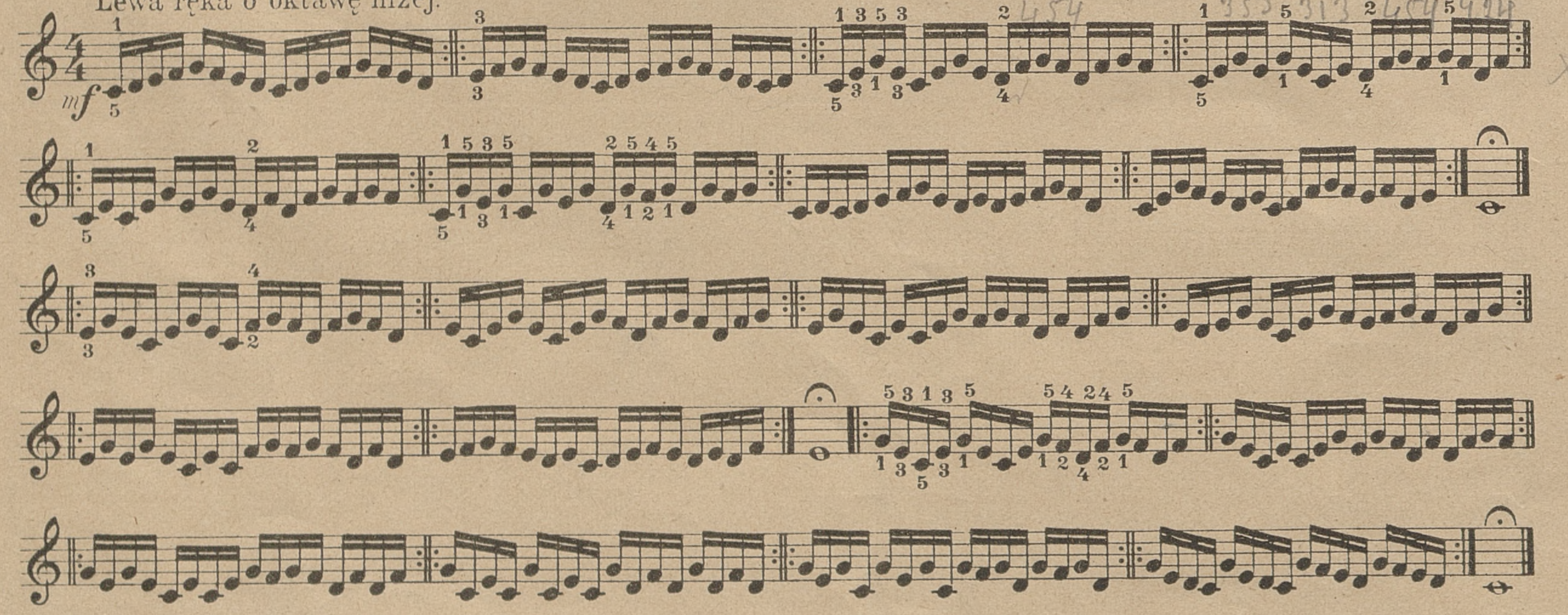
A. Różycki.

Wolno.

Moderato.

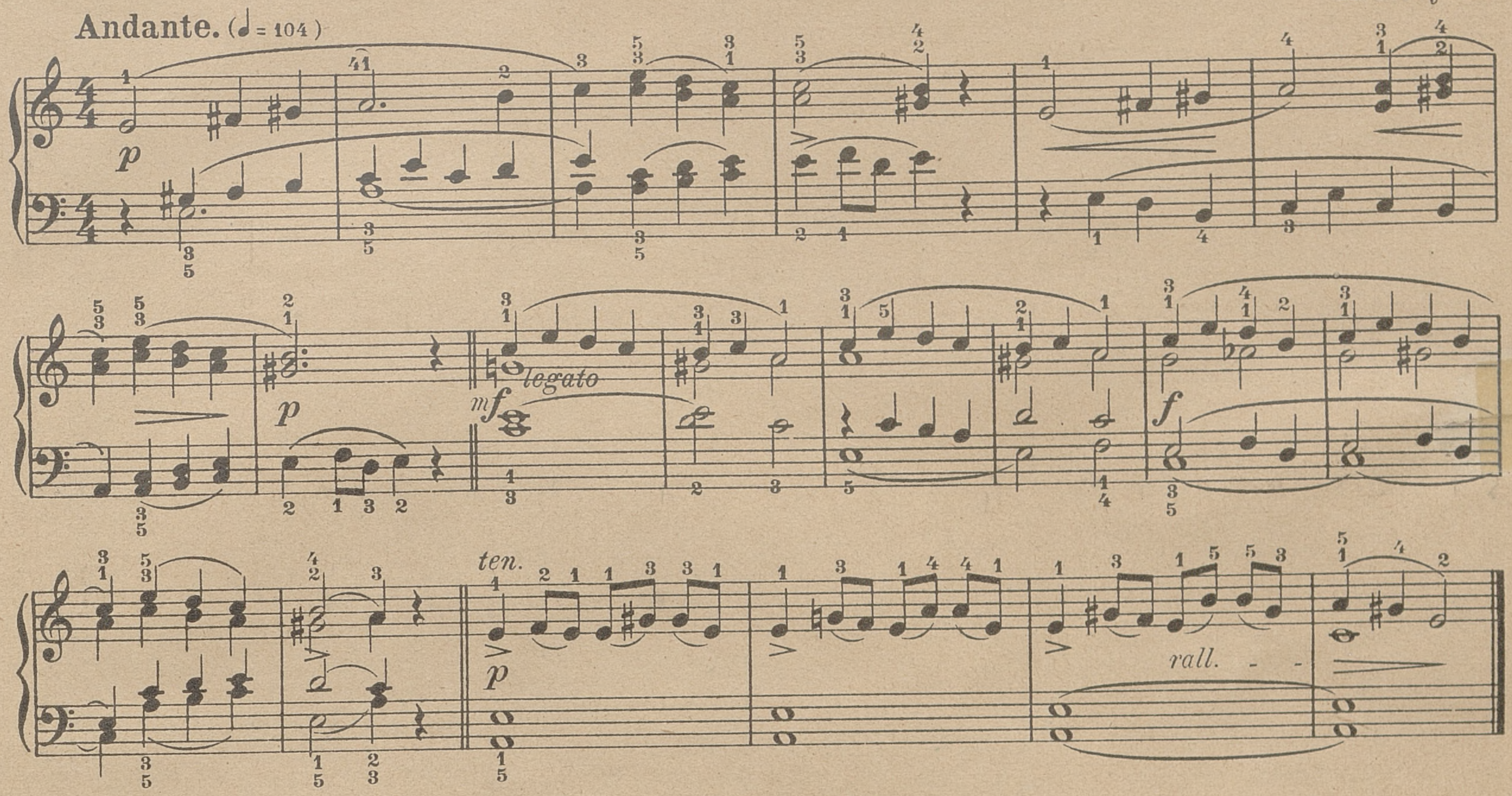
Lewa ręka o oktawę niżej.

Uwaga. Wyżej wymienione wprawki należy powtarzać codziennie.

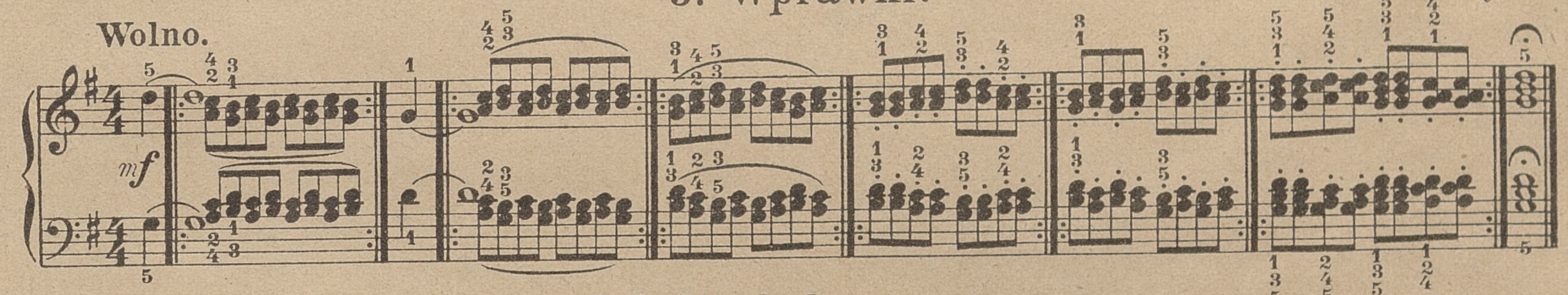
2. Melodja ludowa. (A mol.)

A. Różycki.

3. Wprawki.

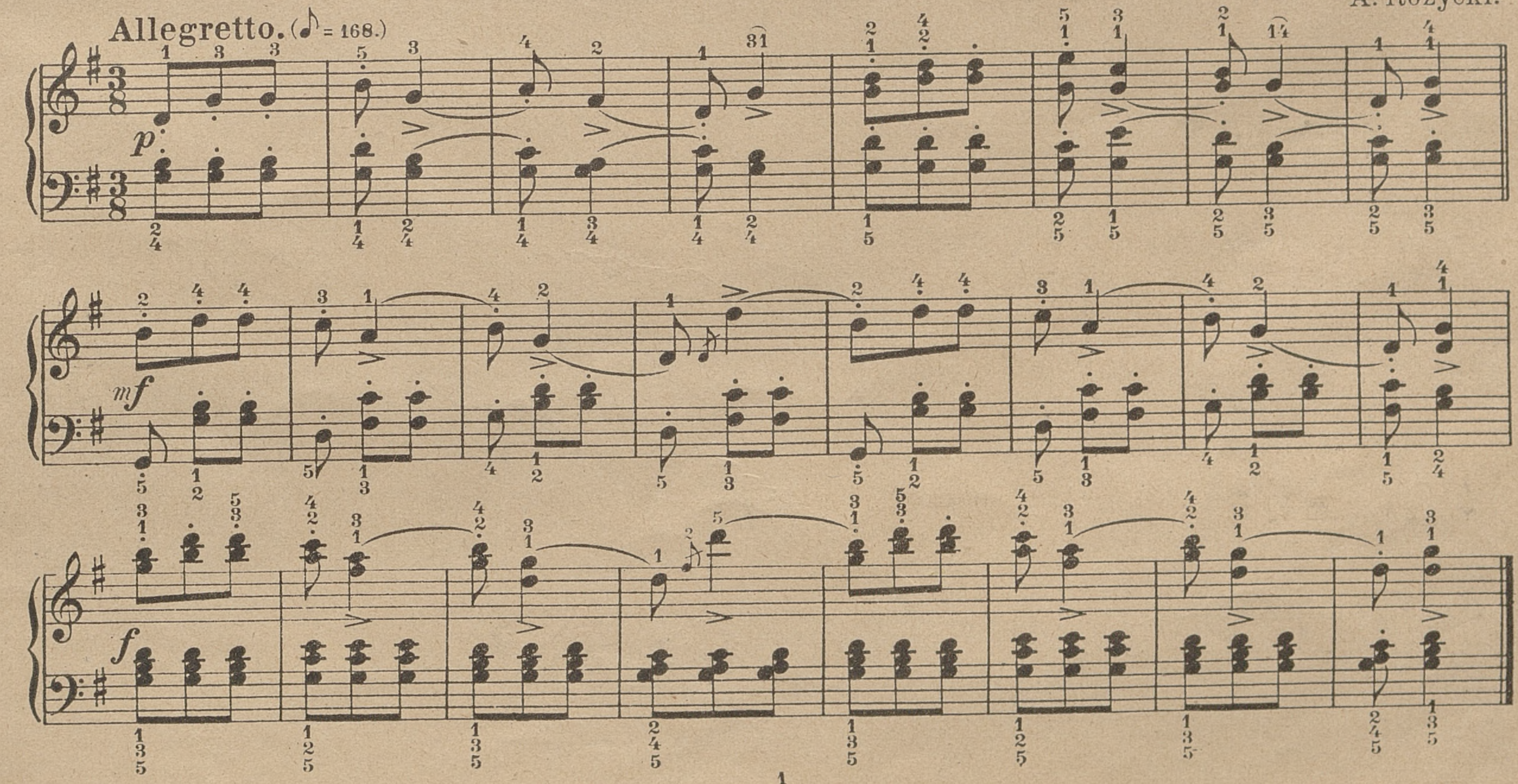
A. Różycki.

4. Melodja ludowa. (G dur.)

„Czego kalino w dole stoisz, czy się ty letniej suszy boisz?“

A. Różycki.

5. Mazurek. (melodja ludowa.)

(G dur.)

A. Różycki.

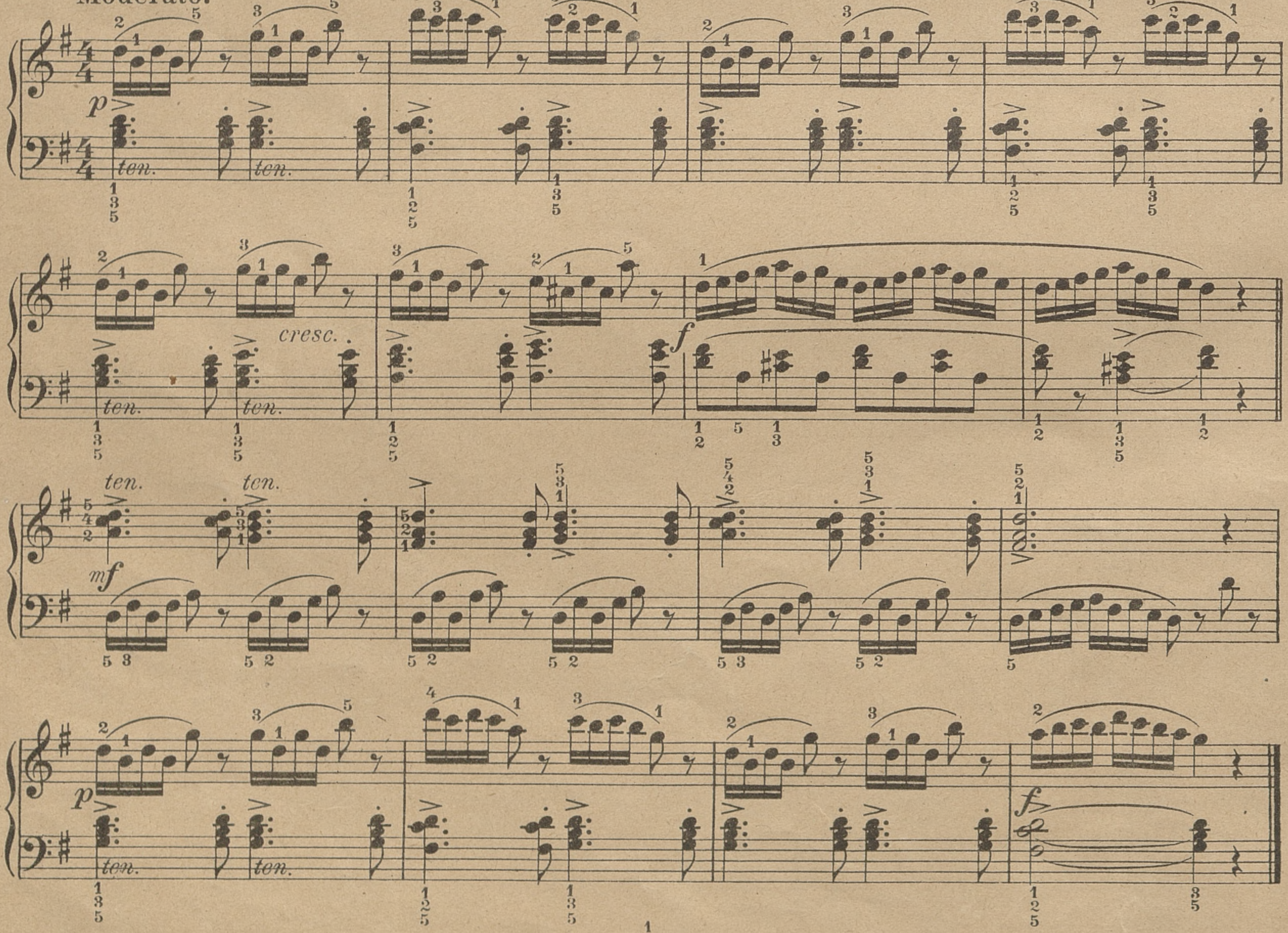
Allegro moderato. (♩= 176 - 168.)

6. Studjum. (G dur.)

A. Różycki.

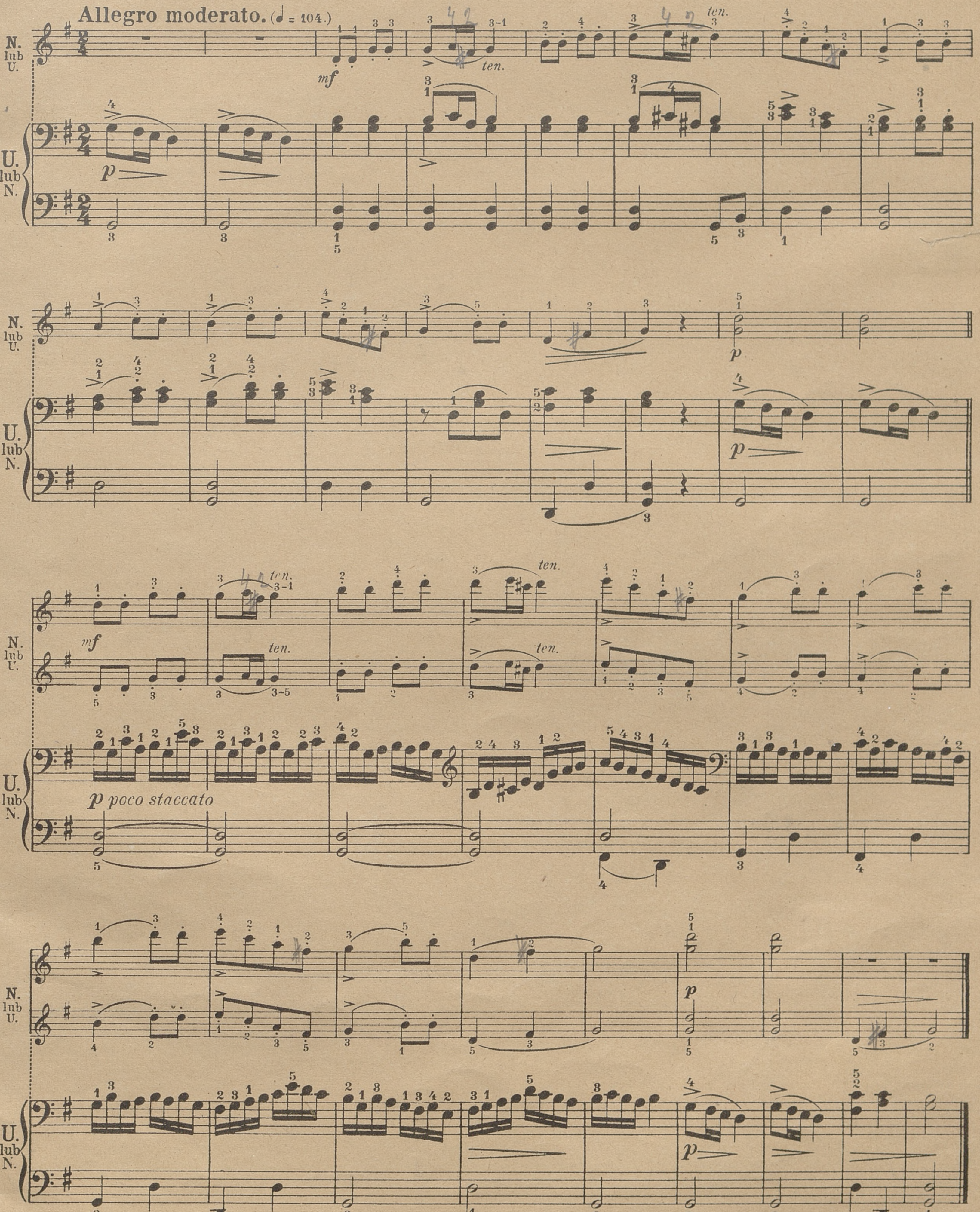
Moderato.

7. Melodja ludowa. (G dur.)

(na 4 ręce.)

A. Różycki.

Poleca się do studjowania: „**Etudes**" éd. M. Arct, III degré, N^{o}_{1} 14, 2, 3, 13, 7.

8. Wprawki. (D dur)

A. Różycki.

9. Kalina. (D dur)

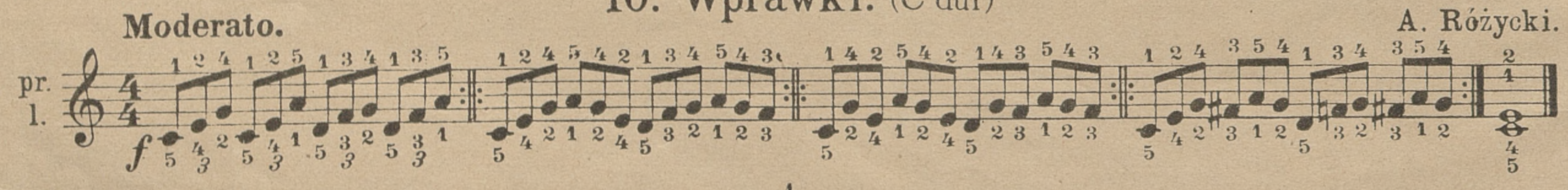
„Rosła kalina z liściem szerokim
Nad modrem w gaju rosła potokiem!" (Lenartowicz.)

J. Komorowski.
(uł. A. R.)

10. Wprawki. (C dur)

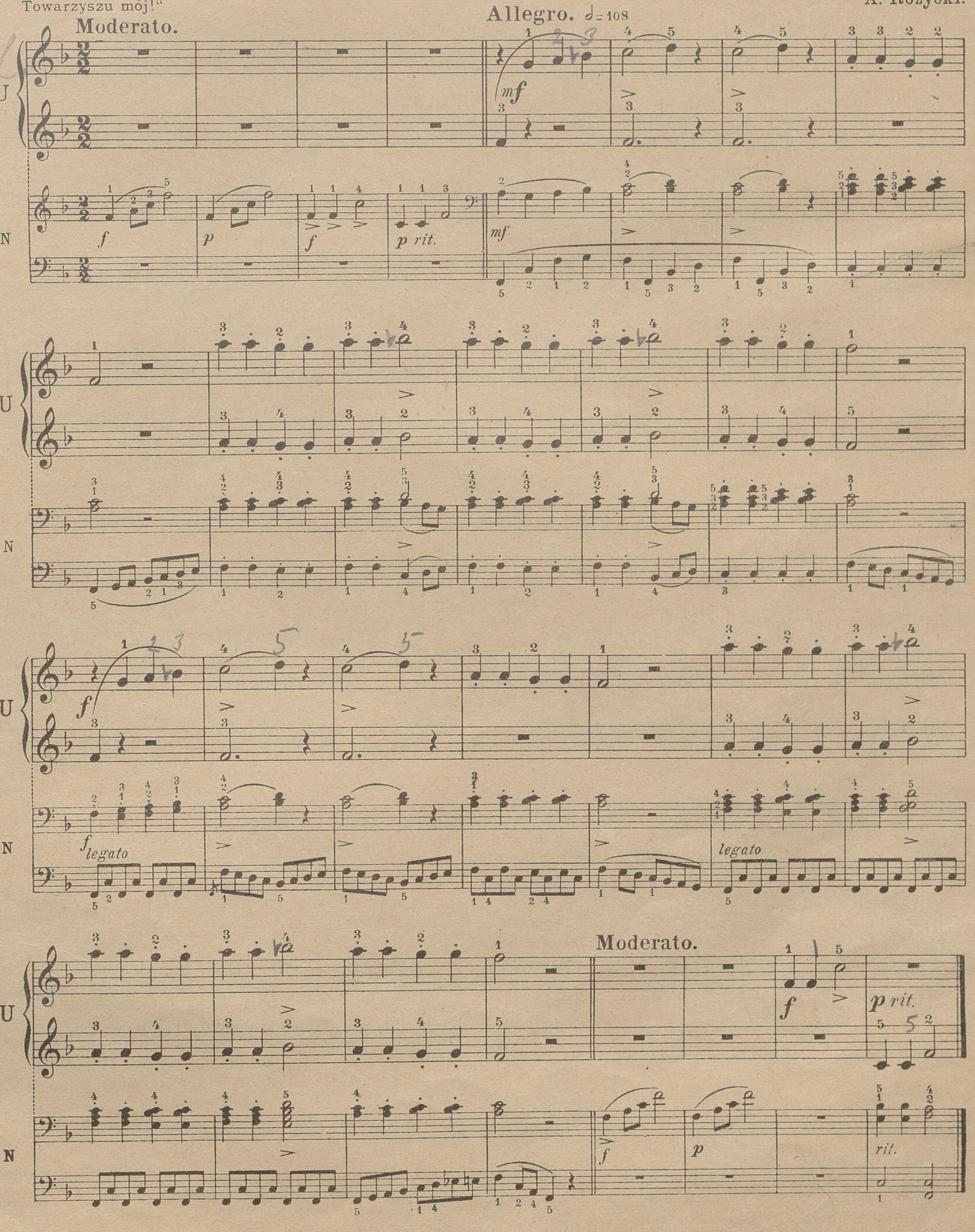
A. Różycki.

„Pojedziemy na łów, na łów,
Towarzyszu mój!
Na łów, na łów, na łowy,
Do zielonej dąbrowy,
Towarzyszu mój!“

11. Pieśń myśliwych. (F dur) Melodja ludowa.
(na 4 ręce)

A. Rożycki.

12. Melodja Ukraińska. (B dur)

„I szumyt, i gude."

uł. A. Różycki.

13. Skarga sieroty.

A. Różycki.

14. Dumka. (g mol)

„Przychodź miły, dzień już biały,"

St. Moniuszko.
(uł. A. R.)

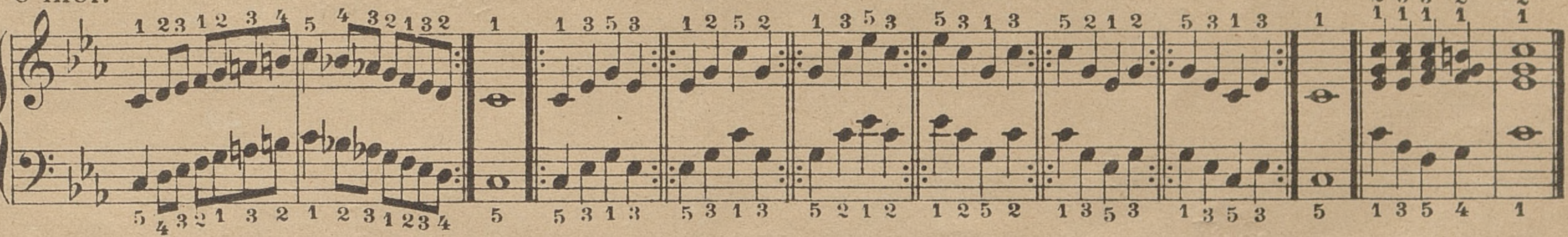

Gama Es dur.

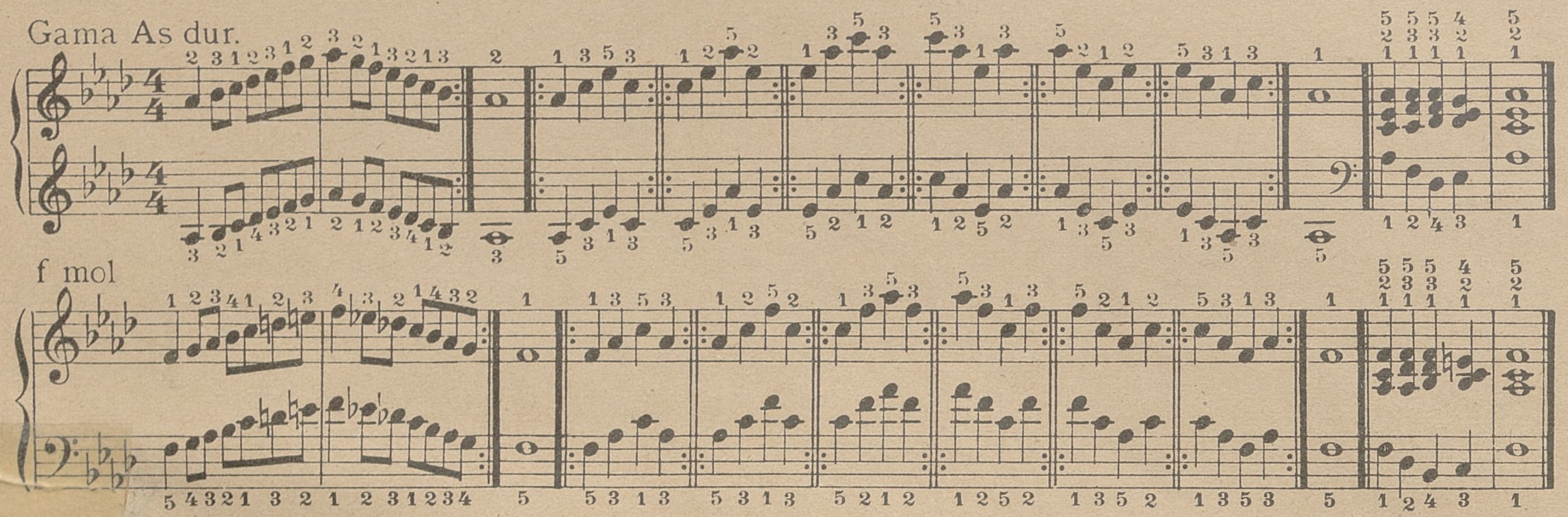
c mol.

15. Studjum. (c mol)

Allegro. A. Różycki.

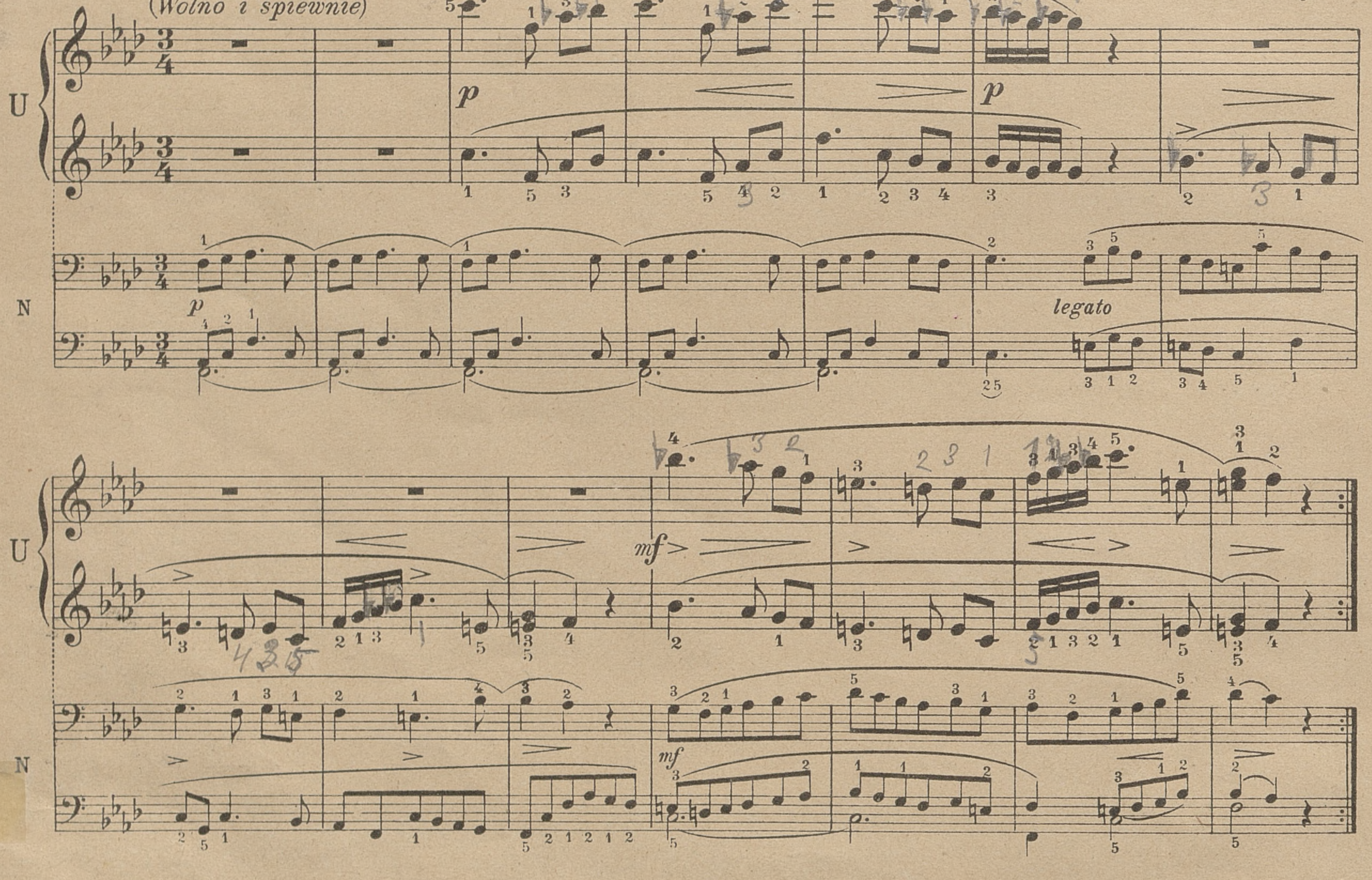
16. Melodja Ukraińska „Wijut witry." (f mol)

(na 4 ręce)

Andante cantabile. ♩= 66

(*Wolno i śpiewnie*)

A. Różycki.

17. Wprawki. (C dur)

Moderato.

A. Różycki.

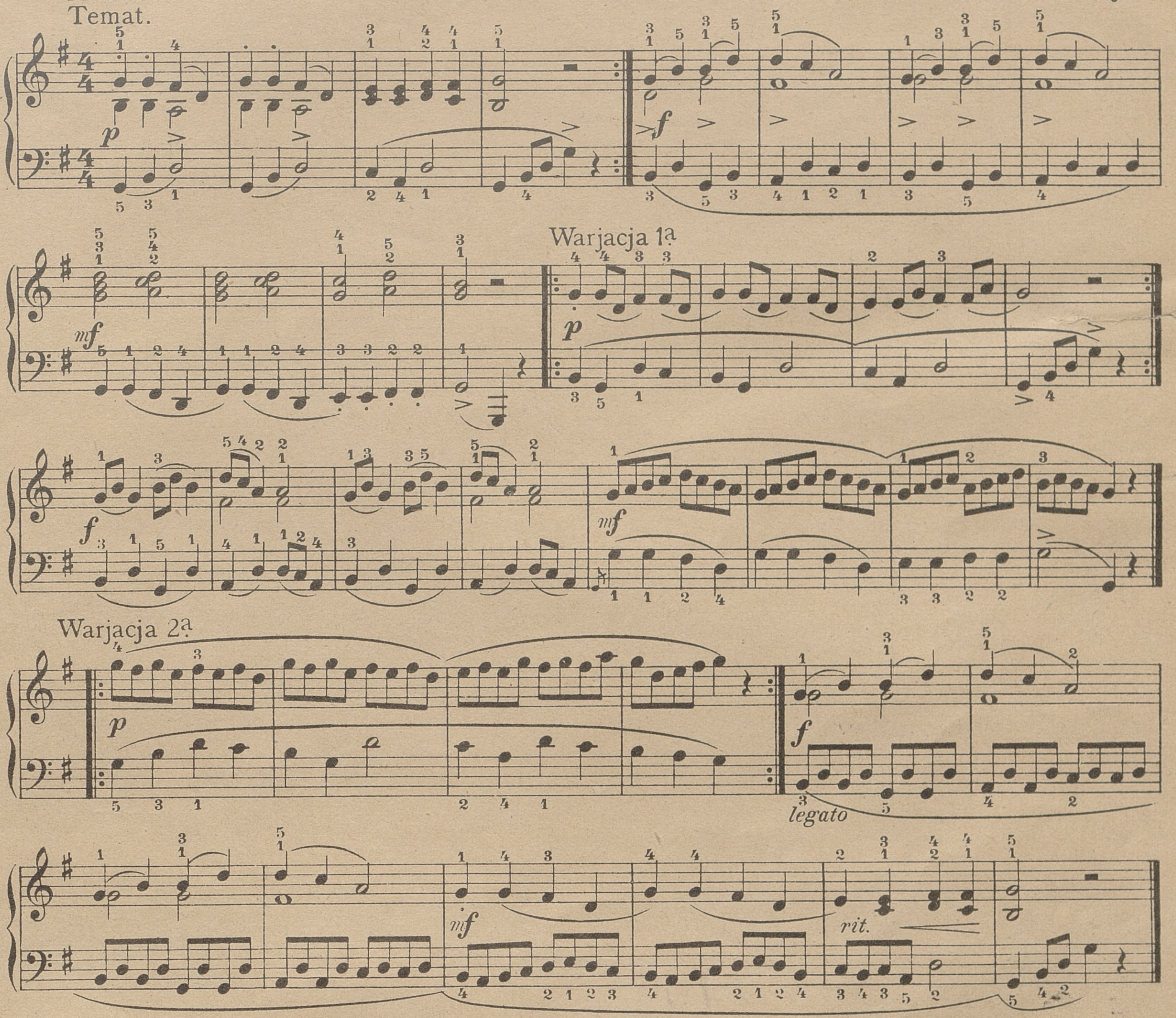

18. „Pije Kuba do Jakóba“ (G dur)

Melodja ludowa z warjacjami.

A. Rozycki.

Moderato. ♩= 132.

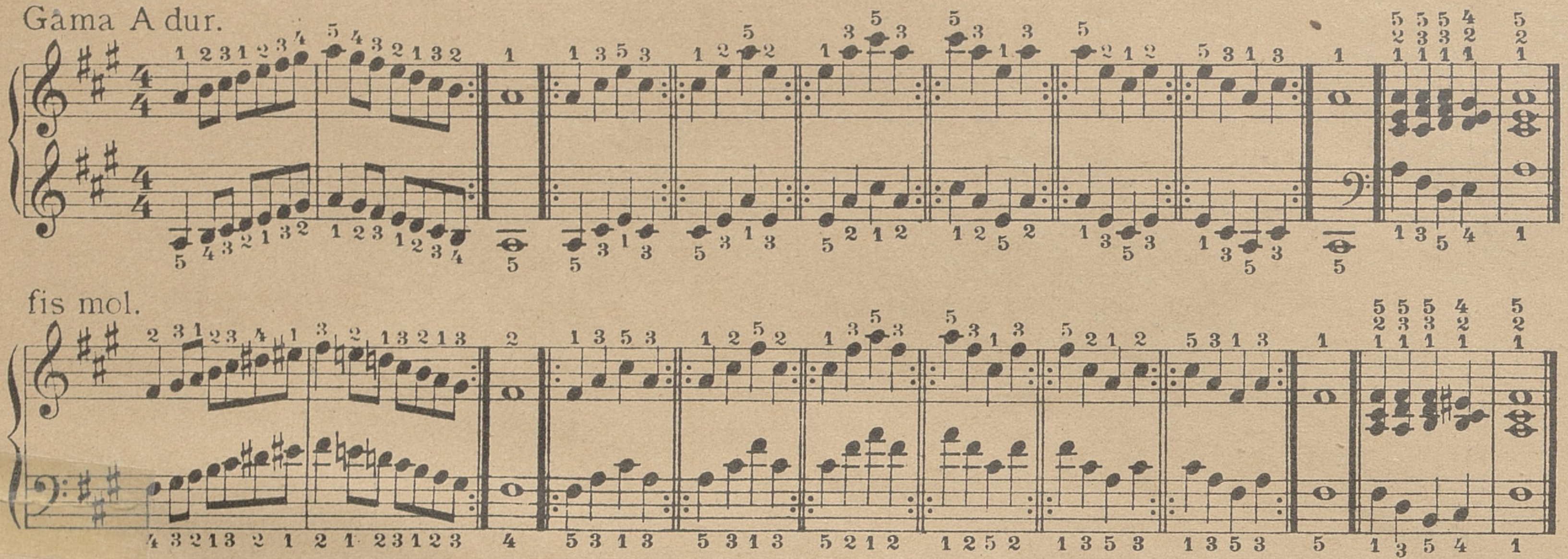

19. Wprawki. (G i D dur)

A. Różycki.

Moderato.

20. Mazurek weselny. (na temat ludowy)

A dur.

A. Różycki.

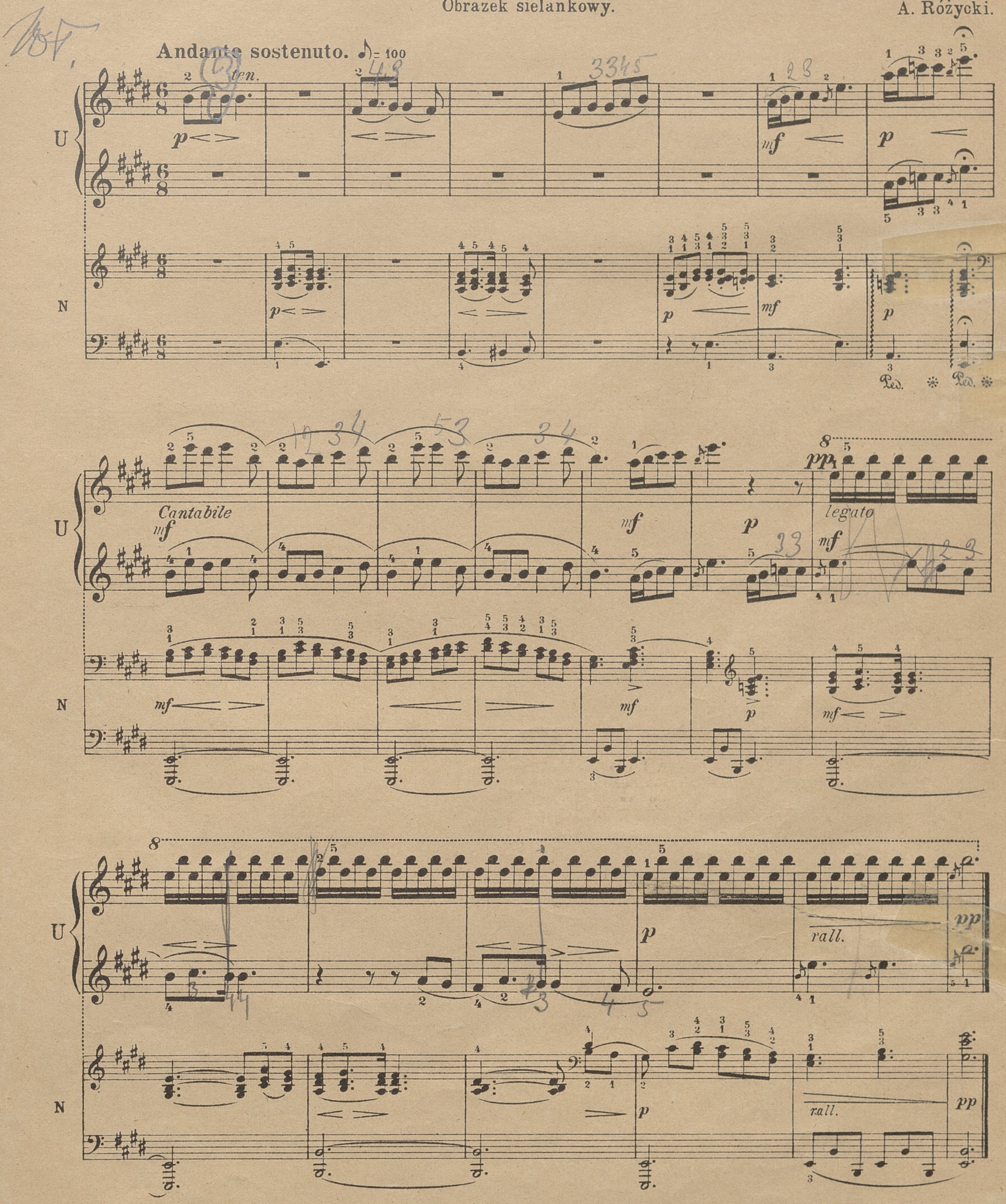

21. Cisza wieczorna. (na 4 ręce) E dur.

Obrazek sielankowy.

A. Różycki.

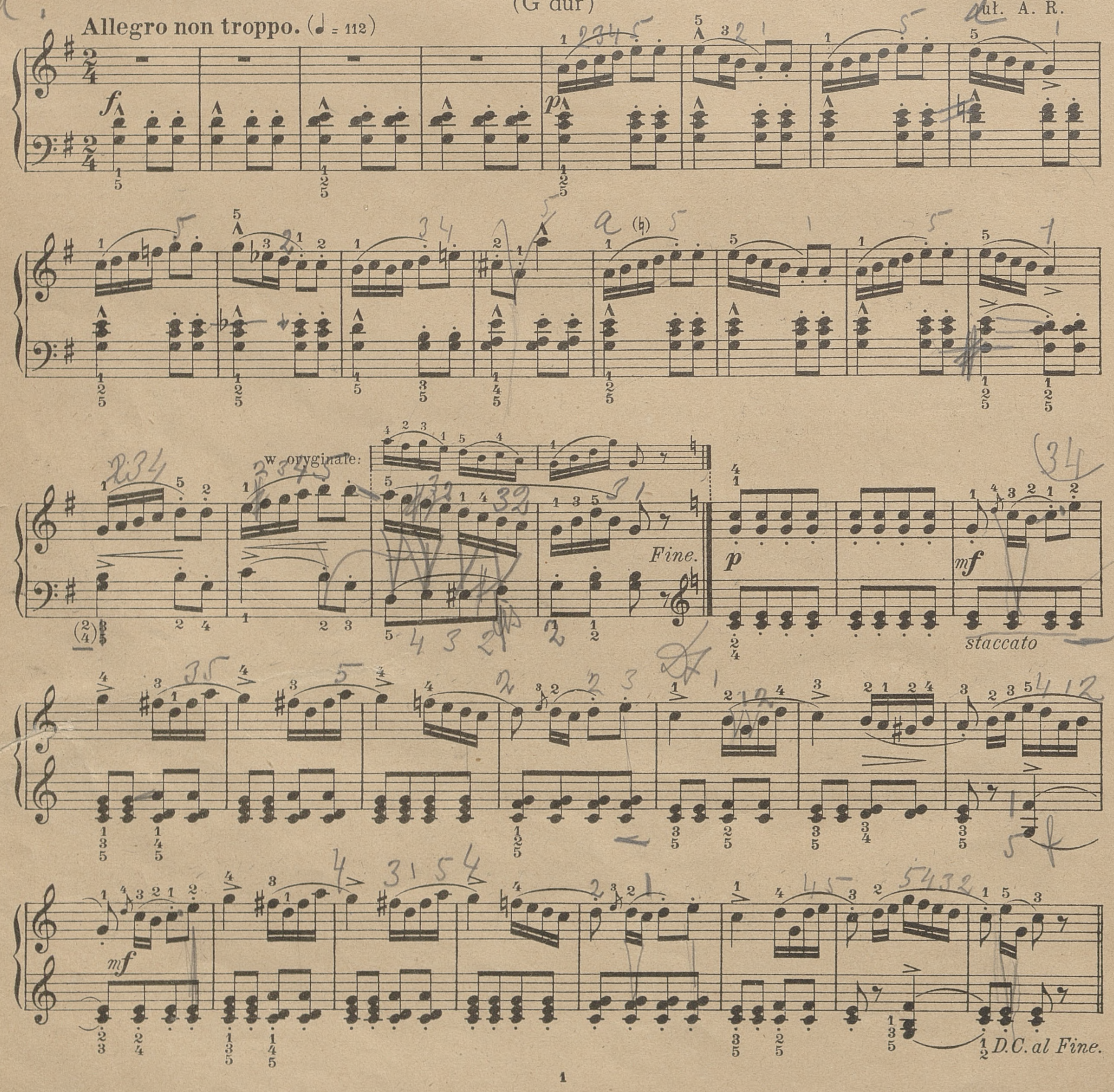
22. Wprawki. (C dur)

A. Różycki.

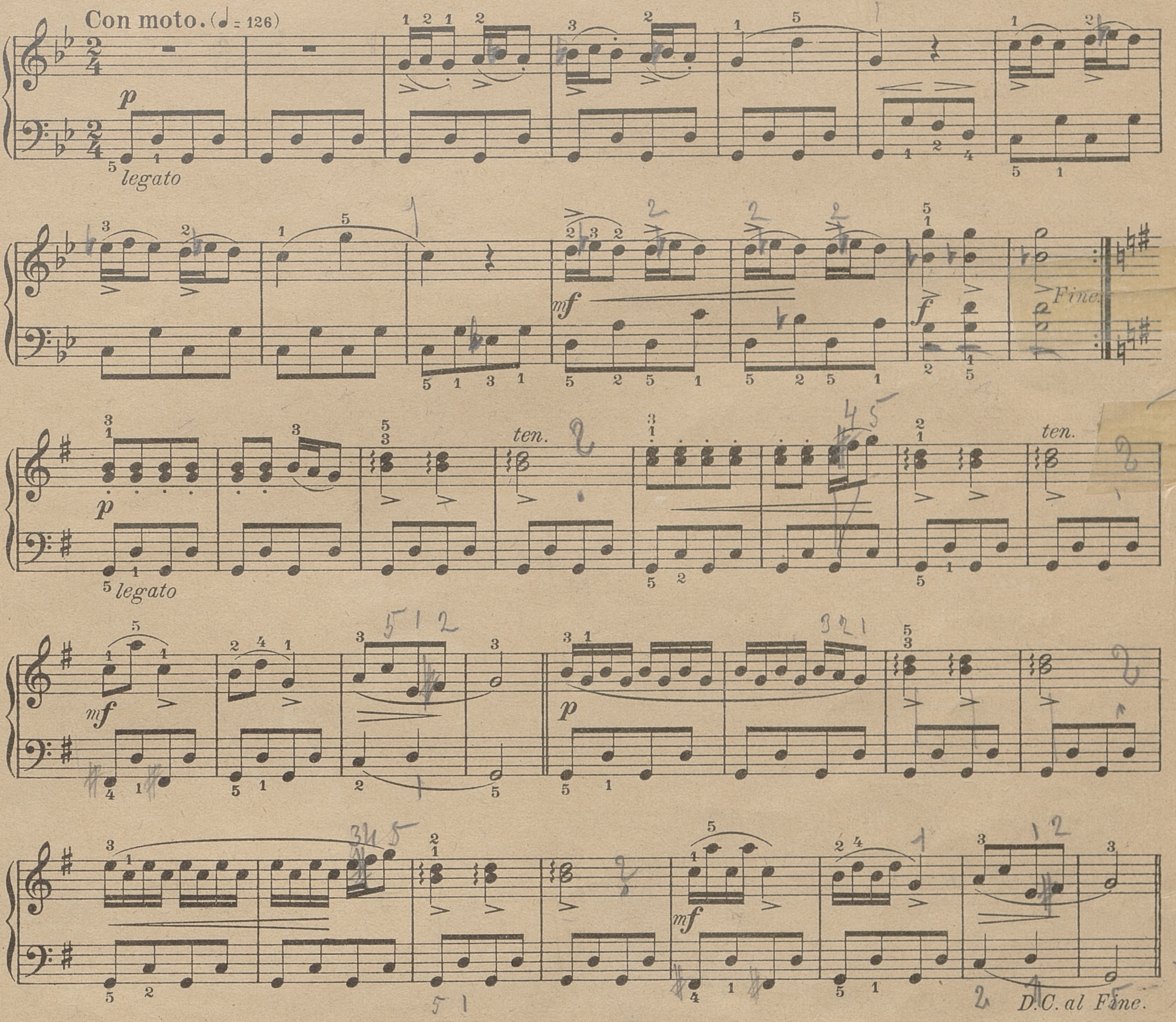
23. Taniec góralski z opery „Halka.“
(G dur)

St. Moniuszko.
ul. A. R.

24. Taniec marjonetek. (g mol)

A. Różycki.

25. Menuet. (G dur)

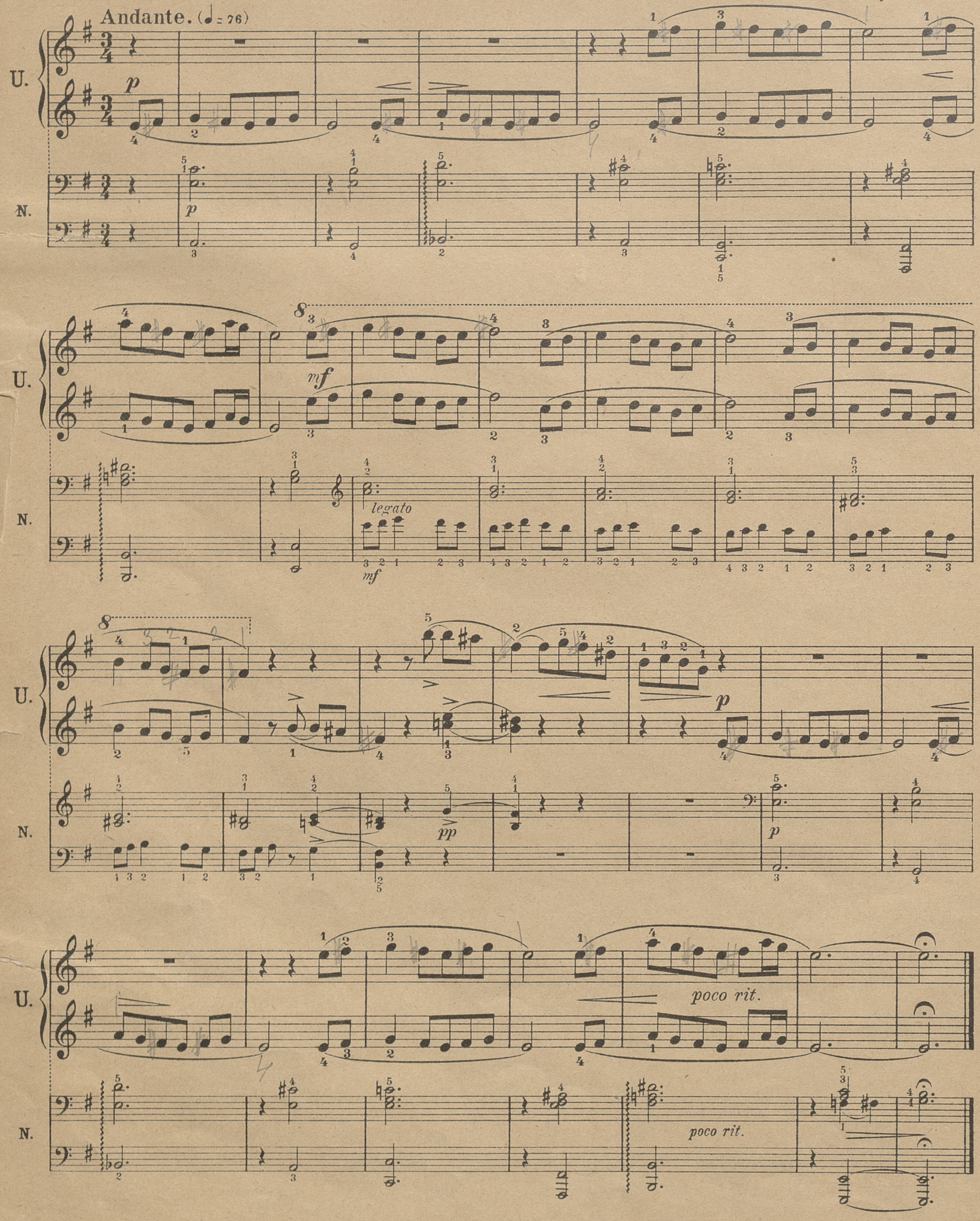
J. Haydn.

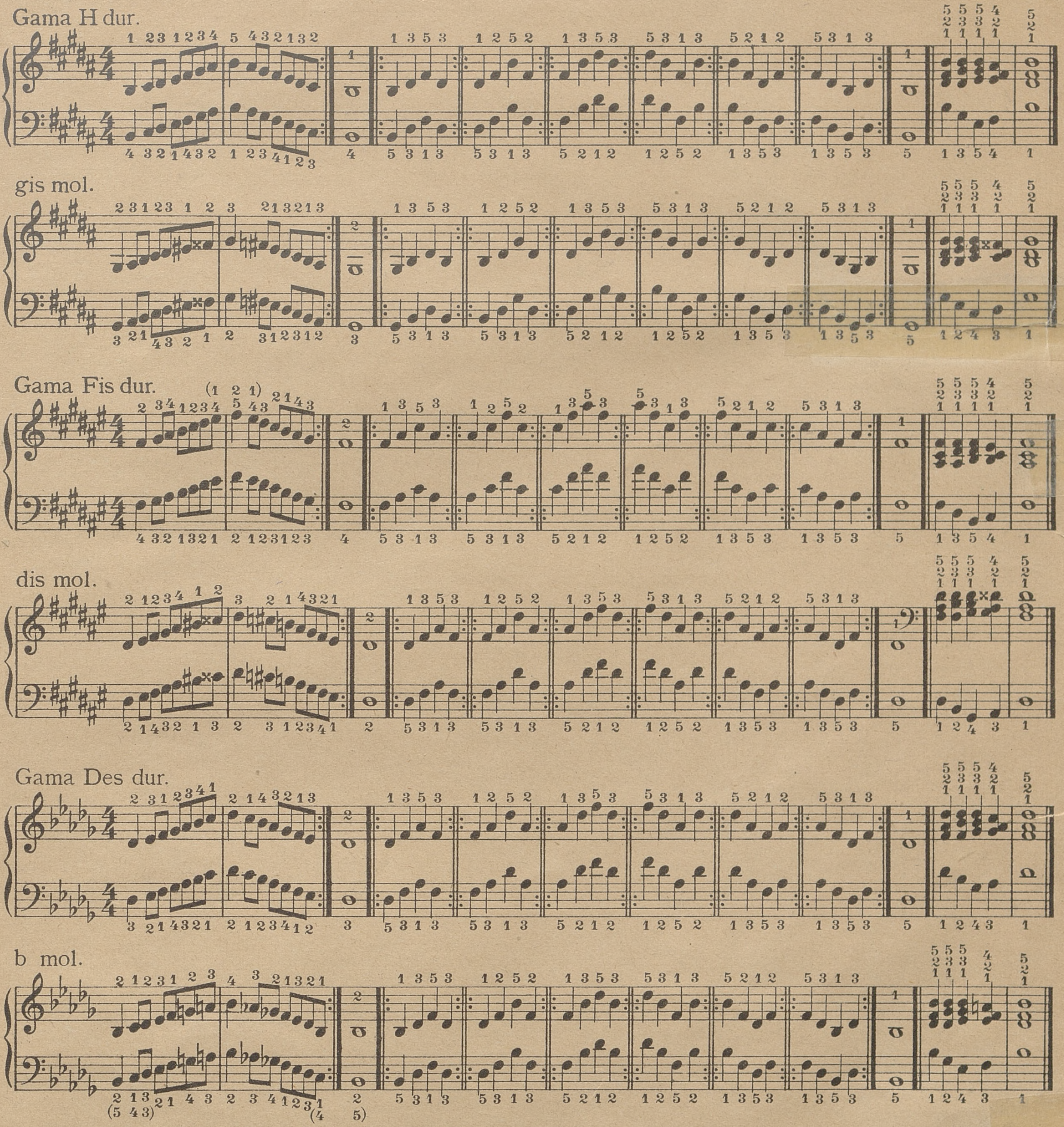

26. Tęsknota za krajem ojczystym. (e mol)

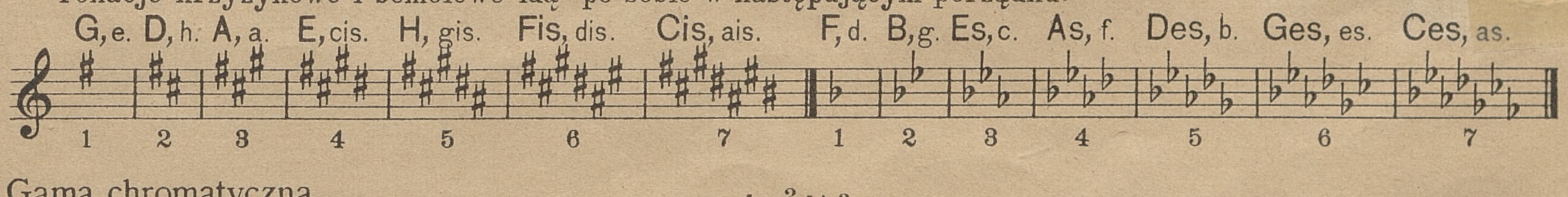
na 4 ręce. (urywek)

E. Grieg.
(ukł. 4 ręczny A. R.)

Tonacje krzyżykowe i bemolowe idą po sobie w następującym porządku:

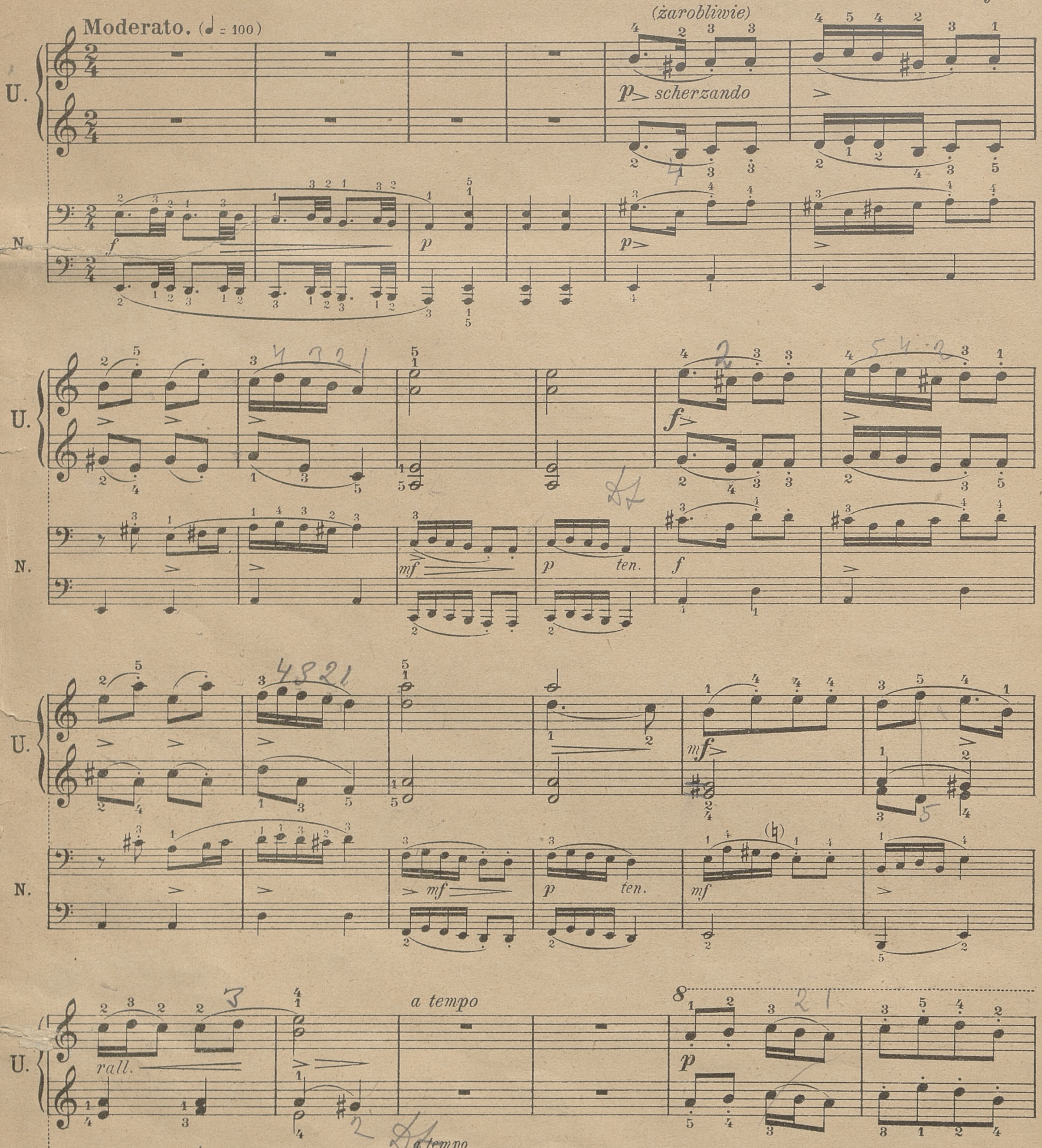
Gama chromatyczna.

27. Taniec żydowski. (a mol)

(na 4 ręce.)

A. Różycki.

Stich und Druck von C. G. Röder G.m.b.H., Leipzig.